

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 330

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 62

20 grudnia 2019

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Nota dotycząca wejścia w życie Umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2178 z dnia 14 października 2019 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1076 w celu dodania Związku Komorów do załącznika I 2
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2179 z dnia 13 grudnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 481/2012 w odniesieniu do przydzielenia poszczególnym państwom kontyngentu taryfowego na wołowinę wysokiej jakości i wprowadzające odstępstwo od tego rozporządzenia wykonawczego na rok kontyngentowy 2019/2020 3
- ★ Rozporządzenie Wykonawcze Komisji (UE) 2019/2180 z dnia 16 grudnia 2019 r. określające szczegółowe uregulowania w zakresie raportów jakości oraz ich treść na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1700 ⁽¹⁾ 8
- ★ Rozporządzenie Wykonawcze Komisji (UE) 2019/2181 z dnia 16 grudnia 2019 r. określające cechy techniczne w odniesieniu do informacji wspólnych dla różnych zbiorów danych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1700 ⁽¹⁾ 16
- ★ Rozporządzenie Wykonawcze Komisji (UE) 2019/2182 z dnia 16 grudnia 2019 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Pan Galego”/„Pan Gallego” (ChOG) 42
- ★ Rozporządzenie Wykonawcze Komisji (UE) 2019/2183 z dnia 16 grudnia 2019 r. zatwierdzające inną niż nieznaczna zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych „Cordero Manchego” (ChOG) 43

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2184 z dnia 16 grudnia 2019 r. zatwierdzające inną niż nieznaczna zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych „Riso del Delta del Po” (ChOG)	44
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2185 z dnia 16 grudnia 2019 r. zatwierdzające inną niż nieznaczna zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych „Bleu du Vercors-Sassenage” (ChNP)	45
★ Rozporządzenie Wykonawcze Komisji (UE) 2019/2186 z dnia 18 grudnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj	46
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2187 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustalające maksymalną wysokość dopłat do prywatnego przechowywania oliwy z oliwek w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2019/1882	48

DECYZJE

★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (WPZiB) 2019/2188 z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie mianowania szefa misji doradczej Unii Europejskiej na rzecz reformy sektora bezpieczeństwa w Iraku (EUAM Iraq) (EUAM Iraq/3/2019)	50
★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (WPZiB) 2019/2189 z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie mianowania szefa misji doradczej Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Republice Środkowoafrykańskiej (EUAM RCA) (EUAM RCA/1/2019)	51
★ Decyzja Rady Europejskiej (UE) 2019/2190 z dnia 19 grudnia 2019 r. w sprawie mianowania dwóch członków Zarządu Europejskiego Banku Centralnego	52
★ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/2191 z dnia 19 grudnia 2019 r. w sprawie wsparcia globalnego mechanizmu raportowania w zakresie nielegalnej broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni w celu zmniejszenia ryzyka ich przenikania i nielegalnego transferu („iTrace IV”)	53
★ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/2192 z dnia 19 grudnia 2019 r. zmieniająca decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie	71
★ Decyzja Wykonawcza Komisji (UE) 2019/2193 z dnia 17 grudnia 2019 r. określająca zasady obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych oraz ustanawiająca formaty danych do celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 8995) ⁽¹⁾	72
★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2019/2194 z dnia 29 listopada 2019 r. w sprawie przyznania uprawnień do składania podpisów (EBC/2019/33)	86
★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2019/2195 z dnia 5 grudnia 2019 r. zmieniająca decyzję EBC/2010/14 w sprawie weryfikacji autentyczności i jakości obiegowej oraz powtórnego wprowadzania do obiegu banknotów euro (EBC/2019/39)	91

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) 2019/2117 z dnia 29 listopada 2019 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz.U. L 320 z 11.12.2019) 104

- ★ Sprostowanie do decyzji Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2019/2158 z dnia 5 grudnia 2019 r. w sprawie metodologii i procedur określania i gromadzenia danych dotyczących czynników warunkujących wysokość opłaty stosowanych do obliczania rocznych opłat nadzorczych (EBC/2019/38) (Dz.U. L 327 z 17.12.2019) 105

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2019/2155 z dnia 5 grudnia 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1163/2014 w sprawie opłat nadzorczych (EBC/2019/37) (Dz.U. L 327 z 17.12.2019) 106

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Nota dotycząca wejścia w życie Umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych

Umowa między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych ⁽¹⁾ wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 2020 r., w związku z tym że w dniu 6 grudnia 2019 r. zakończyła się procedura przewidziana w art. 21 ust. 4 tej umowy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 322 z 7.12.2017, s. 3.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/2178

z dnia 14 października 2019 r.

zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1076 w celu dodania Związku Komorów do załącznika I

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1076 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie stosowania uzgodnień dotyczących produktów pochodzących z niektórych państw wchodzących w skład grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) przewidzianych w umowach ustanawiających lub prowadzących do ustanowienia umów o partnerstwie gospodarczym ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (UE) 2016/1076 zawiera wykaz państw, do których mają zastosowanie ustalenia dotyczące dostępu do rynku przewidziane w tym rozporządzeniu.
- (2) Umowa przejściowa ustanawiająca ramy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami Afryki Wschodniej i Południowej, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony („przejściowa umowa o partnerstwie gospodarczym”) ⁽²⁾ jest tymczasowo stosowana od dnia 14 maja 2012 r. w odniesieniu do czterech (Madagaskaru, Mauritiusa, Seszeli i Zimbabwe) z sześciu państw w regionie Afryki Wschodniej i Południowej, które podpisały i ratyfikowały umowę.
- (3) W dniu 7 lutego 2019 r. Związek Komorów złożył dokument ratyfikacyjny przejściowej umowy o partnerstwie gospodarczym. Od tej daty tymczasowo stosuje się zatem przejściową umowę o partnerstwie gospodarczym między Unią a Związkiem Komorów.
- (4) W związku z tym Związek Komorów należy dodać do załącznika I,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) 2016/1076 po słowach „REPUBLIKA KAMERUNU” dodaje się słowa:

„ZWIAZEK KOMORÓW”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 października 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 185 z 8.7.2016, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 111 z 24.4.2012, s. 2.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/2179**z dnia 13 grudnia 2019 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 481/2012 w odniesieniu do przydzielenia poszczególnym państwom kontyngentu taryfowego na wołowinę wysokiej jakości i wprowadzające odstępstwo od tego rozporządzenia wykonawczego na rok kontyngentowy 2019/2020**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 187,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 481/2012 ⁽²⁾ ustanawia zasady zarządzania autonomicznym kontyngentem taryfowym na przywóz wołowiny wysokiej jakości otwartym rozporządzeniem Rady (WE) nr 617/2009 ⁽³⁾.
- (2) Unia Europejska i Stany Zjednoczone Ameryki zawarły umowę w sprawie przydzielenia poszczególnym państwom kontyngentu taryfowego na wołowinę wysokiej jakości, przewidzianą w rozporządzeniu (WE) nr 617/2009 (zwaną dalej „umową”) w dniu 5 grudnia 2019 r. ⁽⁴⁾ Wszyscy znaczący dostawcy w ramach kontyngentu taryfowego zgodzili się na przewidziany w umowie przydział na dane państwo.
- (3) Art. 2 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 481/2012 określa zasady dodawania niewykorzystanych sald z pobrań dokonanych z podkontyngentów taryfowych do kolejnych kwartalnych podkontyngentów taryfowych. Umowa stanowi, że wszelkie ilości niewykorzystane w danym roku kontyngentowym z podokresów poprzedzających pierwszy dzień pierwszego roku okresu wdrażania umowy dodaje się, proporcjonalnie do udziału w całkowitej wielkości kontyngentu taryfowego, do ilości dostępnych w pierwszym podokresie pierwszego roku okresu wdrażania. W związku z tym należy przewidzieć odstępstwo od art. 2 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 481/2012 w odniesieniu do przydziału niewykorzystanych ilości z podokresów poprzedzających pierwszy dzień pierwszego roku okresu wdrażania umowy.
- (4) Należy zatem zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 481/2012 w świetle umowy.
- (5) Art. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 481/2012 stanowi, że kontyngentem taryfowym zarządza się zgodnie z art. 308a i 308b oraz art. 308c ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽⁵⁾. Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 zostało uchylone rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/481 ⁽⁶⁾ ze skutkiem od dnia 1 maja 2016 r. W celu zapewnienia jasności odesłania do rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 należy zastąpić odesłaniami do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 481/2012 z dnia 7 czerwca 2012 r. ustanawiające zasady zarządzania kontyngentem taryfowym na wołowinę wysokiej jakości (Dz.U. L 148 z 8.6.2012, s. 9).⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 617/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. otwierające autonomiczny kontyngent taryfowy na przywóz wołowiny wysokiej jakości (Dz.U. L 182 z 15.7.2009, s. 1).⁽⁴⁾ Decyzja Rady (UE) 2019/2073 z dnia 5 grudnia 2019 r. w sprawie zawarcia umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską w sprawie przydzielenia Stanom Zjednoczonym udziału w kontyngencie taryfowym na wołowinę wysokiej jakości, o którym mowa w zmienionym protokole ustaleń dotyczącym przywozu wołowiny pochodzącej ze zwierząt, którym nie podawano niektórych hormonów wzrostu, i zwiększonych cel nakładanych przez Stany Zjednoczone na niektóre produkty z Unii Europejskiej (2014) (Dz.U. L 316 z 6.12.2019, s. 1).⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/481 z dnia 1 kwietnia 2016 r. uchylające rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 87 z 2.4.2016, s. 24).⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 481/2012.
- (7) Niniejsze rozporządzenie należy stosować od dnia wejścia w życie umowy. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie w trybie pilnym.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 481/2012

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 481/2012 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady zarządzania rocznym unijnym kontyngentem taryfowym na przywóz wołowiny wysokiej jakości, określonym w rozporządzeniu (WE) nr 617/2009, zwanym dalej „kontyngentem taryfowym”. Okres obowiązywania kontyngentu taryfowego, państwo pochodzenia, wielkość oraz stawka celna określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.”;

- 2) w art. 2 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Kontyngent taryfowy jest zarządzany na zasadzie »kto pierwszy, ten lepszy«, zgodnie z art. 49–52 i art. 53 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 (*). Nie wymaga się pozwoleń na przywóz.

2. Kontyngent taryfowy jest zarządzany jako główny kontyngent taryfowy o wielkości 45 000 ton metrycznych, o numerze porządkowym 09.2201:

- a) z czterema kwartalnymi podkontyngentami taryfowymi o numerze porządkowym 09.2202;
- b) z dwoma kwartalnymi podkontyngentami taryfowymi o numerze porządkowym 09.2203 od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 czerwca 2020 r.;
- c) z czterema kwartalnymi podkontyngentami taryfowymi o numerze porządkowym 09.2203 od dnia 1 lipca 2020 r.

Korzystać z tego kontyngentu taryfowego można jedynie po złożeniu wniosku o numery porządkowe 09.2202 i 09.2203 odnoszące się do podkontyngentów taryfowych.

(*) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).”;;

- 3) załącznik I zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Odstępstwa od rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 481/2012 w odniesieniu do roku kontyngentowego 2019/2020

Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 481/2012 niewykorzystane salda na dzień 31 grudnia 2019 r. dodaje się, w proporcji ustalonej w następujący sposób, do ilości przewidzianych dla kwartalnych podkontyngentów taryfowych uruchamianych dnia 1 stycznia 2020 r.:

- a) do kontyngentu 09.2202: 58,89 %;
- b) do kontyngentu 09.2203: 41,11 %.

*Artykuł 3***Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2019 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Kontyngent taryfowy na świeżą, schłodzoną lub zamrożoną wołowinę wysokiej jakości

Kody CN	Opis towarów	Okresy i podokresy obowiązywania kontyngentu taryfowego	Państwo			Stawka celna dla kontyngentu
			Wszystkie państwa	Stany Zjednoczone	Inne państwa	
			Nr porządkowy			
			09.2202	09.2203	09.2202	
Wielkość kontyngentu celnego (w tonach masy netto)						
ex 0201 ex 0202 ex 0206 10 95 ex 0206 29 91	Mięso z bydła, świeże, schłodzone lub zamrożone, które spełnia wymogi ustanowione w załączniku II	Od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r.				Zero”
		Od dnia 1 lipca do dnia 30 września	11 250	-	-	
		Od dnia 1 października do dnia 31 grudnia	11 250	-	-	
		Od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca	-	4 625	6 625	
		Od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca	-	4 625	6 625	
		Od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 30 czerwca 2021 r.				
		Od dnia 1 lipca do dnia 30 września	-	4 625	6 625	
		Od dnia 1 października do dnia 31 grudnia	-	4 625	6 625	
		Od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca	-	5 750	5 500	
		Od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca	-	5 750	5 500	
		Od dnia 1 lipca 2021 r. do dnia 30 czerwca 2022 r.				
		Od dnia 1 lipca do dnia 30 września	-	5 750	5 500	
		Od dnia 1 października do dnia 31 grudnia	-	5 750	5 500	
		Od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca	-	6 350	4 900	
		Od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca	-	6 350	4 900	
		Od dnia 1 lipca 2022 r. do dnia 30 czerwca 2023 r.				
		Od dnia 1 lipca do dnia 30 września	-	6 350	4 900	
		Od dnia 1 października do dnia 31 grudnia	-	6 350	4 900	
		Od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca	-	6 950	4 300	
		Od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca	-	6 950	4 300	
		Od dnia 1 lipca 2023 r. do dnia 30 czerwca 2024 r.				
		Od dnia 1 lipca do dnia 30 września	-	6 950	4 300	
		Od dnia 1 października do dnia 31 grudnia	-	6 950	4 300	

Kody CN	Opis towarów	Okresy i podokresy obowiązywania kontyngentu taryfowego	Państwo			Stawka celna dla kontyngentu
			Wszystkie państwa	Stany Zjednoczone	Inne państwa	
			Nr porządkowy			
			09.2202	09.2203	09.2202	
Wielkość kontyngentu celnego (w tonach masy netto)						
		Od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca	-	7 550	3 700	
		Od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca	-	7 550	3 700	
		Od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 30 czerwca 2025 r.				
		Od dnia 1 lipca do dnia 30 września	-	7 550	3 700	
		Od dnia 1 października do dnia 31 grudnia	-	7 550	3 700	
		Od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca	-	8 150	3 100	
		Od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca	-	8 150	3 100	
		Od dnia 1 lipca 2025 r. do dnia 30 czerwca 2026 r.				
		Od dnia 1 lipca do dnia 30 września	-	8 150	3 100	
		Od dnia 1 października do dnia 31 grudnia	-	8 150	3 100	
		Od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca	-	8 750	2 500	
		Od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca	-	8 750	2 500	
		Od dnia 1 lipca 2026 r.				
		Od dnia 1 lipca do dnia 30 września	-	8 750	2 500	
		Od dnia 1 października do dnia 31 grudnia	-	8 750	2 500	
		Od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca	-	8 750	2 500	
		Od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca	-	8 750	2 500	

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/2180**z dnia 16 grudnia 2019 r.****określające szczegółowe uregulowania w zakresie raportów jakości oraz ich treść na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1700****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1700 z dnia 10 października 2019 r. ustanawiające wspólne ramy statystyk europejskich dotyczących osób i gospodarstw domowych, opartych na danych na poziomie indywidualnym zbieranych metodą doboru próby, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 808/2004, (WE) nr 452/2008 i (WE) nr 1338/2008 oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1177/2003 i rozporządzenie Rady (WE) nr 577/98 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja powinna określić szczegółowe uregulowania dotyczące raportów jakości oraz ich treść, w tym wskazać metodę oceny zgodności z wymogami precyzji, w odniesieniu do danych przekazywanych przez państwa członkowskie do Eurostatu.
- (2) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Europejskiego Systemu Statystycznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Przedmiot**

W niniejszym rozporządzeniu określono szczegółowe uregulowania w zakresie raportów jakości oraz ich wymaganej treści, w tym zarys metody oceny zgodności z wymogami precyzji, w odniesieniu do danych, które państwa członkowskie mają obowiązek przekazywać Komisji (Eurostatowi) na mocy rozporządzenia (UE) 2019/1700.

Artykuł 2**Definicje**

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „wywiad w zastępstwie” oznacza wywiad przeprowadzany z osobą inną niż osoba, od której wymaga się informacji, na określonych dla każdego badania zasadach wskazujących, w jakich przypadkach wywiady w zastępstwie mogą być akceptowane;
- 2) „brak odpowiedzi” oznacza, że w badaniu nie udało się zebrać danych dotyczących wszystkich pozycji danych w kwestionariuszu badania lub danych od wszystkich jednostek populacji objętych zbieraniem danych, bądź obu tych rodzajów danych, w szczególności
 - a) „jednostkowy brak odpowiedzi” to rodzaj braku odpowiedzi, do którego dochodzi wówczas, gdy nie zebrano danych dotyczących jednostki populacji objętej zbieraniem danych;
 - b) „pozycyjny brak odpowiedzi” to rodzaj braku odpowiedzi, do którego dochodzi wówczas, gdy nie zebrano danych dotyczących zmiennej badania w odniesieniu do wyznaczonej jednostki populacji;
- 3) „błąd próby” oznacza część różnicy między wartością dla danej populacji a wartością oszacowaną na podstawie próby losowej, wynikającą z faktu, że badany jest jedynie podzbiór populacji;

⁽¹⁾ Dz.U. L 261I z 14.10.2019, s. 1.

- 4) „błąd nielosowy” oznacza błąd w szacunkach badania, którego nie można przypisać zmienności doboru próby;
- 5) „zastępowanie” w odniesieniu do respondentów oznacza zamianę jednostki pierwotnie wybranej do próby na inną jednostkę, w tym zamianę między gospodarstwami domowymi lub w obrębie jednego gospodarstwa domowego;
- 6) „kwalifikujące się jednostki” oznacza zbiór jednostek populacji wybranych z operatu losowania i stanowiących część populacji docelowej;
- 7) „niekwalifikujące się jednostki” oznacza należące do próby jednostki, które nie są częścią populacji docelowej;
- 8) „próba netto”, nazywana także „próbą osiągniętą”, oznacza zbiór jednostek populacji (w tym jednostek rezerwowych) wybranych z operatu losowania, od których uzyskano wystarczającą ilość informacji, aby włączyć te jednostki do szacunków badania;
- 9) „próba brutto”, nazywana także „próbą wstępną”, oznacza zbiór jednostek populacji wstępnie wybranych z operatu losowania. Próba brutto obejmuje kwalifikujące się jednostki (próbę netto i jednostki, od których nie uzyskano odpowiedzi), jak również niekwalifikujące się jednostki;
- 10) „imputacja” oznacza procedurę przypisania wartości do określonej pozycji danych, w przypadku której nie uzyskano odpowiedzi.

Artykuł 3

Raporty jakości

Raporty jakości zawierają dotyczące jakości dane i metadane zgodnie z kryteriami jakości i pojęciami statystycznymi określonymi w załączniku. Raporty te wskazują także wszelkie przypadki, w których nie spełniono odpowiednich kryteriów jakości lub nie zastosowano właściwie pojęć statystycznych.

Artykuł 4

Zarys metod oceny zgodności z wymogami precyzji

Komisja (Eurostat) ocenia, na ile dane przekazywane przez państwa członkowskie zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (UE) 2019/1700 spełniają wymogi precyzji. W przypadku stwierdzenia przez Komisję (Eurostat) niezgodności z wymogami precyzji niezgodność tę poddaje się ocenie pod względem:

- skali i częstotliwości oraz wpływu na jakość kluczowych wskaźników, zwłaszcza ich porównywalność,
- tego, czy można ją szybko skorygować i czy państwa członkowskie dokonują niezbędnych korekt w efektywny sposób,
- tego, czy niezgodność można pośrednio zmniejszyć, w szczególności za pomocą technik estymacji, i czy państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie środki zmniejszające niezgodność,
- zakresu, w jakim państwa członkowskie mają kontrolę nad niezgodnością, która może powstać z przyczyn leżących poza ich kontrolą,
- zakresu, w jakim niezgodność utrzymuje się w trakcie kolejnych rund zbierania danych,
- tego, czy istnieje plan działań naprawczych zatwierdzony przez Komisję (Eurostat) i czy jest on skutecznie wprowadzany w życie; tego, czy plan ten uwzględni czas potrzebny na skorygowanie niezgodności, zwłaszcza w przypadku zbierania danych z badania panelowego.

Artykuł 5

Standardy techniczne przekazywania raportów jakości

1. Aby wspierać zarządzanie jakością i dokumentację procesu, raporty jakości są przekazywane zgodnie ze standardami technicznymi określonymi przez Komisję (Eurostat).
2. Aby umożliwić elektroniczne pozyskiwanie danych, raporty jakości są przesyłane do Komisji (Eurostatu) za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2019 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Kryteria jakości i pojęcia statystyczne

Raporty jakości powinny zawierać dotyczące jakości dane i metadane zgodnie z następującymi kryteriami jakości i pojęciami statystycznymi.

Jeżeli określone pojęcie statystyczne nie jest przydatne dla operacji statystycznej, pojęcie to powinno pozostać w raporcie jakości, opatrzone słowami „nie dotyczy”.

1. KONTAKT

Indywidualne lub organizacyjne punkty kontaktowe w odniesieniu do danych lub metadanych, w tym informacje teleadresowe.

2. PREZENTACJA STATYSTYCZNA

Opis rozpowszechnianych danych, które mogą być przedstawiane użytkownikom w postaci tabel, wykresów lub map.

2.1. Opis danych

Opis najważniejszych cech zbioru danych.

2.2. Systemy klasyfikacji

W stosownych przypadkach wykaz użytych klasyfikacji i rozkładów danych oraz wszelkie odstępstwa od europejskich standardów statystycznych i standardów międzynarodowych.

2.3. Zakres sektorowy

Opis najważniejszych tematów objętych zbiorem danych.

2.4. Pojęcia i definicje statystyczne, w tym okres odniesienia

Wykaz wszystkich zmiennych, które różnią się od standardowych definicji, z podaniem zastosowanych pojęć krajowych i wszelkich różnic między pojęciami krajowymi a odpowiadającymi im zbiorami danych.

2.5. Jednostki statystyczne

Opis jednostek objętych obserwacją

2.6. Populacja statystyczna

Opis docelowej populacji statystycznej lub docelowych populacji statystycznych, do których odnosi się zbiór danych, tj. populacji, na temat której mają być zbierane informacje.

2.6.1. Populacje nieobjęte badaniem

Informacje na temat podpopulacji nieobjętych zbieraniem danych (np. osób bezdomnych lub mieszkających w instytucjach), w tym opis takich populacji i możliwie najlepsze ich oszacowanie ilościowe.

2.7. Obszar odniesienia

Opis obszaru geograficznego, którego dotyczy mierzone zjawisko statystyczne: objęty badaniem obszar geograficzny i wykaz regionów wyłączonych z badania.

2.8. Zakres czasowy

Okresy lub punkty w czasie, których dotyczy obserwacja.

3. PRZETWARZANIE STATYSTYCZNE

Operacje przeprowadzane na danych w celu pozyskania nowych informacji zgodnie z określonym zestawem zasad.

3.1. Dane źródłowe

Opis źródeł nieprzetworzonych danych statystycznych (np. wywiady, dane administracyjne i wszelkie inne źródła). Jeżeli wykorzystuje się rejestry administracyjne, powinny być one jasno opisane (źródło, podstawowy cel, możliwe wady itp.).

3.1.1. Operat losowania

Opis metod użytych do uzyskania lub stworzenia operatu losowania.

3.1.2. Schemat losowania

Opis następujących aspektów:

- Rodzaj schematu losowania (warstwowy, wielostopniowy, zespołowy, jednostopniowy, dwustopniowy)
- Kryteria warstwowania i podwarstwowania (warstwowania podrzędnego)
- Wielkość próby

3.2. Częstotliwość zbierania danych

Informacja na temat częstotliwości zbierania zbioru danych.

3.3. Zbieranie danych

Opis metod zastosowanych w celu zbierania danych (CAPI, CAWI, CATI itp.). Należy załączyć krajowy kwestionariusz użyty do zbierania danych, wraz z jego tłumaczeniem na angielski.

3.4. Walidacja danych

Opis procedur użytych do celów sprawdzania i walidacji danych źródłowych i wyjściowych, w tym wyjaśnienie sposobu monitorowania i wykorzystania wyników tych walidacji.

3.5. Zestawianie danych

Opis procesu zestawiania danych (np. redagowanie, imputacja, ważenie, dostosowanie z uwagi na braki odpowiedzi, kalibrowanie, zastosowany model itp.). Każdy etap ważenia należy opisać osobno: obliczenie wag wynikających ze schematu losowania próby; dostosowanie z uwagi na braki odpowiedzi (w jaki sposób koryguje się wagę wynikającą ze schematu losowania próby, uwzględniając różnice we wskaźnikach odpowiedzi); kalibrowanie (poziom i zmienne użyte w dostosowaniu, zastosowana metoda); obliczenie ostatecznych wag.

4. ZARZĄDZANIE JAKOŚCIĄ

Systemy i programy istniejące w ramach organizacji, służące do zarządzania jakością produktów i procesów statystycznych.

4.1. Zapewnianie jakości

Opis ram zapewniania jakości lub systemu zarządzania jakością (np. EFQM, ISO 9000) stosowanych w organizacji.

4.2. Ocena jakości

Opis ogólnej jakości wyników statystycznych, podsumowujący główne zalety i wszelkie niedociągnięcia jakościowe według standardowych kryteriów jakości: przydatność, dokładność, wiarygodność, aktualność, terminowość, porównywalność i spójność. Wspomnieć można kompromisy między aspektami jakości oraz przewidywaną poprawę jakości.

5. PRZYDATNOŚĆ

5.1. Potrzeby użytkowników

Informacje (jeżeli są dostępne) na temat (wszelkich nowych) potrzeb użytkowników w odniesieniu do zbieranych danych.

5.2. Zadowolenie użytkowników

Informacje (jeżeli są dostępne) na temat poziomu zadowolenia użytkowników danych w odniesieniu do zbieranych i udostępnianych danych.

5.3. **Kompletność**

Opis wszelkich niezgodności pod względem zmiennych, które nie są przekazywane.

6. **DOKŁADNOŚĆ I WIARYGODNOŚĆ**

6.1. **Ogólna dokładność**

Podsumowanie różnych elementów oceny dokładności, związanych z określonym zbiorem danych lub dziedziną:

- Opis najważniejszych źródeł błędów losowych i systematycznych w wynikach statystycznych, wraz z krótką oceną wszystkich błędów, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu na najważniejsze dane szacunkowe.
- W stosownych przypadkach aspekty korekty danych.

6.2. **Błąd próby**

- Opis metodyki obliczania szacunków precyzji.
- Pomiar precyzji danych szacunkowych zgodnie ze specyfikacją techniczną poszczególnych zbiorów danych.
- Błędy standardowe na poziomie krajowym oraz – jeżeli są wymagane – na poziomie regionalnym (NUTS 2) w odniesieniu do najważniejszych wskaźników, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2019/1700.

6.3. **Błąd nielosowy**

6.3.1. *Błąd pokrycia*

Opis różnicy między populacją dostępną (badaną) a populacją docelową.

- Częstotliwość i czas aktualizacji operatu.
- Błędy spowodowane rozbieżnościami między operatem losowania a docelowymi populacją i podpopulacjami (nadmierne pokrycie, niepełne pokrycie, błędne klasyfikacje).

6.3.2. *Błąd pomiaru*

Opis błędów, które powstają podczas zbierania danych i powodują, że zarejestrowane wartości zmiennych różnią się od rzeczywistych wartości.

- Opis działań podejmowanych na etapie projektu i testowania kwestionariusza (w tym działań mających wyeliminować błędy powstałe w wyniku zbierania danych na wiele sposobów i z wielu źródeł).
- Opis szkolenia ankietatorów.
- Odsetek wywiadów w zastępstwie

6.3.3. *Błąd braku odpowiedzi*

Opis:

- Dostępnych cech osób, które nie udzieliły odpowiedzi.
- Wskaźników jednostkowych i pozycyjnych braków odpowiedzi.
- Wskaźników zastępowania.
- Wielkości próby brutto (wstępna wielkość próby), liczby kwalifikujących się jednostek i wielkości próby netto, w tym jednostek rezerwowych (osiągnięta wielkość próby).

6.3.4. *Błąd przetwarzania*

Opis błędów w przetwarzaniu danych i ich wpływu na ostateczne wyniki zbierania danych, wynikających z błędnego wdrażania prawidłowo zaplanowanych metod.

- Opis kontroli jakości i procesu redagowania danych.
- Opis procedur imputacji.
- Wskaźniki imputacji.

6.3.5. *Błąd w założeniach modelu*

W stosownych przypadkach: opis błędu wynikającego ze specyficznych dla danej dziedziny modeli potrzebnych do zdefiniowania celu estymacji.

6.4. **Wyrównanie sezonowe (w stosownych przypadkach)**

Opis technik statystycznych zastosowanych w celu wyeliminowania efektów sezonowych, które mają wpływ na szeregi danych.

6.5. **Korekta danych – strategia**

Opis strategii, która ma na celu zapewnienie przejrzystości rozpowszechnianych danych i zgodnie z którą po zestawieniu danych następuje rewizja danych wstępnych.

6.6. **Korekta danych – praktyka**

Informacje na temat praktyki w zakresie korekty danych.

7. AKTUALNOŚĆ I TERMINOWOŚĆ

Informacje na temat:

- Daty rozpowszechnienia wyników krajowych.
- Liczby dni między końcem pracy w terenie a pierwszym w pełni zwalidowanym przekazaniem danych do Komisji (Eurostatu).
- Daty pierwszego pełnego przekazania danych do Komisji (Eurostatu). Jeżeli przekazanie danych nie odbyło się w terminie określonym w rozporządzeniu (UE) 2019/1700, należy podać przyczynę opóźnienia.

8. SPÓJNOŚĆ I PORÓWNYWALNOŚĆ

Opis spełnienia wymogów określonych w poszczególnych dziedzinach, w tym w stosownych przypadkach wpływ odstępstw od kwestionariusza i definicji.

8.1. **Porównywalność geograficzna**

Opis wszelkich problemów z porównywalnością między różnymi regionami kraju.

8.2. **Porównywalność w czasie**

Informacje na temat długości porównywalnych szeregów czasowych, w tym dotyczące lat, w których wystąpiły przerwy w szeregu czasowym, i przyczyn tych przerw.

8.3. **Spójność między dziedzinami**

Porównanie ze źródłami zewnętrznymi w odniesieniu do wszystkich istotnych zmiennych, jeżeli państwo członkowskie uważa takie dane zewnętrzne za wystarczająco wiarygodne.

8.4. **Spójność między statystykami o częstotliwości krótszej niż rok a statystykami rocznymi**

W stosownych przypadkach.

8.5. **Spójność z rachunkami narodowymi**

W stosownych przypadkach.

8.6. **Spójność wewnętrzna**

Informacje na temat braku spójności w wynikach procesu statystycznego.

9. DOSTĘPNOŚĆ I PRZEJRYZYSTOŚĆ

Informacje na temat:

- Formatów rozpowszechniania.
- Dokumentacji dotyczącej metodyki i jakości.

10. KOSZTY I OBCIĄŻENIA

Obciążenia spoczywające na respondentach oraz – jeżeli są dostępne – koszty związane z gromadzeniem i tworzeniem produktów statystycznych. Należy podać średni czas trwania wywiadów z gospodarstwami domowymi. Jeżeli to możliwe i przydatne, czas trwania wywiadów z gospodarstwami domowymi należy zgłaszać w podziale według sposobu zbierania danych.

11. POUFNOŚĆ

Informacje na temat własności danych, wskazujące, w jakim zakresie ujawnienie danych bez upoważnienia mogłoby być szkodliwe lub krzywdzące dla podmiotu będącego ich źródłem lub innych odpowiednich stron.

- Uregulowania dotyczące poufności – opis przepisów innych niż unijne, które mają zastosowanie do poufności informacji statystycznych.
- Poufność – traktowanie danych: ogólny opis zasad stosowanych do traktowania mikrodanych i makrodanych (w tym danych tabularycznych) w odniesieniu do poufności informacji statystycznych.

12. UWAGA

Uzupełniający tekst opisowy, który można zawrzeć w raporcie jakości.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/2181**z dnia 16 grudnia 2019 r.****określające cechy techniczne w odniesieniu do informacji wspólnych dla różnych zbiorów danych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1700****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1700 z dnia 10 października 2019 r. ustanawiające wspólne ramy statystyk europejskich dotyczących osób i gospodarstw domowych, opartych na danych na poziomie indywidualnym zbieranych metodą doboru próby, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 808/2004, (WE) nr 452/2008 i (WE) nr 1338/2008 oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1177/2003 i rozporządzenie Rady (WE) nr 577/98 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Niektóre informacje statystyczne są wspólne dla różnych zbiorów danych we wszystkich siedmiu dziedzinach określonych w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1700. W interesie porównywalności oraz w celu zapewnienia ich jednolitej interpretacji i stosowania w całej Unii konieczne jest określenie cech technicznych wymienionych w art. 7 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia, które powinny mieć zastosowanie do wszystkich dziedzin.
- (2) Statystyki są potrzebne zarówno na poziomie krajowym, jak i regionalnym. Państwa członkowskie powinny przekazywać Komisji dane statystyczne w podziale na jednostki terytorialne. W celu tworzenia porównywalnych statystyk regionalnych dane dotyczące jednostek terytorialnych powinny zatem być dostarczane zgodnie z klasyfikacją NUTS.
- (3) Statystyki dotyczące kształcenia, zawodów i sektorów gospodarki powinny być porównywalne na poziomie międzynarodowym, dlatego państwa członkowskie i instytucje Unii Europejskiej powinny stosować klasyfikacje statystyczne, które są kompatybilne z klasyfikacjami ISCED ⁽²⁾, ISCO ⁽³⁾ i NACE ⁽⁴⁾.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Europejskiego Systemu Statystycznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Przedmiot**

W niniejszym rozporządzeniu określono cechy techniczne populacji statystycznych i jednostek objętych obserwacją, a także opisy zmiennych i klasyfikacji statystycznych w odniesieniu do informacji wspólnych dla różnych zbiorów danych objętych rozporządzeniem (UE) 2019/1700.

Artykuł 2**Definicje stosowane do określenia cech technicznych zbiorów danych**

Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

⁽¹⁾ Dz.U. L 2611 z 14.10.2019, s. 1.

⁽²⁾ Międzynarodowa Standardowa Klasyfikacja Kształcenia 2011, <http://uis.unesco.org/sites/default/files/documents/international-standard-classification-of-education-isced-2011-en.pdf> (dostępna w językach angielskim i francuskim).

⁽³⁾ Międzynarodowy standard klasyfikacji zawodów, wersja z 2008 r., <http://ec.europa.eu/eurostat/documents/1978984/6037342/ISCO-08.pdf> (wersja angielska, dostępne są także wersje francuska i niemiecka).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1).

- 1) „mieszkanie” lub „lokal mieszkalny” oznacza budynek, jego część lub inne pomieszczenia wykorzystywane do zamieszkania przez ludzi i obejmuje „mieszkania konwencjonalne” i „inne pomieszczenia mieszkalne” zdefiniowane w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1201/2009 ⁽⁵⁾;
- 2) „jednoosobowe prywatne gospodarstwo domowe” oznacza prywatne gospodarstwo domowe, w którym dana osoba zwykle mieszka sama w odrębnym lokalu mieszkalnym lub która zajmuje, jako sublokator, osobny pokój lub pokoje w lokalu mieszkalnym, lecz nie tworzy z innymi mieszkańcami tego lokalu mieszkalnego wieloosobowego gospodarstwa domowego;
- 3) „wieloosobowe prywatne gospodarstwo domowe” oznacza prywatne gospodarstwo domowe, w którym grupa złożona z co najmniej dwóch osób zwykle mieszka razem w lokalu mieszkalnym lub części lokalu mieszkalnego i dzieli dochody lub wydatki gospodarstwa domowego z innymi członkami tego gospodarstwa domowego;
- 4) „członek gospodarstwa domowego” oznacza osoby zwykle zamieszkujące w danym prywatnym gospodarstwie domowym;
- 5) „dom rodzinny” oznacza lokal mieszkalny zajmowany przez członków wieloosobowego gospodarstwa domowego, jak również przez osoby, które spędzają pewien okres gdzie indziej, ale utrzymują ścisłe powiązania z członkami tego wieloosobowego prywatnego gospodarstwa domowego, zwłaszcza przez związki pokrewieństwa lub regularne pobyty;
- 6) „dzielenie się dochodami gospodarstwa domowego” oznacza wnoszenie wkładu w dochody prywatnego gospodarstwa domowego lub korzystanie z dochodów prywatnego gospodarstwa domowego lub jedno i drugie;
- 7) „wydatki gospodarstwa domowego” oznaczają wydatki ponoszone przez członków prywatnego gospodarstwa domowego w związku z zaspokajaniem podstawowych potrzeb życiowych. Należą do nich wydatki związane z mieszkaniem (mianowicie czynsz, opłaty i ubezpieczenie mieszkania), a także inne wydatki związane z życiem codziennym, obejmujące takie potrzeby jak żywność, ubrania, produkty higieny osobistej, meble, sprzęt i przybory domowe, dojazdy i pozostały transport, opieka medyczna i ubezpieczenie, kształcenie i szkolenie, rozrywka i zajęcia sportowe oraz wyjazdy na urlop;
- 8) „instytucja” oznacza podmiot prawny lub zakład zapewniający grupie osób zakwaterowanie długoterminowe oraz udogodnienia i usługi potrzebne do codziennego życia. Większość instytucji zalicza się do następujących kategorii:
 - szpitale, hospicja, domy dla rekonwalescentów, zakłady dla osób niepełnosprawnych, ośrodki psychiatryczne, domy spokojnej starości i placówki opiekuńczo-pielęgnacyjne,
 - placówki zapewniające mieszkalnictwo wspomagane, instytucje opieki społecznej, w tym przeznaczone dla osób bezdomnych, osób ubiegających się o azyl lub uchodźców,
 - obozy i koszary wojskowe,
 - zakłady poprawcze i karne, ośrodki zatrzymań i areszt tymczasowy, więzienia,
 - instytucje religijne,
 - domy studenckie (w zależności od konkretnych ustaleń).

Artykuł 3

Cechy techniczne populacji statystycznych i jednostek objętych obserwacją

1. Jednostkami objętymi obserwacją są prywatne gospodarstwa domowe lub członkowie prywatnych gospodarstw domowych.
2. Jeżeli osoba mieszka regularnie w więcej niż jednym mieszkaniu, za jej miejsce zamieszkania uznaje się mieszkanie, w którym osoba spędza większą część roku, niezależnie od tego, czy znajduje się ono gdzie indziej w tym samym kraju, czy za granicą.
3. Podczas stosowania statystycznego pojęcia „miejsce zamieszkania” przypadki szczególne traktuje się zgodnie z art. 4.
4. Osoby zwykle mieszkające w hotelach są co do zasady wykluczone z populacji prywatnych gospodarstw domowych. Można je jednak uznać za należące do tej populacji, jeżeli w ten sposób definiuje się ich sytuację w państwie zamieszkania, w takim przypadku należy to jasno opisać w raporcie jakości, o którym mowa w rozporządzeniu (UE) 2019/1700.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1201/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 763/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie spisów powszechnych ludności i mieszkań w zakresie specyfikacji technicznych tematów i dotyczących ich podziałów (Dz.U. L 329 z 15.12.2009, s. 29).

5. Z prywatnych gospodarstw domowych można wykluczyć osoby, których potrzeby w zakresie schronienia i utrzymania zaspokaja jakaś instytucja i które w dniu odniesienia (określonym dla konkretnego zbierania danych) mieszkały lub prawdopodobnie mieszkać będą tam co najmniej przez 12 miesięcy.
6. Osoby odbywające obowiązkową służbę wojskową (poborowi) zalicza się do populacji prywatnych gospodarstw domowych, jeżeli ich służba trwa krócej niż 12 miesięcy lub jeżeli spędzają znaczną część czasu w domu rodzinnym i są na utrzymaniu swoich rodziców, opiekunów prawnych lub innych członków rodziny podczas odbywania obowiązkowej służby wojskowej. Na zasadzie odstępstwa do celów zbierania danych w dziedzinie „zasoby pracy” wszyscy poborowi są wykluczeni z populacji prywatnych gospodarstw domowych.
7. Wszystkie osoby zwykle mieszkające w danym gospodarstwie domowym, niezależnie od tego, czy są spokrewnione z innymi członkami tego prywatnego gospodarstwa domowego, uznaje się za członków wieloosobowego prywatnego gospodarstwa domowego, jeżeli dzielą się dochodami lub wydatkami gospodarstwa domowego z innymi członkami gospodarstwa domowego. Współlokatorzy zajmujący lokal mieszkalny za zasadzie wspólnego użytkowania i dzielący się tylko wydatkami na mieszkanie, ale nie dochodami gospodarstwa domowego, nie są uznawani za część wieloosobowego prywatnego gospodarstwa domowego zajmującego dany lokal mieszkalny, nawet jeżeli dzielą się pewnymi innymi drugorzędnymi wydatkami gospodarstwa domowego.
8. Jeżeli nie jest możliwe ustalenie, czy spełnione są kryteria jednoosobowego czy też wieloosobowego gospodarstwa domowego, uwzględnia się opinię respondenta na temat własnej sytuacji względem innych osób zamieszkujących dane mieszkanie.
9. Jeżeli w jednym lokalu mieszkalnym znajduje się większa liczba prywatnych gospodarstw domowych, państwa członkowskie dążą do zarejestrowania danych dotyczących wszystkich gospodarstw domowych w danym lokalu mieszkalnym.
10. Państwa członkowskie dokładają wszelkich starań, aby uniknąć zarejestrowania tej samej osoby dwukrotnie.

Artykuł 4

Szczególne przypadki podczas stosowania pojęcia „miejsce zamieszkania”

1. Osoba, która w ciągu tygodnia pracuje z dala od domu rodzinnego i zwykle powraca do niego na weekend, za miejsce zamieszkania uznaje dom rodzinny, niezależnie od tego, czy jej miejsce pracy znajduje się gdzie indziej w tym samym kraju, czy za granicą.
2. Uczniowie szkół podstawowych i średnich, którzy w okresie trwania zajęć szkolnych przebywają z dala od domu rodzinnego, za miejsce zamieszkania uznają dom rodzinny, niezależnie od tego, czy naukę odbywają gdzie indziej w tym samym kraju, czy za granicą.
3. W przypadku dziecka pozostającego na utrzymaniu, które zamieszkuje na zmianę w dwóch miejscach, za miejsce zamieszkania uznaje się miejsce, w którym spędza większość czasu.

Jeżeli dziecko spędza tyle samo czasu z obojgiem opiekunów prawnych lub rodziców, za miejsce zamieszkania dziecka uznaje się miejsce zamieszkania opiekuna prawnego lub rodzica, który otrzymuje świadczenia na dziecko, lub miejsce zamieszkania opiekuna prawnego lub rodzica, który pokrywa większą część wydatków na dziecko.

Jeżeli żaden z powyższych przypadków nie ma zastosowania, za miejsce zamieszkania dziecka uznaje się miejsce, w którym dziecko przebywało w dniu odniesienia (określonym dla konkretnego zbierania danych).

W przypadku zbierania danych panelowych dzieci zamieszkujące na zmianę w dwóch miejscach uznaje się za mieszkające w tym samym miejscu w różnych falach zbierania danych, chyba że doszło do zmiany sytuacji.

4. W przypadku zbierania danych w dziedzinach „dochody i warunki życia” oraz „spożycie” zastosowanie mają następujące dodatkowe zasady szczególne:
 - a) osoby, które przez dłuższy okres czasu mieszkają poza domem rodzinnym z przyczyn związanych z pracą, niezależnie od tego, czy pracują gdzie indziej w tym samym kraju, czy za granicą, za miejsce zamieszkania uznają swój dom rodzinny, jeżeli znacząco przyczyniają się do dochodu tego gospodarstwa domowego i nie są mieszkańcami innego prywatnego gospodarstwa domowego;
 - b) studenci, którzy mieszkają poza domem rodzinnym podczas nauki w szkole wyższej lub na uczelni, niezależnie od tego, czy studiują gdzie indziej w tym samym kraju, czy za granicą, za miejsce zamieszkania uznają swój dom rodzinny, jeżeli korzystają z dochodu tego gospodarstwa domowego i nie są mieszkańcami innego prywatnego gospodarstwa domowego.

W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niestosowaniu zasad określonych w niniejszym ustępie. W takich przypadkach państwa członkowskie opisują zastosowane kryteria w raportach jakości i zapewniają odpowiednie zgłaszanie danych dotyczących transferów między gospodarstwami domowymi, w tym płatności w imieniu studentów.

Zasady określone w niniejszym ustępie mogą mieć zastosowanie także w innych dziedzinach, w takich przypadkach ich zastosowanie należy opisać w raportach jakości.

Artykuł 5

Opis zmiennych i klasyfikacje statystyczne

W załączniku do niniejszego rozporządzenia określono opisy i klasyfikacje zmiennych wspólnych dla różnych zbiorów danych.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2019 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

Opis i klasyfikacja zmiennych wspólnych dla różnych zbiorów danych objętych rozporządzeniem (UE) 2019/1700

Nazwa zmiennej	Opis zmiennej	Kategorie zmiennych (klasyfikacje) do celów przekazywania danych do Komisji (Eurostatu)
Płeć	Płeć jest połączeniem cech biologicznych i fizjologicznych, które definiują daną osobę jako mężczyznę lub kobietę. W przypadkach, w których płeć biologiczna osoby nie jest znana, informację tę można zastąpić informacją z danych administracyjnych lub samooceną respondenta (dane z badania).	— Mężczyzna — Kobieta
Wiek w ukończonych latach	Wiek w ukończonych latach oznacza wiek osoby w dniu ostatnich urodzin przed dniem odniesienia zbierania danych lub wywiadu, mianowicie czas między dniem urodzenia a dniem odniesienia wyrażony w ukończonych latach. W ramach tej zmiennej podaje się następujące informacje: — Rok urodzenia — Czy urodziny w bieżącym roku przypadły przed dniem odniesienia, czy nie — Dzień odniesienia Dzień odniesienia jest specyficzny dla każdego zbierania danych (dziedziny) i określony w odpowiednich przepisach wykonawczych. W przypadku państw, które stosują zintegrowany system badań gospodarstw domowych o stałym tygodniu odniesienia, dniem odniesienia jest ostatni dzień tygodnia odniesienia.	— Rok urodzenia (4 cyfry) — Czy urodziny w bieżącym roku przypadły przed dniem odniesienia, czy nie (tak lub nie) — Dzień odniesienia (DD/MM/RRRR)
Partnerzy mieszkający w tym samym gospodarstwie domowym	Partnerzy mieszkający w tym samym prywatnym gospodarstwie domowym to osoby mieszkające z inną osobą uważaną za partnera/partnerkę na podstawie ich rzeczywistych ustaleń życiowych w ramach prywatnego gospodarstwa domowego bez względu na to, czy ich związek jest zalegalizowany (małżeństwo lub związek cywilny), czy faktyczny. Pojęcie „partner/partnerka” może być zdefiniowane zgodnie z zalegalizowanym (mąż lub żona lub zarejestrowany partner) lub faktycznym (partner/partnerka lub konkubent/konkubina) statusem związku.	— Osoba pozostająca w zalegalizowanym lub faktycznym związku z partnerem/partnerką — Osoba niepozostająca w zalegalizowanym ani faktycznym związku z partnerem/partnerką — Nie podano ⁽¹⁾ — Nie dotyczy ⁽²⁾
Typ gospodarstwa domowego	Typ gospodarstwa domowego definiuje się w oparciu o skład prywatnego gospodarstwa domowego, w następujący sposób: — „Osoba samotnie wychowująca dzieci” to rodzic, który nie mieszka z (zalegalizowanym ani faktycznym) partnerem w tym samym prywatnym gospodarstwie domowym i na którym spoczywa większość codziennych obowiązków w zakresie wychowania dziecka lub dzieci.	— Jednoosobowe gospodarstwo domowe — Samotny rodzic z co najmniej jednym dzieckiem w wieku poniżej 25 lat — Samotny rodzic z dzieckiem lub dziećmi, z których wszystkie mają co najmniej 25 lat — Para bezdzietna — Para z co najmniej jednym dzieckiem w wieku poniżej 25 lat — Para z dzieckiem lub dziećmi, z których wszystkie mają co najmniej 25 lat — Inny typ gospodarstwa domowego — Nie podano ⁽¹⁾

Nazwa zmiennej	Opis zmiennej	Kategorie zmiennych (klasyfikacje) do celów przekazywania danych do Komisji (Eurostatu)
	— Termin „dziecko” lub „dzieci” oznacza obecność syna lub synów, córki lub córek w gospodarstwie domowym, biologicznych lub przysposobionych syna lub córki, pasierba lub pasierbicy. Pojęcie „biologiczni lub przysposobieni syn lub córka, pasierb lub pasierbica” odnosi się do biologicznych lub przysposobionych członków rodziny, bez względu na wiek czy status partnerstwa lub związku, którzy zamieszkują w prywatnym gospodarstwie domowym co najmniej jednego z rodziców. „Przysposobienie” oznacza przyjęcie i traktowanie biologicznego dziecka innych rodziców jako własne, w zakresie przewidzianym przepisami krajowymi, zgodnie z którymi w drodze postępowania sądowego dziecko przysposobione – spokrewnione lub nie z przysposabiającym – nabywa prawa i status biologicznego dziecka urodzonego rodzicom adopcyjnym. „Pasierb lub pasierbica” odnosi się do sytuacji, w której rodzic przybrany traktuje dziecko swojego partnera/partnerki jako własne, w zakresie przewidzianym przepisami krajowymi, bez przysposobienia go; dzieci z rodzin zastępczych oraz zięć i synowa nie wchodzi w zakres tej kategorii. — „Parę” definiuje się jako parę osób uważanych za partnerów z punktu widzenia ich rzeczywistych ustaleń życiowych w ramach prywatnego gospodarstwa domowego bez względu na to, czy ich związek jest zalegalizowanym (małżeństwo lub zarejestrowany związek partnerski) czy też faktycznym związkiem (konkubinat). — Inny typ gospodarstw domowych obejmuje gospodarstwa domowe, które nie wchodzi w zakres żadnej z powyższych kategorii	
Główny status (aktywność) na rynku pracy (samoocena)	Samoocena głównego statusu (aktywności) na rynku pracy to własne postrzeganie przez respondenta swojej bieżącej najważniejszej aktywności na rynku pracy, odzwierciedlające sposób, w jaki osoba głównie się postrzega. Choć jednej osoby może dotyczyć więcej niż jeden status (aktywność) na rynku pracy, uwzględnia się tylko ten najważniejszy według własnej oceny tej osoby i odnoszący się do bieżącej sytuacji. Kategoria „zasadnicza służba wojskowa lub służba zastępcza” może nie mieć zastosowania w niektórych państwach i wówczas się ją opuszcza.	— Pracujący — Bezrobotny — Emeryt — Osoba niezdolna do pracy z powodu długotrwałych problemów zdrowotnych — Student, uczeń — Osoba prowadząca gospodarstwo domowe, sprawująca opiekę nad innymi — Osoba odbywająca zasadniczą służbę wojskową lub służbę cywilną (jeżeli ma zastosowanie) — Inny — Nie podano ⁽¹⁾ — Nie dotyczy ⁽²⁾

Nazwa zmiennej	Opis zmiennej	Kategorie zmiennych (klasyfikacje) do celów przekazywania danych do Komisji (Eurostatu)
Główna praca w pełnym lub niepełnym wymiarze czasu pracy (samoocena)	Zmienna opisuje zwykle zaangażowanie czasowe w głównej pracy osoby pracującej, na podstawie własnej oceny respondenta (samoocena) godzin zwykle przepracowanych w głównym miejscu pracy. Zmienna dokonuje rozróżnienia między pracą w pełnym i niepełnym wymiarze czasu pracy. Pojęcie „praca” odnosi się do zatrudnienia. Osoba, która pracuje w niepełnym wymiarze czasu pracy, zwykle pracuje mniej godzin niż porównywalny pracownik pełnoetatowy. Rozróżnienie odnosi się do godzin zwykle przepracowanych w głównym miejscu pracy przez dłuższy okres odniesienia i opiera się na samoocenie, tj. osoba decyduje, czy jej główna praca w kontekście jej zawodu lub przedsiębiorstwa jest pracą w pełnym czy niepełnym wymiarze czasu pracy.	— Praca w pełnym wymiarze czasu pracy — Praca w niepełnym wymiarze czasu pracy — Nie podano ⁽¹⁾ — Nie dotyczy ⁽²⁾
Status zatrudnienia w głównym miejscu pracy	Zmienna opiera się na Międzynarodowej Klasyfikacji Statusu Zatrudnienia (ICSE) i odnosi się do głównej pracy osoby pracującej w następujący sposób: — Osoba pracująca na własny rachunek zatrudniająca pracowników najemnych to osoba, która pracuje we własnym przedsiębiorstwie, prowadzi własną praktykę zawodową lub gospodarstwo rolne w celu osiągnięcia zysków z wyprodukowanych towarów lub świadczonych usług oraz zatrudnia co najmniej jedną inną osobę. — Osoba pracująca na własny rachunek niezatrudniająca pracowników najemnych to osoba, która pracuje we własnym przedsiębiorstwie, prowadzi własną praktykę zawodową lub gospodarstwo rolne w celu osiągnięcia zysków z wyprodukowanych towarów lub świadczonych usług i nie zatrudnia żadnej innej osoby. — Pracownik najemny to osoba, która pracuje dla pracodawcy publicznego lub prywatnego na podstawie pisemnej lub ustnej umowy i otrzymuje wynagrodzenie w gotówce lub w naturze. — Pomagający członek rodziny (pracujący nieodpłatnie) to osoba, która pomaga innemu członkowi rodziny w prowadzeniu gospodarstwa rolnego lub innego przedsiębiorstwa rodzinnego, pod warunkiem że nie jest uważana za pracownika najemnego, tzn. nie otrzymuje wynagrodzenia za swoją pracę.	— Osoba pracująca na własny rachunek zatrudniająca pracowników najemnych — Osoba pracująca na własny rachunek niezatrudniająca pracowników najemnych — Pracownik najemny — Bezpłatnie pomagający członek rodziny — Nie podano ⁽¹⁾ — Nie dotyczy ⁽²⁾
Działalność gospodarcza jednostki lokalnej w głównej pracy	Zmienna określa sektor gospodarki lub działalność jednostki lokalnej (przedsiębiorstwa), w której znajduje się główna praca osoby pracującej, zgodnie z kategoriami ustanowionymi w statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej (NACE ⁽³⁾ Rev. 2).	Wymagany poziom szczegółowości (poziom 1, 2 lub 3-cyfrowy) zależy od kontekstu w każdym zbieraniu mikrodanych: — NACE Rev. 2 — Nie podano ⁽¹⁾ — Nie dotyczy ⁽²⁾

Nazwa zmiennej	Opis zmiennej	Kategorie zmiennych (klasyfikacje) do celów przekazywania danych do Komisji (Eurostatu)																						
Zawód w głównej pracy	Zmienna określa zawód osoby pracującej w jej głównej pracy, zgodnie z kategoriami ustanowionymi w Międzynarodowym Standardzie Klasyfikacji Zawodów, wersja z 2008 r. (ISCO-08) ⁽⁴⁾	Wymagany poziom szczegółowości (2 lub 4-cyfrowy) zależy od kontekstu w każdym zbieraniu mikrodanych: — ISCO-08 — Nie podano ⁽¹⁾ — Nie dotyczy ⁽²⁾																						
Poziom wykształcenia	Poziom wykształcenia osoby to najwyższy pomyślnie ukończony poziom kształcenia według ISCED (Międzynarodowej Standardowej Klasyfikacji Kształcenia z 2011 r. ⁽⁵⁾)Pomyślnie ukończenie programu kształcenia jest potwierdzone kwalifikacjami oficjalnie uznanymi przez właściwe krajowe organy edukacyjne lub uznanymi za równoważne innym kwalifikacjom kształcenia formalnego. W państwach, gdzie programy kształcenia, zwłaszcza na poziomie ISCED 1 i 2, nie prowadzą do uzyskania kwalifikacji, można zamiast tego stosować kryterium pełnego uczestnictwa w programie i uzyskania dostępu do wyższego poziomu kształcenia. Przy ustalaniu najwyższego poziomu należy uwzględnić zarówno kształcenie ogólne, jak i zawodowe. Pojęcie „pomyślnie ukończenie programu kształcenia” zwykle odnosi się do sytuacji, w której uczeń lub student uczestniczy w kursach lub uczęszcza na zajęcia i otrzymuje kwalifikacje związane z programem kształcenia formalnego. W związku z tym poziom wykształcenia to najwyższy pomyślnie ukończony poziom klasyfikacji ISCED. Poziom wykształcenia definiuje się według ISCED. Kategoria „nie dotyczy” jest stosowana do celów liczenia jednostek statystycznych będących częścią populacji źródła danych, ale w odniesieniu do których systematycznie nie podaje się żadnych informacji dotyczących tej zmiennej (np. osoby poniżej pewnego wieku).	Poziom szczegółowości informacji zależy od kontekstu w każdym zbieraniu danych (dziedzinie). Dla każdej kategorii ISCED-A podaje się kod, przy czym jednej kategorii odpowiada jeden kod. Dodatkowe kategorie określa się dla przypadków niepełnych informacji na temat dostępu do szkolnictwa wyższego lub profilu nauki: <table><tr><td>Brak formalnej edukacji lub poniżej ISCED 1</td><td>0</td></tr><tr><td>ISCED 1 Wykształcenie podstawowe</td><td>1</td></tr><tr><td>ISCED 2 Wykształcenie średnie I stopnia</td><td>2</td></tr><tr><td>ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia</td><td>3</td></tr><tr><td>ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia – ogólne</td><td>34</td></tr><tr><td>ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia (ogólne) – częściowo ukończone, bez bezpośredniego dostępu do szkolnictwa wyższego</td><td>342</td></tr><tr><td>ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia (ogólne) – ukończone, bez bezpośredniego dostępu do szkolnictwa wyższego</td><td>343</td></tr><tr><td>ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia (ogólne) – ukończone, z bezpośrednim dostępem do szkolnictwa wyższego</td><td>344</td></tr><tr><td>ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia (ogólne) – bez możliwego rozróżnienia dostępu do szkolnictwa wyższego</td><td>-</td></tr><tr><td>ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia – zawodowe</td><td>35</td></tr><tr><td>ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia (zawodowe) – częściowo ukończone, bez bezpośredniego dostępu do szkolnictwa wyższego</td><td>352</td></tr></table>	Brak formalnej edukacji lub poniżej ISCED 1	0	ISCED 1 Wykształcenie podstawowe	1	ISCED 2 Wykształcenie średnie I stopnia	2	ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia	3	ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia – ogólne	34	ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia (ogólne) – częściowo ukończone, bez bezpośredniego dostępu do szkolnictwa wyższego	342	ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia (ogólne) – ukończone, bez bezpośredniego dostępu do szkolnictwa wyższego	343	ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia (ogólne) – ukończone, z bezpośrednim dostępem do szkolnictwa wyższego	344	ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia (ogólne) – bez możliwego rozróżnienia dostępu do szkolnictwa wyższego	-	ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia – zawodowe	35	ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia (zawodowe) – częściowo ukończone, bez bezpośredniego dostępu do szkolnictwa wyższego	352
Brak formalnej edukacji lub poniżej ISCED 1	0																							
ISCED 1 Wykształcenie podstawowe	1																							
ISCED 2 Wykształcenie średnie I stopnia	2																							
ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia	3																							
ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia – ogólne	34																							
ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia (ogólne) – częściowo ukończone, bez bezpośredniego dostępu do szkolnictwa wyższego	342																							
ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia (ogólne) – ukończone, bez bezpośredniego dostępu do szkolnictwa wyższego	343																							
ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia (ogólne) – ukończone, z bezpośrednim dostępem do szkolnictwa wyższego	344																							
ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia (ogólne) – bez możliwego rozróżnienia dostępu do szkolnictwa wyższego	-																							
ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia – zawodowe	35																							
ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia (zawodowe) – częściowo ukończone, bez bezpośredniego dostępu do szkolnictwa wyższego	352																							

Nazwa zmiennej	Opis zmiennej	Kategorie zmiennych (klasyfikacje) do celów przekazywania danych do Komisji (Eurostatu)	
		ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia (zawodowe) – ukończone, bez bezpośredniego dostępu do szkolnictwa wyższego	353
		ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia (zawodowe) – ukończone, z bezpośrednim dostępem do szkolnictwa wyższego	354
		ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia (zawodowe) – bez możliwego rozróżnienia dostępu do szkolnictwa wyższego	-
		ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia – profil nieznan	-
		ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia (profil nieznan) – częściowo ukończone, bez bezpośredniego dostępu do szkolnictwa wyższego	-
		ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia (profil nieznan) – ukończone, bez bezpośredniego dostępu do szkolnictwa wyższego	-
		ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia (profil nieznan) – ukończone, z bezpośrednim dostępem do szkolnictwa wyższego	-
		ISCED 3 Wykształcenie średnie II stopnia (profil nieznan) – bez możliwego rozróżnienia dostępu do szkolnictwa wyższego	-
		ISCED 4 Wykształcenie policealne	4
		ISCED 4 Wykształcenie policealne – ogólne	44
		ISCED 4 Wykształcenie policealne – zawodowe	45
		ISCED 4 Wykształcenie policealne – profil nieznan	-
		ISCED 5 Krótki cykl kształcenia na poziomie studiów wyższych	5
		ISCED 5 Krótki cykl kształcenia na poziomie studiów wyższych – ogólny	54

Nazwa zmiennej	Opis zmiennej	Kategorie zmiennych (klasyfikacje) do celów przekazywania danych do Komisji (Eurostatu)	
		ISCED 5 Krótki cykl kształcenia na poziomie studiów wyższych – zawodowy	5 5
		ISCED 5 Krótki cykl kształcenia na poziomie studiów wyższych – profil nieznan	-
		ISCED 6 Licencjat lub stopień równoważny	6
		ISCED 7 Magister lub stopień równoważny	7
		ISCED 8 Doktorat lub stopień równoważny	8
		Nie podano	
		Nie dotyczy	
Kraj urodzenia	Kraj urodzenia osoby definiuje się jako kraj zamieszkania matki w czasie porodu, zgodnie z obecnymi granicami państw (a nie zgodnie z granicami państw w dniu narodzin). Jeżeli informacja o miejscu zamieszkania matki w czasie urodzin osoby jest niedostępna, należy podać miejsce, w którym doszło do narodzin. Wykaz krajów i odpowiadających im kodów określa się zgodnie z wykazem standardowych kodów Eurostatu (SLC) GEO ⁽⁶⁾	— Kraj urodzenia (kod SCL GEO) — Osoba urodzona za granicą, ale kraj urodzenia nieznan — Nie podano ⁽¹⁾ — Nie dotyczy ⁽²⁾	
Kraj głównego obywatelstwa	Zmienna podaje kraj głównego obywatelstwa osoby, który definiuje się jako szczególny związek prawny między osobą a jej krajem, nabyty przez urodzenie lub naturalizację, w drodze deklaracji, wyboru, małżeństwa lub innych sposobów zgodnie z prawodawstwem krajowym. Osobę posiadającą co najmniej dwa obywatelstwa przypisuje się tylko do jednego kraju obywatelstwa, które określa się w następującej kolejności ważności: — kraj zgłaszający, — jeżeli osoba nie posiada obywatelstwa kraju zgłaszającego: inne państwo członkowskie, — jeżeli osoba nie posiada obywatelstwa państwa członkowskiego: inne państwo spoza Unii.	— Kraj głównego obywatelstwa (kod SCL GEO) — Bezpaństwowiec — Obywatelstwo innego kraju, ale kraj nieznan — Nie podano ⁽¹⁾ — Nie dotyczy ⁽²⁾	

Nazwa zmiennej	Opis zmiennej	Kategorie zmiennych (klasyfikacje) do celów przekazywania danych do Komisji (Eurostatu)
	W innych przypadkach (np. podwójnego obywatelstwa przy czym oba państwa należą do Unii, ale żadne nie jest krajem zgłaszającym) osoba może wybrać kraj, którego obywatelstwo ma być odnotowane, lub – jeżeli informacja ta nie jest dostępna – kraj zgłaszający może zdecydować, który kraj obywatelstwa ma być tej osobie przypisany. Wykaz krajów i odpowiadających im kodów określa się zgodnie z wykazem standardowych kodów Eurostatu (SLC) GEO ⁽⁶⁾ Kategoria „bezpaństwowiec” odnosi się do osoby, która nie posiada uznawanego obywatelstwa kraju.	
Kraj urodzenia ojca	Zmienna podaje kraj urodzenia ojca osoby, tj. kraj zamieszkania (w jego obecnych granicach, jeżeli ta informacja jest dostępna) matki ojca osoby w czasie jego narodzin lub – jeżeli nie jest znany – kraj (w jego obecnych granicach, jeżeli ta informacja jest dostępna), w którym doszło do narodzin ojca osoby. Informację o kraju urodzenia ojca należy pozyskać według takich samych zasad, jakie określono dla zmiennej „kraj urodzenia”. „Ojciec” jest rodzicem płci męskiej „syna lub córki”, biologicznym, adopcyjnym lub ojczymem. W przypadku osoby posiadającej nie tylko biologicznego ojca, ale także np. ojca adopcyjnego lub ojczyma, kraj urodzenia powinien odnosić się do tego, który faktycznie wychował osobę i zachowywał się jak ojciec w znaczeniu emocjonalnym lub prawnym, np. opiekun płci męskiej. W przypadku osoby posiadającej rodziców tej samej płci, z których oboje są kobietami, zmienna ta może być użyta do zgłoszenia kraju urodzenia jednej z matek. Wykaz krajów i odpowiadających im kodów określa się zgodnie z wykazem standardowych kodów Eurostatu (SLC) GEO ⁽⁶⁾	— Kraj urodzenia ojca (kod SCL GEO) — Ojciec urodzony za granicą, ale kraj urodzenia ojca nieznan — Nie podano ⁽¹⁾ — Nie dotyczy ⁽²⁾
Kraj urodzenia matki	Zmienna podaje kraj urodzenia matki osoby, tj. kraj zamieszkania (w jego obecnych granicach, jeżeli ta informacja jest dostępna) matki matki osoby w czasie narodzin matki osoby lub – jeżeli nie jest znany – kraj (w jego obecnych granicach, jeżeli ta informacja jest dostępna), w którym doszło do narodzin matki osoby. Informację o kraju urodzenia matki należy pozyskać według takich samych zasad, jakie określono dla zmiennej „kraj urodzenia”. „Matka” jest rodzicem płci żeńskiej „syna lub córki”, biologiczną, adopcyjną lub	— Kraj urodzenia matki (kod SCL GEO) — Matka urodzona za granicą, ale kraj urodzenia matki nieznan — Nie podano ⁽¹⁾ — Nie dotyczy ⁽²⁾

Nazwa zmiennej	Opis zmiennej	Kategorie zmiennych (klasyfikacje) do celów przekazywania danych do Komisji (Eurostatu)
	macochą. W przypadku osoby posiadającej nie tylko biologiczną matkę, ale także np. matkę adopcyjną lub macochę, kraj urodzenia powinien odnosić się do tej, która faktycznie wychowała osobę i zachowywała się jak matka w znaczeniu emocjonalnym lub prawnym, np. opiekun płci żeńskiej. W przypadku osoby posiadającej rodziców tej samej płci, z których oboje są mężczyznami, zmienna ta może być użyta do zgłoszenia kraju urodzenia jednego z ojców. Wykaz krajów i odpowiadających im kodów określa się zgodnie z wykazem standardowych kodów Eurostatu (SLC) GEO ⁽⁶⁾	
Kraj zamieszkania	Kraj zamieszkania to kraj, w którym znajduje się miejsce zwykłego pobytu osoby lub gospodarstwa domowego, zgodnie z obecnymi granicami krajowymi. Wykaz krajów i odpowiadających im kodów określa się zgodnie z wykazem standardowych kodów Eurostatu (SLC) GEO ⁽⁶⁾	— Kraj zamieszkania (kod SCL GEO)
Region zamieszkania	Region zamieszkania to mieszczący się w obrębie kraju zamieszkania region, w którym znajduje się miejsce zwykłego pobytu osoby lub gospodarstwa domowego, określony dla państw członkowskich na podstawie wspólnej klasyfikacji jednostek terytorialnych do celów statystycznych (NUTS), o której mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1059/2003 i w załączniku I do tego rozporządzenia.	Poziom szczegółowości (NUTS 1, 2 lub 3) zależy od kontekstu w każdym zbieraniu mikrodanych: — Region zamieszkania (kod NUTS)
Stopień urbanizacji	Zmienna podaje stopień urbanizacji obszaru, w którym znajduje się miejsce zamieszkania osoby lub gospodarstwa domowego, przez zaklasyfikowanie lokalnych jednostek administracyjnych (LAU) do jednego z trzech rodzajów obszarów: 1. „Miasta” – obszary gęsto zaludnione, w których co najmniej 50 % ludności mieszka w ośrodku miejskim. 2. „Małe miasta i przedmieścia” – obszary średnio zaludnione, w których co najmniej 50 % ludności mieszka w klastrach miejskich, ale które nie są „miastami”. 3. „Obszary wiejskie” – obszary słabo zaludnione, w których co najmniej 50 % ludności mieszka w komórkach siatki obszarów wiejskich.	— Miasta — Małe miasta i przedmieścia — Obszary wiejskie
Relacje członków gospodarstwa domowego	Relacje członków gospodarstwa domowego przedstawiają skład prywatnego gospodarstwa domowego i związki między członkami gospodarstwa domowego w obrębie tego gospodarstwa. Relacje członków gospodarstwa domowego mają postać matrycy zawierającej powiązania między wszystkimi członkami gospodarstwa domowego, w której każdy rząd i kolumna odpowiadają jednemu członkowi gospodarstwa domowego i powiązania między nimi są przedstawione przez standardowe kategorie w polach, w których przecinają się rzędy i kolumny poszczególnych członków gospodarstwa domowego, w następujący sposób: — Pojęcie „partner/partnerka” jest definiowane zgodnie z zalegalizowanym lub faktycznym statusem partnerstwa lub związku.	Poziom szczegółowości informacji zależy od kontekstu w każdym zbieraniu mikrodanych: — Partner/partnerka — Mąż lub żona lub zarejestrowany partner/partnerka — Partner/partnerka lub konkubent/konkubina — Syn lub córka — Biologiczni lub przysposobieni syn lub córka — Pasierb lub pasierbica — Zięć lub synowa

Nazwa zmiennej	Opis zmiennej	Kategorie zmiennych (klasyfikacje) do celów przekazywania danych do Komisji (Eurostatu)
	— „Mąż” lub „żona”, lub „zarejestrowany partner” są identyfikowani zgodnie z prawnym stanem cywilnym, tj. prawnym statusem każdej osoby w zakresie stanu małżeńskiego lub partnerskiego w myśl prawa (lub obyczajów) danego kraju (tj. status <i>de iure</i>), z uwzględnieniem zarejestrowanych partnerów. Członkowie par tej samej płci mogą być „mężem lub żoną lub zarejestrowanym partnerem”, jeżeli związek został zawarty na podstawie prawa (lub obyczajów) danego kraju. — Kategorie „partner/partnerka” lub „konkubent/konkubina” są identyfikowane według faktycznego związku, tj. statusu partnerstwa lub związku każdej osoby z punktu widzenia rzeczywistych ustaleń życiowych w ramach gospodarstwa domowego. — „Syn” lub „córka”, biologiczni lub adopcyjni, lub pasierb lub pasierbica. — Pojęcie „biologiczni lub przysposobieni syn lub córka, pasierb lub pasierbica” odnosi się do biologicznych lub przysposobionych członków rodziny (bez względu na wiek czy status partnerstwa lub związku), którzy zamieszkują w gospodarstwie domowym co najmniej jednego z rodziców. — „Przysposobienie” oznacza przyjęcie i traktowanie biologicznego dziecka innych rodziców jako własne, w zakresie przewidzianym przepisami krajowymi. W drodze postępowania sądowego dziecko przysposobione – spokrewnione lub nie z przysposabiającym – nabywa prawa i status biologicznego dziecka urodzonego rodzicom adopcyjnym. — „Pasierb lub pasierbica” odnosi się do sytuacji, w której rodzic przybrany traktuje dziecko swojego partnera/partnerki jako własne, w zakresie przewidzianym przepisami krajowymi, bez przysposobienia go. — „Zięć lub synowa” to osoba będąca zalegalizowanym lub faktycznym partnerem dziecka. — „Wnuk/wnuczka” to dziecko dziecka, w tym dziecko biologiczne i przysposobione. — „Rodzic” to pojęcie analogiczne do „biologicznego lub adopcyjnego syna lub córki” (rodzic biologiczny lub adopcyjny) lub „pasierba lub pasierbicy” (ojczym lub macocha). — „Teść/teściowa” to osoba będąca rodzicem zalegalizowanego lub faktycznego partnera/partnerki. — „Dziadek/babcia” to rodzic rodzica, w tym rodzic biologiczny i przysposobiony.	— Wnuk lub wnuczka — Rodzic — Rodzic biologiczny lub adopcyjny — Ojczym lub macocha — Teść lub teściowa — Dziadek lub babcia — Brat lub siostra — Biologiczni brat lub siostra — Przyrodni brat lub siostra — Inny krewny — Inna osoba niespokrewniona — Nie podano ⁽¹⁾

Nazwa zmiennej	Opis zmiennej	Kategorie zmiennych (klasyfikacje) do celów przekazywania danych do Komisji (Eurostatu)
	— „Brat lub siostra” odnosi się do rodzeństwa biologicznego, adopcyjnego lub przyrodniego. — „Inny krewny” odnosi się do pozostałych krewnych nieujętych w powyższym wykazie, takich jak kuzyn, kuzynka, wuj, ciotka, stryj, stryjenka, siostrzeniec, siostrzenica, bratanek lub bratanica itp. i obejmuje również wnuki i dziadków po stronie małżonka(-i)/partnera(-ki), a także szwagra lub szwagierkę i bratową. — „Inna osoba niespokrewniona” odnosi się do osób niebędących krewnymi, takich jak opiekunki do dzieci, wspólnie zamieszkujący przyjaciele, studenci itp. Do tej kategorii należy również zaliczyć dzieci w rodzinach zastępczych.	
Wielkość gospodarstwa domowego	Wielkość gospodarstwa domowego definiuje się jako łączną liczbę członków prywatnego gospodarstwa domowego. Zmienna dostarcza informacji na temat dokładnej liczby członków gospodarstwa domowego.	— Łączna liczba członków gospodarstwa domowego — Nie podano
Tytuł prawny do użytkownika mieszkania gospodarstwa domowego	Zmienna odnosi się do ustaleń, na podstawie których prywatne gospodarstwo domowe zajmuje całość lub część lokalu mieszkalnego, przy czym: Kategorie „właściciel z niespłaconym kredytem hipotecznym” oraz „właściciel ze spłaconym kredytem hipotecznym” stosuje się do prywatnych gospodarstw domowych, których co najmniej jeden członek jest właścicielem lokalu mieszkalnego zajmowanego przez to gospodarstwo domowe, bez względu na to, czy jakiś inny członek gospodarstwa domowego jest najemcą całości lub części tego lokalu. Osoba jest właścicielem, jeżeli posiada akt własności, niezależnie od tego, czy mieszkanie jest w pełni spłacone czy też nie. Właściciel pod warunkiem zwrotnym (ang. <i>reversionary owner</i>) powinien być uznany za właściciela. Kategoria „właściciel z niespłaconym kredytem hipotecznym” odnosi się do sytuacji, w której właściciel musi spłacić co najmniej jeden kredyt hipoteczny lub odsetki od kredytu hipotecznego zaciągniętego w celu zakupu tego lokalu mieszkalnego. Kategoria „właściciel ze spłaconym kredytem hipotecznym” odnosi się do sytuacji, w której do spłaty nie pozostaje żaden kredyt hipoteczny ani odsetki od kredytu hipotecznego. Spłata kredytów hipotecznych lub pożyczek mieszkaniowych na inne lokale mieszkalne (np. drugie mieszkanie) lub na naprawę, renowację, konserwację lub inne cele niemieszkalne nie zalicza się do tej kategorii. Kategorie „najemca, wynajem po cenie rynkowej” lub „najemca, wynajem po obniżonej cenie” stosuje się do gospodarstw domowych, których co najmniej jeden członek jest najemcą (lokal mieszkalny wynajmowany od właściciela) lub podnajemcą (lokal mieszkalny wynajmowany od kogoś, kto sam jest najemcą) lokalu mieszkalnego, w którym mieszka, i żaden inny członek gospodarstwa domowego nie jest właścicielem tego lokalu mieszkalnego.	— Właściciel ze spłaconym kredytem hipotecznym — Właściciel z niespłaconym kredytem hipotecznym — Najemca, wynajem po cenie rynkowej — Najemca, wynajem po obniżonej cenie — Najemca, wynajem bezpłatny — Nie podano (¹) — Nie dotyczy

Nazwa zmiennej	Opis zmiennej	Kategorie zmiennych (klasyfikacje) do celów przekazywania danych do Komisji (Eurostatu)
	Kategoria „najemca, wynajem po cenie rynkowej” odnosi się do gospodarstw domowych, których co najmniej jeden członek jest najemcą lub podnajemcą płacącym opłaty za najem na poziomie cen dominujących lub rynkowych. Kategorię tę stosuje się także wówczas, gdy opłaty za najem płacone są po cenie rynkowej, ale są częściowo lub w całości odzyskiwane z dodatków mieszkaniowych lub innych źródeł, w tym źródeł publicznych, charytatywnych lub prywatnych. Kategoria „najemca, wynajem po obniżonej cenie” obejmuje gospodarstwa domowe mieszkające w lokalach mieszkalnych za obniżoną cenę, tj. cenę poniżej ceny rynkowej (ale nie bezpłatnie), i uwzględnia przypadki, w których obniżona cena jest przyznawana: a) przepisami prawa b) w ramach programu mieszkalnictwa socjalnego c) z przyczyn prywatnych d) przez pracodawcę Kategoria „najemca, wynajem bezpłatny” obejmuje gospodarstwa domowe mieszkające w lokalach mieszkalnych bezpłatnie, tj. nie płacąc opłat za najem, i uwzględnia przypadki, w których zwolnienie z opłat za najem jest przyznawane: a) przepisami prawa b) w ramach programu mieszkalnictwa socjalnego c) z przyczyn prywatnych d) przez pracodawcę Kategoria „nie dotyczy” obejmuje wszystkie prywatne gospodarstwa domowe, które nie mieszkają w mieszkaniach konwencjonalnych zdefiniowanych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1201/2009.	
Bieżący miesięczny dochód netto gospodarstwa domowego	Zmienna podaje bieżące miesięczne dochody netto prywatnego gospodarstwa domowego, tj. sumę dochodów wszystkich członków, otrzymywanych indywidualnie lub jako całość, w tym dochodów z pracy, świadczeń społecznych i innych dochodów pieniężnych, pomniejszoną o transfery pieniężne na rzecz innych gospodarstw domowych oraz podatki i składki na ubezpieczenie społeczne. Zmienna ma na celu dostarczenie informacji o dochodach pozostających średnio w miesiącu do dyspozycji gospodarstwa domowego na wydatki lub oszczędności. W przypadku, gdy dochody gospodarstwa domowego z miesiąca na miesiąc są bardzo różne, podaje się szacunkową wartość typowego lub zwykłego miesięcznego dochodu netto, odzwierciedlającego obecną sytuację gospodarstwa domowego w zakresie dochodów. W przypadku, gdy miesięczne dochody gospodarstwa domowego zmieniają się znacznie w ciągu roku, jak na przykład w działalności sezonowej, podaje się miesięczną średnią dochodu rocznego. Bieżący dochód netto podaje się jako łączny bieżący dochód netto gospodarstwa domowego lub jako jeden z pięciu przedziałów ekwiwalentnych dochodów do dyspozycji.	— Niższy ekwiwalentny bieżący miesięczny dochód netto — Średnio-niski ekwiwalentny bieżący miesięczny dochód netto — Średni ekwiwalentny bieżący miesięczny dochód netto — Średnio-wysoki ekwiwalentny bieżący miesięczny dochód netto — Wyższy ekwiwalentny bieżący miesięczny dochód netto — Łączny bieżący miesięczny dochód netto gospodarstwa domowego (liczba wyrażona w walucie krajowej) — Nie podano (!)

Nazwa zmiennej	Opis zmiennej	Kategorie zmiennych (klasyfikacje) do celów przekazywania danych do Komisji (Eurostatu)
	Progi między pięcioma przedziałami ekwiwalentnych dochodów do dyspozycji ustala się na podstawie zróżnicowania kwintylowego rozkładu zmiennej i definiuje następująco: — „niższy ekwiwalentny bieżący miesięczny dochód netto” odnosi się do gospodarstw domowych o ekwiwalentnym dochodzie poniżej pierwszego kwintyla; — „średnio-niski ekwiwalentny bieżący miesięczny dochód netto” odnosi się do gospodarstw domowych o ekwiwalentnym dochodzie równym lub wyższym od pierwszego kwintyla, ale poniżej drugiego kwintyla; — „średni ekwiwalentny bieżący miesięczny dochód netto” odnosi się do gospodarstw domowych o ekwiwalentnym dochodzie równym lub wyższym od drugiego kwintyla, ale poniżej trzeciego kwintyla. — „średnio-wysoki ekwiwalentny bieżący miesięczny dochód netto” odnosi się do gospodarstw domowych o ekwiwalentnym dochodzie równym lub wyższym od trzeciego kwintyla, ale poniżej czwartego kwintyla. — „wyższy ekwiwalentny bieżący miesięczny dochód netto” odnosi się do gospodarstw domowych o ekwiwalentnym dochodzie równym lub wyższym od czwartego kwintyla. Ekwiwalencja polega na stosowaniu współczynników ważenia do członków gospodarstwa domowego w celu uwzględnienia różnic w wielkości i składzie gospodarstwa domowego, w następujący sposób: wagę 1,0 stosuje się do pierwszego członka gospodarstwa domowego w wieku co najmniej 14 lat, wagę 0,5 do drugiego i każdego kolejnego członka w wieku co najmniej 14 lat, zaś wagę 0,3 do każdego dziecka w wieku poniżej 14 lat.	
Rodzaj umowy w głównym miejscu pracy	Zmienna dokonuje rozróżnienia między główną pracą o ograniczonym czasie trwania (tj. praca lub umowa zakończy się po z góry wyznaczonym okresie) a pracą na podstawie umowy na czas nieokreślony, bez wyznaczonego końca. Zmienna odnosi się do głównej pracy osoby pracującej, która pracuje jako pracownik najemny. Pojęcie „praca” odnosi się do zatrudnienia. Kryterium determinujące, czy osoba jest pracującą, zależy od kontekstu specyficznego dla każdego zbierania mikrodanych. Jedna praca jest zbiorem zadań i obowiązków wypełnianych dla pojedynczej jednostki gospodarczej. Osoby mogą mieć jedną pracę lub większą ich liczbę. W przypadku pracowników najemnych każdą umowę można uznać za osobny zbiór zadań i obowiązków, a zatem za osobną pracę. W przypadku wielu prac, za główną uważa się pracę, w której osoba przepracowuje najwięcej godzin, zgodnie z międzynarodowymi statystycznymi standardami czasu pracy.	Poziom szczegółowości informacji zależy od kontekstu w każdym zbieraniu mikrodanych: — Umowa o pracę na czas określony — pisemna umowa o pracę na czas określony — ustna umowa o pracę na czas określony — Stałe zatrudnienie — pisemna umowa na czas nieokreślony — ustna umowa na czas nieokreślony — Nie podano ⁽¹⁾ — Nie dotyczy ⁽²⁾

Nazwa zmiennej	Opis zmiennej	Kategorie zmiennych (klasyfikacje) do celów przekazywania danych do Komisji (Eurostatu)
	Praca na podstawie umowy na czas określony zakończy się po wyznaczonym z góry okresie (do znanej daty) lub po okresie nieznanym z góry, ale określonym przez obiektywne kryteria, takie jak zakończenie zlecenia lub powrót do pracy czasowo zastępowanego pracownika najemnego. Pracę na podstawie umowy, która nie przewiduje takiego końca, uznaje się za stałą. Jako praca liczy się umowne lub nieformalne lub ustne porozumienie w sprawie stosunku pracy, a nie odczucia respondenta, że może on stracić pracę, jego plany zwolnienia się z pracy, życzenie pozostania w tej pracy czy prawdopodobieństwo stałej umowy.	
Funkcje nadzorcze	Zmienna odnosi się do obecnej głównej pracy osoby pracującej, która jest pracownikiem najemnym, i dokonuje rozróżnienia między pracownikami najemnymi sprawującymi funkcje nadzorcze a pracownikami najemnymi niepełniającymi takich funkcji. Uznaje się, że osoba pełni funkcje nadzorcze, jeżeli formalnie nadzoruje pracę co najmniej jednej innej osoby. Obowiązki wobec uczniów zawodu i stażystów nie liczą się jako nadzór, podobnie jak nie jest nim kontrola jakości (sprawdzanie wyników usług, ale nie pracy innej osoby) czy konsultacja.	— Tak — Nie — Nie podano ⁽¹⁾ — Nie dotyczy ⁽²⁾
Rok rozpoczęcia pracy dla obecnego pracodawcy lub jako osoba pracująca na własny rachunek	Zmienna odnosi się do obecnej głównej pracy osoby pracującej i podaje rok, w którym osoba zaczęła pracować dla obecnego pracodawcy lub jako osoba pracująca na własny rachunek w swoim obecnym przedsiębiorstwie.	— Rok rozpoczęcia pracy dla obecnego pracodawcy lub jako osoba pracująca na własny rachunek w głównej pracy (cztery cyfry) — Nie podano ⁽¹⁾ — Nie dotyczy ⁽²⁾
Wielkość jednostki lokalnej w głównej pracy	Zmienna odnosi się do głównej pracy osoby pracującej i podaje liczbę osób pracujących dla jednostki lokalnej, w tym osób pracujących w siedzibie jednostki, a także osób, które pracują poza lokalizacją jednostki, ale organizacyjnie do niej należą i są przez nią opłacane. Włącza się też pracujących właścicieli i partnerów regularnie pracujących w jednostce, a także bezpłatnie pomagających członków rodziny, jak również pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy, którzy figurują na liście płac. Pracownicy sezonowi, uczniowie zawodu, stażyści i telepracownicy otrzymujący wynagrodzenie również są włączeni. Jednostka lokalna to przedsiębiorstwo lub jego część, znajdująca się w określonym geograficznie miejscu.	— Dokładna liczba osób, jeśli mieści się między 1 a 9 — Od 10 do 19 osób — Od 20 do 49 osób — Od 50 do 249 osób — Co najmniej 250 osób — Nie wiem, ale mniej niż 10 osób — Nie wiem, ale co najmniej 10 osób — Nie podano ⁽¹⁾ — Nie dotyczy ⁽²⁾

Nazwa zmiennej	Opis zmiennej	Kategorie zmiennych (klasyfikacje) do celów przekazywania danych do Komisji (Eurostatu)																		
Wcześniejsze doświadczenie zawodowe	Zmienna dostarcza informacji na temat tego, czy osoba, która nie jest zatrudniona, była wcześniej zatrudniona (zgodnie z definicją zatrudnienia Międzynarodowej Organizacji Pracy ⁽¹⁾) i czy wcześniejsze doświadczenie zawodowe ograniczało się do pracy wyłącznie okazjonalnej, czy nie. Kategoria „Osoba nigdy nie pracowała” obejmuje osoby, które nigdy nie miały żadnego doświadczenia zawodowego. Kategoria „Osoba ma doświadczenie zawodowe ograniczone do okazjonalnej pracy” obejmuje osoby, które miały doświadczenie zawodowe, ale doświadczenie to ogranicza się wyłącznie do pracy okazjonalnej. Do celów tej zmiennej praca poborowych nie powinna być uznawana za doświadczenie zawodowe. Kategoria „Osoba ma doświadczenie zawodowe inne niż tylko okazjonalna praca” obejmuje osoby, które zdobyły jakieś doświadczenie zawodowe, z wyłączeniem przypadków, gdy doświadczenie to ogranicza się wyłącznie do pracy okazjonalnej.	— Osoba nigdy nie pracowała — Osoba ma doświadczenie zawodowe ograniczone do okazjonalnej pracy — Osoba ma doświadczenie zawodowe inne niż tylko okazjonalna praca — Nie podano ⁽¹⁾ — Nie dotyczy ⁽²⁾																		
Uczestnictwo w formalnym kształceniu (student/uczeń lub uczeń zawodu) w okresie odniesienia	Zmienna mierzy uczestnictwo osoby w formalnym kształceniu, stwierdzając, czy osoba brała udział jako student/uczeń lub uczeń zawodu w programie edukacji formalnej podczas okresu odniesienia (określonego dla każdego zbierania mikrodanych).	— Tak — Nie — Nie podano ⁽¹⁾ — Nie dotyczy ⁽²⁾																		
Poziom obecnego lub ostatniego formalnego kształcenia	Zmienna mierzy poziom ostatniego formalnego kształcenia, w którym osoba uczestniczyła w danym okresie odniesienia (określonym dla każdego zbierania mikrodanych), zgodnie z kategoriami Międzynarodowej Standardowej Klasyfikacji Kształcenia w odniesieniu do programów edukacyjnych z 2011 r. ⁽³⁾ (ISCED-P 2011).	Poziom szczegółowości informacji zależy od kontekstu w każdym zbieraniu danych (dziedzinie). Dla każdej kategorii ISCED-P podaje się kod, przy czym jednej kategorii odpowiada jeden kod: <table><tr><td>ISCED 0 Wczesna edukacja</td><td>0</td></tr><tr><td>ISCED 1 Kształcenie podstawowe</td><td>1</td></tr><tr><td>ISCED 2 Kształcenie średnie I stopnia</td><td>2</td></tr><tr><td>ISCED 3 Kształcenie średnie II stopnia</td><td>3</td></tr><tr><td>ISCED 3 Kształcenie średnie II stopnia – ogólne</td><td>34</td></tr><tr><td>ISCED 3 Kształcenie średnie II stopnia – zawodowe</td><td>35</td></tr><tr><td>ISCED 3 Kształcenie średnie II stopnia – profil niezany ⁽⁸⁾</td><td>-</td></tr><tr><td>ISCED 4 Kształcenie policealne</td><td>4</td></tr><tr><td>ISCED 4 Kształcenie policealne – ogólne</td><td>44</td></tr></table>	ISCED 0 Wczesna edukacja	0	ISCED 1 Kształcenie podstawowe	1	ISCED 2 Kształcenie średnie I stopnia	2	ISCED 3 Kształcenie średnie II stopnia	3	ISCED 3 Kształcenie średnie II stopnia – ogólne	34	ISCED 3 Kształcenie średnie II stopnia – zawodowe	35	ISCED 3 Kształcenie średnie II stopnia – profil niezany ⁽⁸⁾	-	ISCED 4 Kształcenie policealne	4	ISCED 4 Kształcenie policealne – ogólne	44
ISCED 0 Wczesna edukacja	0																			
ISCED 1 Kształcenie podstawowe	1																			
ISCED 2 Kształcenie średnie I stopnia	2																			
ISCED 3 Kształcenie średnie II stopnia	3																			
ISCED 3 Kształcenie średnie II stopnia – ogólne	34																			
ISCED 3 Kształcenie średnie II stopnia – zawodowe	35																			
ISCED 3 Kształcenie średnie II stopnia – profil niezany ⁽⁸⁾	-																			
ISCED 4 Kształcenie policealne	4																			
ISCED 4 Kształcenie policealne – ogólne	44																			

Nazwa zmiennej	Opis zmiennej	Kategorie zmiennych (klasyfikacje) do celów przekazywania danych do Komisji (Eurostatu)	
		ISCED 4 Kształcenie policealne – zawodowe	45
		ISCED 4 Kształcenie policealne – profil nieznan ⁽⁸⁾	-
		ISCED 5 Krótki cykl kształcenia na poziomie studiów wyższych	5
		ISCED 5 Krótki cykl kształcenia na poziomie studiów wyższych – ogólny	54
		ISCED 5 Krótki cykl kształcenia na poziomie studiów wyższych – zawodowy	55
		ISCED 5 Krótki cykl kształcenia na poziomie studiów wyższych – profil nieznan ⁽⁸⁾	-
		ISCED 6 Licencjat lub stopień równoważny	6
		ISCED 7 Magister lub stopień równoważny	7
		ISCED 8 Doktorat lub stopień równoważny	8
		Nie podano ⁽¹⁾	
		Nie dotyczy ⁽²⁾	
Rok, w którym pomyślnie ukończono najwyższy poziom kształcenia	Rok, w którym pomyślnie ukończono najwyższy poziom kształcenia (wyrażony czterema cyframi). Zmienna odnosi się do roku, w którym pomyślnie ukończono najwyższy poziom kształcenia, i dotyczy osób o poziomie wykształcenia podstawowym (ISCED 1) lub wyższym. Kategoria „nie dotyczy” obejmuje osoby, które nie uczestniczyły w edukacji formalnej lub których poziom wykształcenia jest niższy niż podstawowy (ISCED 1). Kategoria „nie dotyczy” jest również stosowana do celów liczenia jednostek statystycznych będących częścią populacji źródła danych, ale w odniesieniu do których systematycznie nie podaje się żadnych informacji dotyczących tej zmiennej (np. osoby poniżej pewnego wieku).	— Rok, w którym pomyślnie ukończono najwyższy poziom kształcenia (4 cyfry) — Nie podano ⁽¹⁾ — Nie dotyczy ⁽²⁾	

Nazwa zmiennej	Opis zmiennej	Kategorie zmiennych (klasyfikacje) do celów przekazywania danych do Komisji (Eurostatu)
Dziedzina najwyższego pomyślnie ukończonego poziomu kształcenia	Dziedzina najwyższego poziomu kształcenia pomyślnie ukończonego przez osoby o poziomie wykształcenia ISCED 3 lub wyższym. Dziedzinę najwyższego pomyślnie ukończonego poziomu kształcenia określa się na podstawie klasyfikacji ISCED dotyczącej dziedzin kształcenia i szkolenia (ISCED-F 2013) ^(*) Dziedzina to szeroka domena, gałąź lub obszar treści objętych programem edukacyjnym lub kwalifikacjami. Kategoria „nie dotyczy” obejmuje osoby, które nie uczestniczyły w edukacji formalnej lub których poziom wykształcenia jest niższy niż ISCED 3.	Poziom szczegółowości informacji zależy od kontekstu w każdym zbieraniu danych (dziedzinie). Dla każdej kategorii ISCED-F podaje się kod, przy czym jednej kategorii odpowiada jeden kod ^(*)
		Programy i kwalifikacje ogólne 00
		Programy i kwalifikacje podstawowe 001
		Umiejętność czytania, pisania i liczenia 002
		Umiejętności osobiste i rozwój osobisty 003
		Programy i kwalifikacje ogólne, bliżej niezdefiniowane (009)
		Kształcenie 01
		Kształcenie 011
		Interdyscyplinarne programy i kwalifikacje związane z kształceniem 018
		Sztuka i nauki humanistyczne 02
		Sztuka 021
		Nauki humanistyczne (z wyjątkiem języków) 022
		Języki 023
		Interdyscyplinarne programy i kwalifikacje związane ze sztuką i naukami humanistycznymi 028
		Sztuka i nauki humanistyczne, bliżej niezdefiniowane (029)
		Nauki społeczne, dziennikarstwo i informacja 03
		Nauki społeczne i behawioralne 031
		Dziennikarstwo i informacja 032
		Interdyscyplinarne programy i kwalifikacje związane z naukami społecznymi, dziennikarstwem i informacją 038

Nazwa zmiennej	Opis zmiennej	Kategorie zmiennych (klasyfikacje) do celów przekazywania danych do Komisji (Eurostatu)	
		Nauki społeczne, dziennikarstwo i informacja, bliżej niezdefiniowane	(039)
		Biznes, administracja i prawo	04
		Biznes i administracja	041
		Prawo	042
		Interdyscyplinarne programy i kwalifikacje związane z biznesem, administracją i prawem	048
		Biznes, administracja i prawo, bliżej niezdefiniowane	(049)
		Nauki przyrodnicze, matematyka i statystyka	05
		Nauki biologiczne i pokrewne	051
		Środowisko	052
		Nauki fizyczne	053
		Matematyka i statystyka	054
		Interdyscyplinarne programy i kwalifikacje związane z naukami przyrodniczymi, matematyką i statystyką	058
		Nauki przyrodnicze, matematyka i statystyka, bliżej niezdefiniowane	(059)
		Technologie informacyjno-komunikacyjne (ICT)	06
		Technologie informacyjno-komunikacyjne	061
		Interdyscyplinarne programy i kwalifikacje związane z technologiami informacyjno-komunikacyjnymi (ICT)	068
		Inżynieria, produkcja i budownictwo	07
		Nauki inżynieryjno-techniczne	071
		Produkcja i przetwórstwo	072
		Architektura i budownictwo	073
		Interdyscyplinarne programy i kwalifikacje związane z inżynierią, produkcją i budownictwem	078

Nazwa zmiennej	Opis zmiennej	Kategorie zmiennych (klasyfikacje) do celów przekazywania danych do Komisji (Eurostatu)	
		Inżynieria, produkcja i budownictwo, bliżej niezdefiniowane	(079)
		Rolnictwo, leśnictwo, rybołówstwo i weterynaria	08
		Rolnictwo	081
		Leśnictwo	082
		Rybołówstwo	083
		Weterynaria	084
		Interdyscyplinarne programy i kwalifikacje związane z rolnictwem, leśnictwem, rybołówstwem i weterynarią	088
		Rolnictwo, leśnictwo, rybołówstwo i weterynaria, bliżej niezdefiniowane	(089)
		Zdrowie i opieka społeczna	09
		Zdrowie	091
		Opieka społeczna	092
		Interdyscyplinarne programy i kwalifikacje związane ze zdrowiem i opieką społeczną	098
		Zdrowie i opieka społeczna, bliżej niezdefiniowane	(099)
		Usługi	10
		Usługi na rzecz ludności	101
		Higiena, usługi w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	102
		Usługi w zakresie ochrony	103
		Usługi transportowe	104
		Interdyscyplinarne programy i kwalifikacje związane z usługami	108
		Usługi, bliżej niezdefiniowane	(109)
		Nie podano	
		Nie dotyczy	

Nazwa zmiennej	Opis zmiennej	Kategorie zmiennych (klasyfikacje) do celów przekazywania danych do Komisji (Eurostatu)
Czas pobytu w kraju zamieszkania w pełnych latach	Czas pobytu w kraju zamieszkania w pełnych latach opisuje czas od chwili, gdy osoba ostatnio osiedliła się w kraju zgłaszającym, wyrażony w pełnych latach, w następujący sposób: — Osoba urodziła się w kraju i nigdy nie mieszkała za granicą przez co najmniej 1 rok; kategoria ta obejmuje osoby urodzone w kraju zgłaszającym, które nigdy nie miały miejsca zamieszkania przez okres co najmniej 1 roku w kraju innym niż kraj zgłaszający. — Liczba lat w kraju od ostatniego osiedlenia się w tym kraju – liczba całkowita wyrażająca czas od chwili, gdy osoba ostatnio ustanowiła swoje miejsce zamieszkania, do dnia odniesienia (określonego dla każdego zbierania mikrodanych) w ukończonych latach.	— Osoba urodziła się w tym kraju i nigdy nie mieszkała za granicą przez co najmniej 1 rok — Liczba lat w tym kraju (od ostatniego osiedlenia się w tym kraju) (2 cyfry) — Nie podano ⁽¹⁾ — Nie dotyczy ⁽²⁾
Samoocena ogólnego stanu zdrowia	Samoocena ogólnego stanu zdrowia to subiektywna ocena osoby dotycząca własnego zdrowia ogólnie (raczej niż obecnego stanu zdrowia lub możliwych przejściowych problemów zdrowotnych), w tym różnych aspektów zdrowia, tj. funkcjonowania fizycznego i emocjonalnego, zdrowia psychicznego (obejmującego dobrostan psychologiczny i zaburzenia psychiczne) oraz objawów biomedycznych.	— Bardzo dobry — Dobry — Średni (ani dobry ani zły) — Zły — Bardzo zły — Nie podano ⁽¹⁾ — Nie dotyczy ⁽²⁾
Długotrwałe zdrowotne problemy	Zmienna „długotrwałe problemy zdrowotne” to subiektywna oceny osoby dotycząca własnych przewlekłych problemów zdrowotnych, obejmujących różne fizyczne, emocjonalne, behawioralne i psychiczne aspekty zdrowia, choroby i zaburzenia, jak również bóle i zły stan zdrowia spowodowane przez wypadki i urazy lub choroby wrodzone. Cechą długotrwałych lub przewlekłych chorób jest ich trwały charakter i fakt, że mogą wymagać długiego okresu kontroli, obserwacji lub opieki. Długotrwałe choroby lub problemy zdrowotne to takie, które trwały (lub nawracały) lub zgodnie z przewidywaniami będą trwać (lub nawracać) przez okres co najmniej 6 miesięcy. Kategoria „tak” odnosi się do występowania jednego lub większej liczby długotrwałych lub przewlekłych problemów zdrowotnych, zaś „nie” odnosi się do braku długotrwałych lub przewlekłych problemów zdrowotnych w ocenie respondenta.	— Tak — Nie — Nie podano ⁽¹⁾ — Nie dotyczy ⁽²⁾

Nazwa zmiennej	Opis zmiennej	Kategorie zmiennych (klasyfikacje) do celów przekazywania danych do Komisji (Eurostatu)
Ograniczenie aktywności z powodu problemów zdrowotnych	Zmienna mierzy indywidualną ocenę stopnia długotrwałego trwającego ograniczenia lub ograniczeń (co najmniej 6 miesięcy), związanych z problemem lub problemami zdrowotnymi (fizycznymi, psychicznymi lub emocjonalnymi, w tym upośledzeniem lub ograniczeniami spowodowanymi podeszłym wiekiem), aktywności, w których osoba zwykle by uczestniczyła, gdyby tych ograniczeń nie było. Aktywność definiuje się jako wykonywanie zadań lub podejmowanie działań przez osobę. Ograniczenie aktywności definiuje się jako trudności w podejmowaniu przez osobę działań, oceniane w oparciu o ogólnie akceptowane normy populacyjne dotyczące oczekiwań kulturowych i społecznych w odniesieniu do zwykle podejmowanych działań, obejmujących szeroki wachlarz czynności związanych z pracą, szkołą, domem i rekreacją. Osoby cierpiące na nawracające lub zmienne stany chorobowe powinny odnieść się do najczęściej występującej sytuacji mającej wpływ na ich zwykłą aktywność: — „Poważne ograniczenie” oznacza, że działanie nie może zostać wykonane lub jest możliwe tylko z ogromnymi trudnościami i zwykle z pomocą innych osób. — „Ograniczenie, lecz nie poważne” oznacza, że wykonanie działania jest możliwe, ale z pewnymi trudnościami, zwykle jednak bez potrzeby pomocy (lub z pomocą mniej częstą niż codziennie) innych osób. — „Brak ograniczeń” oznacza, że wykonywanie zwykłych działań jest możliwe bez trudności lub wszelkie ewentualne ograniczenia aktywności nie trwały dłużej niż ostatnie 6 miesięcy.	— Poważne ograniczenie — Ograniczenie, lecz nie poważne — Brak ograniczeń — Nie podano ⁽¹⁾ — Nie dotyczy ⁽²⁾
Sposób przeprowadzenia wywiadu	Zmienna podaje metodę zastosowaną w celu zebrania informacji od respondenta. W przypadku gdy do celów zbierania informacji od respondenta stosuje się wiele sposobów, zmienna podaje najczęściej stosowany sposób. W przypadku wywiadów PAPI, CAPI i CATI obecny jest ankieter. CAWI jest wypełniane samodzielnie przez respondenta na podstawie instrukcji na stronie internetowej. Kategoria „inny” jest stosowana w przypadkach, gdy sposób przeprowadzenia wywiadu nie wchodzi w zakres pozostałych kategorii, np. wywiad przeprowadzany samodzielnie na papierze (PASI) lub samodzielnie przeprowadzany i wspomagany komputerowo, ale nie internetowy wywiad (CASI).	— Wywiad bezpośredni z wykorzystaniem formularzy papierowych (PAPI) — Wywiad bezpośredni wspomagany komputerowo (CAPI) — Wywiad telefoniczny wspomagany komputerowo (CAPI) — Wywiad internetowy wspomagany komputerowo (CAWI) — Inny — Nie dotyczy

Nazwa zmiennej	Opis zmiennej	Kategorie zmiennych (klasyfikacje) do celów przekazywania danych do Komisji (Eurostatu)
	Kategoria „nie dotyczy” ma być stosowana do celów liczenia jednostek statystycznych – będących częścią populacji źródła danych – w odniesieniu do których systematycznie nie podaje się żadnych informacji dotyczących tej zmiennej, np. w przypadku osób poniżej pewnego wieku, a także w przypadku, gdy wszystkie informacje otrzymano z rejestrów (tj. dane administracyjne) lub imputowano bądź uzyskano przy pomocy obu tych metod i nie przeprowadzono wywiadu.	
Rodzaj wywiadu indywidualnego	Zmienna podaje, czy wymagane informacje dostarczył wyznaczony respondent czy inna osoba (respondent w zastępstwie). Wyznaczony respondent to osoba wskazana w zasadach dotyczących każdego zbierania mikrodanych, którą prosi się o podanie informacji. „Bezpośrednie uczestnictwo” odnosi się do sytuacji, w której wyznaczony respondent sam podaje wymagane informacje. Bezpośrednie uczestnictwo obejmuje także przypadki, w których wyznaczony respondent podał wymagane informacje z pomocą innej osoby (np. tłumaczenie, pomoc fizyczna) i zatwierdził przedstawione odpowiedzi. „Pośrednie uczestnictwo” odnosi się do sytuacji, w której informacje wymagane od wyznaczonego respondenta podała osoba trzecia (tj. respondent w zastępstwie) i informacji tych nie zatwierdził wyznaczony respondent. Kategoria „nie dotyczy” ma być stosowana do celów liczenia jednostek statystycznych – będących częścią populacji źródła danych – w odniesieniu do których systematycznie nie podaje się żadnych informacji dotyczących tej zmiennej, a także w przypadku, gdy wszystkie informacje otrzymano z rejestrów (tj. dane administracyjne) lub imputowano bądź uzyskano przy pomocy obu tych metod i nie przeprowadzono wywiadu.	— Bezpośrednie uczestnictwo — Pośrednie uczestnictwo — Nie podano (¹) — Nie dotyczy
Warstwa	Warstwa pierwotna odpowiadająca każdej jednostce objętej obserwacją (osobie lub gospodarstwu domowemu) w przypadku, gdy populacja docelowa (lub jej część) jest podzielona na warstwy na pierwszym stopniu schematu losowania; zmienna zapewnia kody identyfikacyjne dla różnych warstw (identyfikator warstwy). Podział populacji na warstwy oznacza podział na nienakładające się na siebie podpopulacje zwane warstwami. W obrębie każdej warstwy wybiera się następnie niezależne próby. Zarejestrowane informacje zawsze odnoszą się do sytuacji w chwili losowania danej jednostki badania (osoby lub gospodarstwa domowego).	— Identyfikator warstwy — Nie dotyczy

Nazwa zmiennej	Opis zmiennej	Kategorie zmiennych (klasyfikacje) do celów przekazywania danych do Komisji (Eurostatu)
	Kategoria „identyfikator warstwy” zapewnia kod identyfikacyjny warstwy, do której należy każda jednostka objęta obserwacją (osoba lub gospodarstwo domowe). Kody identyfikacyjne warstwy mają być stosowane w przypadku, gdy populacja docelowa została podzielona na warstwy, lub w przypadku uwzględnienia samoreprezentujących się jednostek losowania pierwszego stopnia (PSU). Kategoria „nie dotyczy” ma być stosowana w przypadku, gdy populacja docelowa nie została podzielona na warstwy na pierwszym etapie doboru próby (np. gdy próba została wybrana przez prosty lub zespołowy dobór losowy) i nie uwzględniono samoreprezentujących się PSU.	
Jednostka losowania pierwszego stopnia (PSU)	Zmienna podaje jednostkę losowania pierwszego stopnia (PSU) odpowiadającą każdej jednostce objętej obserwacją (osobie lub gospodarstwu domowemu) w przypadku, gdy populacja docelowa jest podzielona na zespoły; zapewnia kody identyfikacyjne dla zespołów lub PSU. Populację dzieli się na zespoły (tj. odrębne podpopulacje) w przypadku, gdy bezpośredni dobór próby jest niemożliwy (ze względu na brak operatu losowania) lub jego realizacja jest zbyt droga (populacja jest szeroko rozsznana pod względem geograficznym). Próbę zespołów (PSU) wybiera się wówczas na pierwszym stopniu procesu doboru próby. Zarejestrowane informacje zawsze odnoszą się do sytuacji w chwili losowania danej jednostki (osoby lub gospodarstwa domowego). Kategoria „identyfikator jednostki losowania pierwszego stopnia” zapewnia kod identyfikacyjny PSU (wśród wybranych PSU), do której należy każda jednostka objęta obserwacją (osoba lub gospodarstwo domowe), w przypadku gdy populacja docelowa została podzielona na zespoły na pierwszym stopniu losowania. Kategoria „nie dotyczy” ma być stosowana w przypadku, gdy populacja docelowa nie została podzielona na zespoły na pierwszym stopniu doboru próby, np. gdy próba została wybrana przez prosty lub warstwowy dobór losowy.	— Identyfikator jednostki losowania pierwszego stopnia (PSU) — Nie dotyczy

(¹) Kategoria „nie podano” ma być stosowana w przypadkach braku odpowiedzi, np. respondent nie zna lub odmawia odpowiedzi.

(²) Kategoria „nie dotyczy” ma być stosowana w przypadkach niewchodzących w zakres konkretnej zmiennej, tj. w wyniku zastosowania filtra dla tej zmiennej, a także ma być stosowana do celów liczenia jednostek statystycznych – będących częścią populacji źródła danych – w odniesieniu do których systematycznie nie podaje się żadnych informacji dotyczących tej zmiennej, np. w przypadku osób poniżej pewnego wieku.

(³) Rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1).

(⁴) <http://ec.europa.eu/eurostat/documents/1978984/6037342/ISCO-08.pdf> (wersja angielska, dostępne są także wersje francuska i niemiecka).

(⁵) <http://uis.unesco.org/sites/default/files/documents/international-standard-classification-of-education-iscd-2011-en.pdf> (dostępna w językach angielskim i francuskim).

(⁶) http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/index.cfm?TargetUrl=LST_NOM_DTL&StrNom=CL_GEO&StrLanguageCode=EN&IntPcKey=&StrLayoutCode=HIERARCHIC (dostępny w językach angielskim, francuskim i niemieckim)

(⁷) Osoby, które nigdy nie miały doświadczenia zawodowego w pracy w zamian za wynagrodzenie lub inny zysk przy co najmniej jednej godzinie pracy w tygodniu.

(⁸) <http://uis.unesco.org/sites/default/files/documents/iscd-fields-of-education-and-training-2013-en.pdf> (dostępna w językach angielskim i francuskim).

(⁹) Kody (009), (029), (039), (049), (059), (079), (089), (099), (109) nie są kodami ISCED.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/2182**z dnia 16 grudnia 2019 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Pan Galego”/„Pan Gallego” (ChOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Hiszpanii o rejestrację nazwy „Pan Galego”/„Pan Gallego” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa „Pan Galego”/„Pan Gallego” powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Pan Galego”/„Pan Gallego” (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 2.3 Chleb, ciasta, ciastka, wyroby cukiernicze, herbatniki i inne wyroby piekarnicze, zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2019 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Janusz WOJCIECHOWSKI
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 243 z 19.7.2019, s. 3.⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/2183**z dnia 16 grudnia 2019 r.****zatwierdzające inną niż nieznaczną zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych „Cordero Manchego” (ChOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja rozpatrzyła wniosek Hiszpanii o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji chronionego oznaczenia geograficznego „Cordero Manchego”, zarejestrowanego na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 378/1999 ⁽²⁾.
- (2) Proponowana zmiana nie jest nieznaczną w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, Komisja opublikowała zatem wniosek o zatwierdzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) wymienionego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾.
- (3) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeczności zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, wymienioną zmianę specyfikacji należy zatem zatwierdzić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1*Zatwierdza się zmianę w specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy „Cordero Manchego” (ChOG).*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2019 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Janusz WOJCIECHOWSKI
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 378/1999 z dnia 19 lutego 1999 r. uzupełniające załącznik do rozporządzenia (WE) nr 2400/96 w sprawie wprowadzenia niektórych nazw do „Rejestru chronionych nazw pochodzenia oraz chronionych oznaczeń geograficznych” określonego w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2081/92 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych oraz nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 46 z 20.2.1999, s. 13).

⁽³⁾ Dz.U. C 242 z 18.7.2019, s. 5.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/2184**z dnia 16 grudnia 2019 r.****zatwierdzające inną niż nieznaczną zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych „Riso del Delta del Po” (ChOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja rozpatrzyła wniosek Włoch o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji chronionego oznaczenia geograficznego „Riso del Delta del Po”, zarejestrowanego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1078/2009 ⁽²⁾.
- (2) Proponowana zmiana nie jest nieznaczną w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, Komisja opublikowała zatem wniosek o zatwierdzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) wymienionego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾.
- (3) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeczności zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, wymienioną zmianę specyfikacji należy zatem zatwierdzić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1*Zatwierdza się zmianę w specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy „Riso del Delta del Po” (ChOG).*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2019 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Janusz WOJCIECHOWSKI
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1078/2009 z dnia 10 listopada 2009 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę (Riso del Delta del Po (ChOG)) (Dz.U. L 294 z 11.11.2009, s. 4).

⁽³⁾ Dz.U. C 271 z 13.8.2019, s. 75.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/2185**z dnia 16 grudnia 2019 r.****zatwierdzające inną niż nieznaczna zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych „Bleu du Vercors-Sassenage” (ChNP)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja rozpatrzyła wniosek Francji o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Bleu du Vercors-Sassenage”, zarejestrowanej na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 509/2001 ⁽²⁾ zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 387/2009 ⁽³⁾.
- (2) Proponowana zmiana nie jest nieznaczna w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, Komisja opublikowała zatem wniosek o zatwierdzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) wymienionego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁴⁾.
- (3) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, wymienioną zmianę w specyfikacji należy zatem zatwierdzić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1*Zatwierdza się zmianę w specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy „Bleu du Vercors-Sassenage” (ChNP).*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2019 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Janusz WOJCIECHOWSKI
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 509/2001 z dnia 15 marca 2001 r. uzupełniające załącznik do rozporządzenia (WE) nr 2400/96 w sprawie wprowadzenia niektórych nazw do „Rejestru chronionych nazw pochodzenia oraz chronionych oznaczeń geograficznych” określonego w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2081/92 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych oraz nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 76 z 16.3.2001, s. 7).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 387/2009 z dnia 12 maja 2009 r. zatwierdzające nieznaczne zmiany specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Bleu du Vercors-Sassenage (ChNP)] (Dz.U. L 118 z 13.5.2009, s. 67).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 279 z 19.8.2019, s. 24.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/2186**z dnia 18 grudnia 2019 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 183 lit. b),uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 1216/2009 i (WE) nr 614/2009 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽³⁾ ustanowiono szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalono ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj.
- (2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne produktów w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj, wynika, że należy zmienić ceny reprezentatywne w przywozie niektórych produktów, uwzględniając wahania cen w zależności od pochodzenia tych produktów.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1484/95.
- (4) Ze względu na konieczność zagwarantowania, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2019 r.

W imieniu Komisji,

za Przewodniczącą,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 1.⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1484/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. określające szczegółowe zasady wdrażania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i uchylające rozporządzenie nr 163/67/EWG (Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47).

ZAŁĄCZNIK

«ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Opis towarów	Cena reprezentatywna (w EUR/100 kg)	Zabezpieczenie, o którym mowa w art. 3 (w EUR/100 kg)	Pochodzenie ⁽¹⁾
0207 12 90	Ptactwo z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , oskubane i wypatroszone, bez głów i łapek, i bez szyj, serc, wątrobek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %« lub inaczej zgłaszane, zamrożone	147,8	0	AR
0207 14 10	Kawałki z ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , bez kości, zamrożone	231,2 204,0 324,0 206,5	21 29 0 28	AR BR CL TH
1602 32 11	Przetwory z ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> niepoddane obróbce cieplnej	283,0	1	BR

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7).»

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/2187**z dnia 19 grudnia 2019 r.****ustalające maksymalną wysokość dopłat do prywatnego przechowywania oliwy z oliwek w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2019/1882**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1370/2013 z dnia 16 grudnia 2013 r. określające środki dotyczące ustalania niektórych dopłat i refundacji związanych ze wspólną organizacją rynków produktów rolnych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. a),

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 18 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1882 ⁽³⁾ otwarto procedurę przetargową na prywatne przechowywanie oliwy z oliwek.
- (2) Na podstawie ofert przetargowych otrzymanych w trakcie podokresu składania ofert kończącego się dnia 17 grudnia 2019 r., maksymalnej globalnej ilości, która ma być przechowywana, szacunkowych kosztów przechowywania oraz innych istotnych informacji rynkowych należy ustalić maksymalną wysokość dopłat do przechowywania 17 629,18 ton oliwy z oliwek przez okres 180 dni w celu złagodzenia trudnej sytuacji na rynku.
- (3) W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ofert przetargowych złożonych w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2019/1882 w trakcie podokresu kończącego się dnia 17 grudnia 2019 r. maksymalna wysokość dopłat do prywatnego przechowywania oliwy z oliwek wynosi:

- a) 0,00 EUR na dzień za tonę oliwy z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia;
- b) 1,10 EUR na dzień za tonę oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia;
- c) 1,10 EUR na dzień za tonę oliwy lampante.

⁽¹⁾ Dz.U. L 346 z 20.12.2013, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1882 z dnia 8 listopada 2019 r. otwierające procedurę przetargową dotyczącą dopłat do prywatnego przechowywania oliwy z oliwek (Dz.U. L 290 z 11.11.2019, s. 12).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2019 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

DECYZJE

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA (WPZiB) 2019/2188

z dnia 11 grudnia 2019 r.

w sprawie mianowania szefa misji doradczej Unii Europejskiej na rzecz reformy sektora bezpieczeństwa w Iraku (EUAM Iraq) (EUAM Iraq/3/2019)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 38 akapit trzeci,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2017/1869 z dnia 16 października 2017 r. w sprawie misji doradczej Unii Europejskiej na rzecz reformy sektora bezpieczeństwa w Iraku (EUAM Iraq) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 9 ust. 1 decyzji (WPZiB) 2017/1869 Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) jest upoważniony, zgodnie z art. 38 akapit trzeci Traktatu, do podejmowania odpowiednich decyzji w celu sprawowania kontroli politycznej i kierownictwa strategicznego nad misją Unii Europejskiej na rzecz reformy sektora bezpieczeństwa w Iraku (EUAM Iraq), w tym decyzji w sprawie mianowania szefa misji.
- (2) Zgodnie z art. 6 ust. 1 decyzji (WPZiB) 2017/1869 szefem misji EUAM Iraq mianowano Markusa RITTERA.
- (3) W dniu 15 października 2018 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/1545 ⁽²⁾ przedłużającą mandat misji EUAM Iraq do dnia 17 kwietnia 2020 r.
- (4) W dniu 11 listopada 2019 r. Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa zaproponował mianowanie Christopha BUIKA szefem misji EUAM Iraq od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 17 kwietnia 2020 r.,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Christoph BUIK zostaje niniejszym mianowany szefem misji doradczej Unii Europejskiej na rzecz reformy sektora bezpieczeństwa w Iraku (EUAM Iraq) na okres od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 17 kwietnia 2020 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 grudnia 2019 r.

W imieniu Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa
Przewodniczący
S. FROM-EMMESBERGER

⁽¹⁾ Dz.U. L 266 z 17.10.2017, s. 12.

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1545 z dnia 15 października 2018 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2017/1869 w sprawie misji doradczej Unii Europejskiej na rzecz reformy sektora bezpieczeństwa w Iraku (EUAM Iraq) (Dz.U. L 259 z 16.10.2018, s. 31).

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA (WPZiB) 2019/2189

z dnia 17 grudnia 2019 r.

W SPRAWIE MIANOWANIA SZEFA MISJI DORADCZEJ UNII EUROPEJSKIEJ W DZIEDZINIE WPBiO W REPUBLICE ŚRODKOWOAFRYKAŃSKIEJ (EUAM RCA) (EUAM RCA/1/2019)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 38 akapit trzeci,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2019/2110 z dnia 9 grudnia 2019 r. w sprawie misji doradczej Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Republice Środkowoafrykańskiej (EUAM RCA) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 8 ust. 1 decyzji (WPZiB) 2019/2110 Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) jest upoważniony, zgodnie z art. 38 Traktatu, do podejmowania odpowiednich decyzji w celu sprawowania kontroli politycznej i kierownictwa strategicznego nad misją doradczą Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Republice Środkowoafrykańskiej (EUAM RCA), w tym decyzji w sprawie mianowania szefa misji.
- (2) W dniu 12 grudnia 2019 r. Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa zaproponował, by szefem misji EUAM RCA na okres od dnia 9 grudnia 2019 r. do dnia 8 grudnia 2020 r. został mianowany Paulo SOARES,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Paulo SOARES zostaje niniejszym mianowany szefem misji doradczej Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Republice Środkowoafrykańskiej (EUAM RCA) od dnia 9 grudnia 2019 r. do dnia 8 grudnia 2020 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 9 grudnia 2019 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2019 r.

W imieniu Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa

Przewodniczący

S. FROM-EMMESBERGER

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 10.12.2019, s. 141.

DECYZJA RADY EUROPEJSKIEJ (UE) 2019/2190**z dnia 19 grudnia 2019 r.****w sprawie mianowania dwóch członków Zarządu Europejskiego Banku Centralnego**

RADA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 283 ust. 2,

uwzględniając zalecenia Rady Unii Europejskiej ⁽¹⁾,

uwzględniając opinie Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinie Rady Prezesów Europejskiego Banku Centralnego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Benoît COEURÉ został mianowany członkiem Zarządu Europejskiego Banku Centralnego na ośmioletnią kadencję począwszy od dnia 1 stycznia 2012 r. Jego kadencja kończy się w dniu 31 grudnia 2019 r.
- (2) Sabine LAUTENSCHLÄGER została mianowana członkiem Zarządu Europejskiego Banku Centralnego na ośmioletnią kadencję, począwszy od dnia 27 stycznia 2014 r. Pismem z dnia 26 września 2019 r. prezes Europejskiego Banku Centralnego poinformował przewodniczącego Rady Europejskiej o rezygnacji Sabine LAUTENSCHLÄGER ze stanowiska w zarządzie ze skutkiem od dnia 31 października 2019 r., przed końcem jej kadencji.
- (3) Należy zatem mianować dwóch nowych członków Zarządu Europejskiego Banku Centralnego.
- (4) Rada Europejska pragnie mianować Fabia PANETTĘ i Isabel SCHNABEL, którzy jej zdaniem spełniają wszystkie wymogi określone w art. 283 ust. 2 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Następujące osoby zostają niniejszym mianowane członkami Zarządu Europejskiego Banku Centralnego na ośmioletnią kadencję, począwszy od dnia 1 stycznia 2020 r.:

- Fabio PANETTA,
- Isabel SCHNABEL.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2019 r.

W imieniu Rady Europejskiej

C. MICHEL

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 351 z 17.10.2019, s. 1; Dz.U. C 385 z 13.11.2019, s. 1.

⁽²⁾ Opinie wydane dnia 17 grudnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Opinia wydana dnia 23 października 2019 r. (Dz.U. C 373 z 5.11.2019, s. 2); opinia wydana dnia 11 grudnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

DECYZJA RADY (WPZiB) 2019/2191**z dnia 19 grudnia 2019 r.****w sprawie wsparcia globalnego mechanizmu raportowania w zakresie nielegalnej broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni w celu zmniejszenia ryzyka ich przenikania i nielegalnego transferu („iTrace IV”)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności art. 28 ust. 1 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W globalnej strategii UE z 2016 r. na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej (zwanej dalej „globalną strategią UE”) podkreśla się, że Unia będzie promować pokój i gwarantować bezpieczeństwo swoich obywateli i swojego terytorium oraz zwiększy swój wkład na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa zbiorowego. Zdecydowanie popiera się również pełne wdrożenie i egzekwowanie wielostronnych traktatów i systemów dotyczących rozbrojenia, nieprolifracji i kontroli zbrojeń oraz wzywa do „transgranicznego śledzenia broni”, uznając, że bezpieczeństwo europejskie zależy od udoskonalonych i wspólnych ocen co do wewnętrznych i zewnętrznych zagrożeń i wyzwań.
- (2) W strategii UE z dnia 19 listopada 2018 r. przeciwko nielegalnej broni palnej, strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do tych rodzajów broni zatytułowanej „Zabezpieczanie broni, ochrona obywateli” (zwanej dalej „strategią UE dotyczącą BSiL”), podkreśla się, że nielegalna broń palna, broń strzelecka i lekka („BSiL”) nadal przyczyniają się do niestabilności i przemocy w Unii, w jej bezpośrednim sąsiedztwie, a także innych częściach świata. W strategii UE dotyczącą BSiL określa się ramy działania Unii w celu sprostania tym wyzwaniom i podejmuje zobowiązanie do wspierania wysiłków badawczych ukierunkowanych na źródła nielegalnej BSiL w strefach konfliktu, takich jak projekt iTrace realizowany przez Conflict Armament Research.
- (3) Wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB ⁽¹⁾, zmienione decyzją Rady (WPZiB) 2019/1560 ⁽²⁾, odzwierciedla determinację państw członkowskich, by zająć się między innymi ryzykiem, że technologia lub sprzęt wojskowy będą ponownie wywożone do niepożądanych miejsc przeznaczenia lub przekierowywane do organizacji terrorystycznych lub do pojedynczych terrorystów.
- (4) W strategii UE w dziedzinie walki z terroryzmem z 2005 r. podkreśla się zagrożenie nabywaniem broni, w tym BSiL, przez ugrupowania terrorystyczne, oraz wzywa państwa członkowskie Unii do „jak najlepszego wykorzystania” działań badawczych na szczeblu unijnym.
- (5) Nielegalna produkcja i transfer broni konwencjonalnej oraz nielegalny obrót tą bronią i jej nadmierne gromadzenie zwiększają poczucie braku bezpieczeństwa w Europie i jej sąsiedztwie, a także w wielu innych regionach świata, pogłębiając konflikty i podkopując proces budowania pokoju po zakończeniu konfliktu, tym samym stanowiąc poważne zagrożenie dla europejskiego pokoju i bezpieczeństwa.
- (6) W strategii UE dotyczącej BSiL stwierdza się, że Unia będzie wspierać prace zespołów ONZ, które monitorują embargo na broń, oraz rozważy – na potrzeby kontroli wywozu broni – możliwości poprawy dostępu do formułowanych przez nie wniosków dotyczących przenikania broni oraz nielegalnej broni palnej i BSiL.
- (7) Wraz z przygotowanym przez Organizację Narodów Zjednoczonych Programem działania na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, zwalczania i eliminowania go we wszystkich aspektach (dalej zwanym „programem działania ONZ”), przyjętym w dniu 20 lipca 2001 r., wszystkie państwa członkowskie ONZ zobowiązały się do zapobiegania nielegalnemu handlowi BSiL lub przejmowaniu jej przez nieupoważnionych odbiorców, a w szczególności do uwzględniania – w procesie rozpatrywania wniosków o wydanie pozwolenia na wywóz – ryzyka przenikania BSiL do nielegalnego handlu.

⁽¹⁾ Wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/1560 z dnia 16 września 2019 r. zmieniająca wspólne stanowisko 2008/944/WPZiB określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 239 z 17.9.2019, s. 16).

- (8) W dniu 8 grudnia 2005 r. Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęło międzynarodowy instrument umożliwiający państwom identyfikowanie i śledzenie, w odpowiednim czasie i w niezawodny sposób, nielegalnej BSiL.
- (9) Podczas trzeciej konferencji przeglądowej programu działania ONZ, która odbyła się w 2018 r., wszystkie państwa członkowskie ONZ potwierdziły swoje zobowiązanie do zachęcania państw w trakcie śledzenia nielegalnej BSiL, w tym tych, które znajdują się w sytuacjach konfliktowych i pokonfliktowych, do przeprowadzania kwerend w rejestrach państwa, w którym stwierdzono obecność broni strzeleckiej lub lekkiej, lub do skonsultowania się z państwem producenta tej broni.
- (10) W dniu 24 grudnia 2014 r. wszedł w życie Traktat o handlu bronią. Celem tego traktatu jest wprowadzenie jak najsurowszych wspólnych międzynarodowych norm regulujących międzynarodowy handel bronią konwencjonalną lub poprawiających regulacje dotyczące międzynarodowego handlu bronią konwencjonalną, zapobieganie nielegalnemu handlowi bronią konwencjonalną i zwalczanie takiego handlu, jak również zapobieganie przenikaniu takiej broni. Unia powinna wspierać wszystkie państwa członkowskie ONZ we wdrażaniu skutecznych środków kontroli transferu broni, by zapewnić jak największą skuteczność Traktatu o handlu bronią, w szczególności w odniesieniu do wdrażania jego art. 11.
- (11) Unia wcześniej wspierała iTrace decyzjami Rady 2013/698/WPZiB ⁽³⁾, (WPZiB) 2015/1908 ⁽⁴⁾ i (WPZiB) 2017/2283 ⁽⁵⁾ (iTrace I, II i III) i pragnie wspierać Trace IV – czwarty etap tego globalnego mechanizmu raportowania w zakresie nielegalnej broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni, tak aby przyczynić się do zwiększenia bezpieczeństwa zbiorowego w Europie zgodnie z wymogami globalnej strategii UE,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. W celu wdrożenia globalnej strategii UE, wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB i strategii UE dotyczącej BSiL oraz umacniania pokoju i bezpieczeństwa, działania w ramach projektu, które mają być wspierane przez Unię, służą realizacji następujących celów szczegółowych:

- stałe utrzymywanie przyjaznego użytkownikom globalnego systemu zarządzania informacjami o nielegalnie przekierowanej lub stanowiącej przedmiot nielegalnego handlu broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni („iTrace”), której obecność udokumentowano na terenach objętych konfliktem, który to system ma zapewniać decydom, ekspertom w dziedzinie kontroli broni konwencjonalnej i urzędnikom zajmującym się kontrolą wywozu broni konwencjonalnej stosowne informacje służące opracowaniu skutecznych i opartych na dowodach strategii i projektów skierowanych przeciwko nielegalnemu rozprzestrzenianiu broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni,
- zapewnianie szkoleń i mentoringu władzom krajowym w państwach dotkniętych konfliktem w celu rozwoju trwałych krajowych zdolności w zakresie identyfikacji i śledzenia nielegalnej broni konwencjonalnej, zachęcania do trwałej współpracy z projektem iTrace, lepszego określenia priorytetów w zakresie bezpieczeństwa fizycznego i zarządzania zapasami (PSSM), skuteczniejszego określania krajowych wymogów w zakresie kontroli broni i pomocy w dziedzinie egzekwowania prawa (w szczególności inicjatyw finansowanych przez Unię, takich jak system Interpolu do zarządzania rejestrowaniem i śledzeniem nielegalnej broni (iARMS) i działania Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol)) – oraz wzmocnienia dialogu z misjami i inicjatywami UE,
- zwiększenie częstotliwości i czasu trwania badań terenowych w dziedzinie broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni będących nielegalnie w obrocie na obszarach dotkniętych konfliktem w celu wygenerowania danych iTrace, w odpowiedzi na wyraźne żądania państw członkowskich i delegatur Unii,

⁽³⁾ Decyzja Rady 2013/698/WPZiB z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie wsparcia globalnego mechanizmu raportowania w zakresie nielegalnej broni strzeleckiej i lekkiej i innej nielegalnej broni konwencjonalnej oraz amunicji w celu zmniejszenia ryzyka nielegalnego handlu nimi (Dz.U. L 320 z 30.11.2013, s. 34).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/1908 z dnia 22 października 2015 r. w sprawie wsparcia globalnego mechanizmu raportowania w zakresie nielegalnej broni strzeleckiej i lekkiej i innej nielegalnej broni konwencjonalnej oraz amunicji w celu zmniejszenia ryzyka nielegalnego handlu nimi („iTrace II”) (Dz.U. L 278 z 23.10.2015, s. 15).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2283 z dnia 11 grudnia 2017 r. w sprawie wspierania globalnego mechanizmu raportowania w zakresie nielegalnej broni strzeleckiej i lekkiej oraz innej nielegalnej broni konwencjonalnej oraz amunicji w celu zmniejszenia ryzyka nielegalnego handlu nimi („iTrace III”) (Dz.U. L 328 z 12.12.2017, s. 20).

- udzielanie dostosowanego do potrzeb wsparcia organom państw członkowskich, w których gestii leży kontrola wywozu broni, oraz decydom odpowiedzialnym za kontrolę broni, w tym wielokrotne wizyty konsultacyjne personelu projektu iTrace w stolicach państw członkowskich, całodobowe wsparcie techniczne w celu zapewnienia natychmiastowej porady na temat strategii oceny ryzyka i strategii przeciwdziałania przenikaniu, utrzymanie bezpiecznych interfejsowych aplikacji na komputery stacjonarne i mobilne służących natychmiastowemu powiadamianiu o przenikaniu po wywozie oraz zapewnienie przez personel projektu iTrace państwom członkowskim, na wniosek, weryfikacji po wysyłce,
- pogłębianie świadomości przez działania informacyjne dotyczące ustaleń w ramach projektu, propagowanie celu i dostępnych funkcji iTrace wśród krajowych i międzynarodowych decydentów, ekspertów w dziedzinie kontroli broni konwencjonalnej i organów wydających pozwolenia na wywóz broni oraz zwiększanie międzynarodowych zdolności monitorowania nielegalnego rozprzestrzeniania broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni oraz powiązanego materiału i wspomagania decydentów w określaniu priorytetów w dziedzinie pomocy i współpracy międzynarodowej, a także zmniejszania ryzyka przenikania broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni,
- sporządzanie sprawozdań dotyczących kluczowych kwestii polityki na podstawie danych zebranych podczas badań terenowych i wprowadzonych do systemu iTrace, w konkretnych dziedzinach zasługujących na uwagę społeczności międzynarodowej, takich jak najważniejsze sposoby nielegalnego handlu bronią konwencjonalną i amunicją do tych rodzajów broni oraz powiązanym materiałem i kanały ich dystrybucji w regionach, oraz
- ciągłe śledzenie broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni, we współpracy z państwami członkowskimi i państwami spoza UE, jako najskuteczniejszy sposób na ustalenie i weryfikację, w najszerszym możliwym zakresie, mechanizmów przenikania broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni do nieupoważnionych użytkowników; śledzenie zostanie uzupełnione dalszymi dochodzeniami skoncentrowanymi na identyfikowaniu sieci osób oraz sieci finansowych i logistycznych stojących za nielegalnymi transferami broni konwencjonalnej.

2. Szczegółowy opis tych projektów zawarty jest w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”).
2. Szczegóły techniczne realizacji projektu, o którym mowa w art. 1, powierza się spółce Conflict Armament Research Ltd. (zwanej dalej „CAR”).
3. CAR wykonuje swoje zadania pod kierownictwem Wysokiego Przedstawiciela. W tym celu Wysoki Przedstawiciel dokonuje niezbędnych ustaleń z CAR.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację projektu, o którym mowa w art. 1, wynosi 5 490 981,87 EUR. Ogólny szacunkowy budżet całego projektu wynosi 6 311 473,41 EUR; kwota ta zostanie zapewniona w drodze współfinansowania przez CAR oraz niemieckie federalne ministerstwo spraw zagranicznych.
2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie finansową kwotą odniesienia, o której mowa w ust. 1. W tym celu Komisja zawiera niezbędną umowę z CAR. Umowa ta będzie zawierać zobowiązanie CAR do zapewnienia, aby wkład Unii był wyeksploatowany stosownie do jego wielkości.
4. Komisja podejmuje starania w celu zawarcia umowy, o której mowa w ust. 3, jak najszybciej po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje ona Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia tej umowy.

Artykuł 4

1. Wysoki Przedstawiciel składa Radzie sprawozdania z wykonania niniejszej decyzji na podstawie regularnych opisowych sprawozdań kwartalnych przygotowywanych przez CAR. Sprawozdania te stanowią dla Rady podstawę do przeprowadzenia oceny. Aby wspomóc Radę w jej ocenie wyników niniejszej decyzji, ocenę wpływu projektu przeprowadza podmiot zewnętrzny.

2. Komisja składa sprawozdania dotyczące aspektów finansowych projektu, o którym mowa w art. 1.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.
2. Niniejsza decyzja traci moc 36 miesięcy od daty zawarcia umowy, o której mowa w art. 3 ust. 3. Jednakże niniejsza decyzja traci moc sześć miesięcy po dacie jej wejścia w życie, jeżeli umowa ta nie zostanie zawarta w tym okresie.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2019 r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

PROJEKT W SPRAWIE WSPARCIA GLOBALNEGO MECHANIZMU RAPORTOWANIA W ZAKRESIE NIELEGALNEJ BRONI KONWENCJONALNEJ I AMUNICJI DO TYCH RODZAJÓW BRONI W CELU ZMNIEJSZENIA RYZYKA ICH PRZENIKANIA I NIELEGALNEGO TRANSFERU

(„iTrace IV”)

1. Kontekst i uzasadnienie wsparcia w ramach WPZiB

- 1.1. Niniejsza decyzja opiera się na kolejnych decyzjach Rady mających na celu walkę z destabilizującymi skutkami przenikania broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni i handlu nimi, w szczególności na decyzjach Rady 2013/698/WPZiB, (WPZiB) 2015/1908 i (WPZiB) 2017/2283, która ustanowiła i wzmocniła iTrace – globalny mechanizm raportowania w zakresie broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni.

Nielegalne rozprzestrzenianie broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni jest jednym z najważniejszych czynników podkopujących stabilność państw i zaostrzających konflikty, co stanowi poważne zagrożenie dla pokoju i bezpieczeństwa. Jak stwierdzono w Strategii UE dotyczącej BSiL, nielegalna broń palna oraz BSiL nadal przyczynia się do niestabilności i przemocy w Unii, w jej bezpośrednim sąsiedztwie, oraz w pozostałej części świata. Za sprawą nielegalnej broni strzeleckiej nasilają się światowy terroryzm i konflikty, udaremniając wysiłki w zakresie rozwoju, zarządzania kryzysowego oraz działania humanitarne i stabilizacyjne podejmowane przez Unię w regionach z nią sąsiadujących i w Afryce. Obecność nielegalnej broni palnej w Unii ma wyraźny wpływ na bezpieczeństwo wewnętrzne, przyczynia się bowiem do rozwoju przestępczości zorganizowanej i zapewnia terrorystom środki do przeprowadzenia ataków w Europie. Ostatnie wnioski wynikające z projektu iTrace w Afganistanie, Iraku, Jemenie, Libii, Syrii i na Ukrainie i z innych konfliktów w pobliżu granic zewnętrznych Unii potwierdzają założenia zawarte w strategii UE dotyczącej BSiL.

Działania prowadzone na podstawie decyzji WPZiB 2015/1908 uwierzytelniły iTrace jako globalną inicjatywę monitorowania broni wykorzystywanej w konfliktach. Projekt iTrace funkcjonuje w ponad 40 państwach dotkniętych konfliktami, w tym w Afryce, na Bliskim Wschodzie, w Azji Środkowej oraz w Azji Południowej i Wschodniej i stworzył największe na świecie publiczne repozytorium przekierowanej broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni, by wspierać państwa w wysiłkach na rzecz wykrywania i zwalczania przenikania broni zgodnie z zobowiązaniami wynikającymi z kryterium 7 wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB i art. 11 Traktatu o handlu bronią. Dostarcza on dokładnych sprawozdań na temat przenikania broni i amunicji do zbrojnych ugrupowań rebelianckich i terrorystycznych, które stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa Unii, w tym do Al-Kaidy w Islamskim Maghrebie i do Dais / Państwa Islamskiego i umożliwia poufne i szybkie powiadamianie organów kontroli wywozu państw członkowskich Unii o ryzyku nielegalnego przenikania po wywozie; dostarcza kluczowych informacji w czasie rzeczywistym o nielegalnym handlu bronią i dynamice konfliktu delegatorem UE i misjom dyplomatycznym państw członkowskich w regionach dotkniętych konfliktami. Przyczynia się on również do podnoszenia świadomości na temat środków kontroli broni i przeciwdziałania jej przenikaniu poprzez wyważone i odpowiedzialne angażowanie globalnych mediów informacyjnych.

- 1.2. Obecnie państwa członkowskie stale postulują jednak, by projekt iTrace zapewniał bezpośrednie briefingi (w tym poprzez częste wizyty w stolicach) krajowym organom odpowiedzialnym za wydawanie licencji na wywóz broni, i by udostępnił na zasadzie dwustronnej decydującym w państwach członkowskich odpowiedzialnym za politykę w dziedzinie kontroli wywozu broni większy wachlarz zasobów.

Celem niniejszej decyzji jest zatem kontynuowanie i wzmocnienie prac nad projektem w ramach decyzji WPZiB 2017/2283 przez dalsze zapewnianie unijnym decydującym politycznym, ekspertom w dziedzinie kontroli broni i urzędnikom zajmującym się kontrolą wywozu broni dostępu do systematycznie gromadzonych stosownych informacji, które będą ich wspierać w opracowywaniu skutecznych i opartych na dowodach strategii skierowanych przeciwko przenikaniu i nielegalnemu rozprzestrzenianiu broni konwencjonalnej oraz amunicji do tych rodzajów broni, by zwiększyć bezpieczeństwo międzynarodowe i regionalne. Będzie zatem nadal stanowić dla nich wsparcie umożliwiające połączenie skutecznej strategii reagowania z właściwymi działaniami zapobiegawczymi, by zająć się kwestią nielegalnej podaży i popytu oraz zapewnić skuteczną kontrolę broni konwencjonalnej w państwach trzecich.

- 1.3. Niniejsza decyzja przewiduje ciągle utrzymywanie i dalsze wzmacnianie publicznie dostępnego globalnego systemu raportowania w zakresie broni iTrace. Projekty wymienione w decyzji WPZiB 2017/2283 zostaną wzmocnione przez: 1) zwiększoną częstotliwość i czas trwania misji w celu gromadzenia danych na temat nielegalnych dostaw broni konwencjonalnej do regionów dotkniętych konfliktami; 2) zindywidualizowane pakiety wsparcia dla państw członkowskich obejmujące bezpośrednie konsultacje, dostosowane do potrzeb dane i sprawozdania, całodobowe wsparcie techniczne i wyznaczanie zadań dotyczących weryfikacji po dostawie; oraz 3) szkolenie i mentoring władz krajowych w państwach dotkniętych konfliktami w celu śledzenia nielegalnej broni konwencjonalnej, która została znaleziona lub skonfiskowana na terytoriach podlegających ich jurysdykcji, w celu budowania zdolności w zakresie przeciwdziałania przenikaniu, w tym zdolności śledzenia w ramach międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie, wzmocnienia zarządzania bronią, w tym rejestracji broni, oraz stymulowania gromadzenia danych iTrace.

2. Cele ogólne

Opisane w sekcji 4 działanie będzie w dalszym stopniu wspierać społeczność międzynarodową w walce z destabilizującymi skutkami przenikania broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni i handlu nimi. Nadal będzie ono zapewniać decydom politycznym, ekspertom w dziedzinie kontroli broni i urzędnikom zajmującym się kontrolą wywozu broni dostęp do stosownych informacji, które będą ich wspierać w opracowywaniu skutecznych i opartych na dowodach strategii skierowanych przeciwko przenikaniu i nielegalnemu rozprzestrzenianiu broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni, by zwiększyć bezpieczeństwo międzynarodowe i regionalne. W szczególności działanie to:

- a) dostarczy konkretnych informacji na temat przenikania i handlu bronią konwencjonalną i amunicją do tych rodzajów broni, aby wesprzeć skuteczne wdrażanie wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB, ATT, programu działania ONZ oraz międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie;
- b) zapewni zindywidualizowane wsparcie państwom członkowskim, aby pomóc w ocenie ryzyka przenikania i w ograniczaniu tego ryzyka;
- c) ujawni szlaki i podmioty zaangażowane w przenikanie broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni do regionów dotkniętych konfliktem lub do międzynarodowych organizacji terrorystycznych oraz przedstawi dowody uczestnictwa grup i osób fizycznych w nielegalnym handlu, stanowiące wsparcie dla krajowych postępowań sądowych;
- d) pogłębi współpracę między stosownymi organami ONZ, misjami i innymi organizacjami międzynarodowymi w dziedzinie śledzenia broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni oraz bezpośredniego przekazywania informacji z korzyścią dla istniejących mechanizmów monitorowania, w tym z systemem Interpolu do zarządzania rejestrowaniem i śledzeniem nielegalnej broni (iARMS), i z Europolem, przy czym ten ostatni zawarł w 2019 r. z CAR protokół ustaleń dotyczący wymiany informacji;
- e) zapewni stosowne informacje umożliwiające określenie priorytetowych obszarów współpracy międzynarodowej i pomocy na rzecz skutecznego zwalczania przenikania broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni oraz nielegalnego handlu nimi, takich jak finansowanie przedsięwzięć dotyczących bezpieczeństwa zapasów broni lub zarządzania granicami; oraz
- f) zapewni mechanizm wspierający monitorowanie wdrażania Traktatu o handlu bronią, w szczególności wykrywanie nielegalnego przenikania przerzucanej broni konwencjonalnej, oraz wspierający rządy w ocenianiu ryzyka przenikania przed wywozem broni konwencjonalnej, zwłaszcza ryzyka przenikania w granicach państwa-odbiorcy lub ponownego wywozu na niepożądanych warunkach.

3. Trwałość projektu w dłuższym okresie i jego wyniki

Działanie zapewni trwale ramy ciągłego monitorowania nielegalnego rozprzestrzeniania broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni. Oczekuje się, że w dużym stopniu zwiększy zasób dostępnych informacji dotyczących broni i będzie znacząco wspierać ukierunkowany rozwój skutecznej kontroli broni konwencjonalnej i polityk kontroli wywozu broni. Projekt umożliwi w szczególności:

- a) dalsze zasilanie systemu zarządzania informacjami iTrace, który zapewni długookresowe gromadzenie danych dotyczących nielegalnej broni konwencjonalnej i ich analizę;
- b) zapewnienie decydom zajmującym się kontrolą broni konwencjonalnej i ekspertom w tej dziedzinie narzędzia umożliwiającego określenie skuteczniejszych strategii i priorytetów w dziedzinie pomocy i współpracy, na przykład przez określanie możliwości współpracy regionalnej lub subregionalnej, mechanizmy koordynacji i wymiany informacji, które należy ustanowić lub wzmocnić, przez wskazywanie niewystarczająco zabezpieczonych krajowych zapasów broni, nieodpowiednie zarządzanie zasobami, tras nielegalnego transferu, nieskutecznych kontroli granicznych oraz niewystarczających zdolności w zakresie egzekwowania prawa;
- c) wykorzystywanie charakteryzującej go elastyczności, by generować informacje mające znaczenie dla określania polityki działania, niezależnie od szybkich zmian dotyczących jej wymogów;

- d) znaczne zwiększenie skuteczności organizacji i osób fizycznych monitorujących broń w kontekście międzynarodowym, dzięki udostępnieniu im mechanizmu wymiany informacji, których zakres stale się powiększa; oraz
- e) zbudowanie trwałych zdolności krajowych w państwach dotkniętych konfliktami do identyfikowania i śledzenia nielegalnej broni konwencjonalnej i skuteczniejszego angażowania się w międzynarodowe procesy kontroli broni i egzekwowania prawa.

4. Opis działania

4.1. Projekt 1: Szkolenie i mentoring władz krajowych w państwach dotkniętych konfliktami w zakresie identyfikacji broni i jej śledzenia w skali międzynarodowej.

4.1.1. Cel projektu

Programy szkoleniowe i mentorskie iTrace zapewniają organom krajowym w państwach dotkniętych konfliktami metody i umiejętności w zakresie samodzielnego diagnozowania przekierowywania broni konwencjonalnej i stawiania czoła temu zjawisku. Szkolenie ma na celu wypracowanie często nieistniejących zdolności do identyfikowania i śledzenia nielegalnej broni konwencjonalnej, a opieka mentorska pozwala personelowi projektu iTrace wskazać w czasie rzeczywistym krytyczne luki w zakresie zdolności i niezwłocznie dostosowywać rozwiązania w celu zaradzenia temu problemowi. Programy szkoleniowe i mentorskie iTrace ułatwiają ponadto ugruntowanie stosunków między projektem iTrace a organami krajowymi, dzięki czemu zespoły dochodzeniowo-śledcze w terenie mają większy dostęp do skonfiskowanej i odzyskanej broni konwencjonalnej – dzięki czemu zwiększy się pełne spektrum gromadzenia danych, analizy i sprawozdawczości w ramach iTrace.

4.1.2. Korzyść dla unijnych inicjatyw w zakresie kontroli zbrojeń

Programy szkoleniowe i mentorskie iTrace odpowiadają na działania podejmowane w ramach strategii UE dotyczącej BSIL w celu wspierania krajowych zdolności do „identyfikacji i śledzenia pochodzenia nielegalnej BSIL i amunicji w strefach konfliktu” oraz bezpośrednio i pośrednio zwiększają szeroki wachlarz wspieranych przez państwa członkowskie inicjatyw w zakresie kontroli zbrojeń. Skutki bezpośrednie dotyczą między innymi wspierania krajowych organów ścigania w zakresie śledzenia BSIL zgodnie z międzynarodowym instrumentem umożliwiającym śledzenie, zwiększenia krajowych zdolności w zakresie gromadzenia danych dotyczących śledzonej broni w ramach wskaźnika celu zrównoważonego rozwoju nr 16.4.2, a także wspierania inicjowanych przez państwa członkowskie programów zarządzania bronią i amunicją. Skutki pośrednie dotyczą między innymi informacji zwrotnych gromadzonych na miejscu, takich jak ostrzeganie państw członkowskich o ryzyku przekierowania napotkanym w państwach partnerskich, oraz wykrywania przekierowania z krajowych zapasów i dostarczania tych informacji do wspieranych przez Unię programów w zakresie bezpieczeństwa fizycznego i zarządzania zapasami.

4.1.3. Działania w ramach projektu

W 2018 r. CAR ustanowiła Jednostkę Wsparcia Technicznego; jest to jednostka utworzona w celu prowadzenia działań szkoleniowych i mentorskich na rzecz organów krajowych w państwach dotkniętych konfliktami, w których realizowany jest projekt iTrace. Te działania w zakresie szkoleń i mentoringu mają wzmocnić wszystkie krajowe inicjatywy w zakresie przeciwdziałania przenikaniu broni przez udzielanie instrukcji i rozwijanie zdolności w zakresie śledzenia, znakowania i ewidencjonowania broni konwencjonalnej, przestrzegania procedur ustalonych w międzynarodowym instrumentie umożliwiającym śledzenie odnośnie do skonfiskowanej i wychwyconej nielegalnej broni konwencjonalnej oraz ocen bezpieczeństwa fizycznego i zarządzania zapasami, które mają identyfikować i eliminować u źródła zagrożenia związane z przenikaniem broni. CAR zapewni partnerom lokalnym oraz, w razie potrzeby, pracownikom misji pokojowych, w tym misji ONZ i UE oraz grup i paneli monitorowania sankcji ONZ, specjalistyczne, dostosowane do potrzeb szkolenia w zakresie pełnego spektrum wymienionych powyżej działań. W związku z tym projekt iTrace będzie nadal odpowiadał bezpośrednio na działania wymienione w strategii UE dotyczącej BSIL, w której wzywa się do wspierania przez UE „paneli ONZ monitorujących embarga na broń” oraz do rozważenia – na potrzeby kontroli wywozu broni – „możliwości poprawy dostępu do formułowanych przez nie wniosków dotyczących przenikania broni oraz nielegalnej broni palnej i BSIL”. Szkolenia prowadzone w ramach projektu iTrace będą opierać się na szeregu usług oferowanych przez CAR od 2014 r., co okazało się kluczowe dla wspierania partnerów lokalnych w państwach dotkniętych konfliktami, wspierania paneli ONZ, a także zapewnienia większego dostępu do zespołów dochodzeniowo-śledczych iTrace w terenie. W ramach projektu personel z zespołów docho-

dzeniowo-śledczych w terenie i z Jednostki Wsparcia Technicznego zostanie oddelegowany do przekazywania wiedzy na stopniowo coraz bardziej technicznym poziomie, dotyczącej:

- a) wprowadzenia do gromadzenia danych na temat broni konwencjonalnej, w odniesieniu do poszczególnych przypadków;
- b) podstawowych technik identyfikacji broni konwencjonalnej i skutecznych technik dokumentacji;
- c) standardowych procedur operacyjnych w zakresie gromadzenia dowodów oraz łańcucha dowodowego;
- d) wymogów dotyczących badań dalekosiężnych, regionalnych i międzynarodowych;
- e) wdrażania międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie; w stosownych przypadkach władze w krajach partnerskich zostaną przeszkolone i będą zachęcane do rozpoczęcia składania wniosków o śledzenie;
- f) międzynarodowego śledzenia broni i międzynarodowych systemów śledzenia broni (zwłaszcza Interpolu i Europolu);
- g) wykorzystania dużych zbiorów danych i analizy trendów; oraz
- h) możliwości pomocy technicznej (międzynarodowej) oraz interwencji w zakresie egzekwowania prawa.

Działania te będą prowadzone równolegle z badaniami terenowymi w ramach iTrace – w tym wspólnymi badaniami (mentoringiem w ich zakresie) prowadzonymi z organami władz krajowych.

4.1.4. Rezultaty projektu

Projekt:

- a) zachęci organy krajowe do udzielania szerszego dostępu terenowym zespołom dochodzeniowo-śledczym iTrace – co jest odpowiedzią na powtarzające się apele o zapewnienie przez zespoły iTrace pomocy technicznej i zdolności w zakresie wspólnych dochodzeń, i oznacza zwiększenie gromadzenia danych iTrace.
- b) zapewni konkretne wsparcie zdolności rządów krajowych, które choć są dotknięte skutkami przenikania broni konwencjonalnej, nie posiadają narzędzi do identyfikowania i zgłaszania przekierowanej broni; jest to często wstępem do skuteczniejszego zarządzania bronią konwencjonalną na poziomie krajowym i jako takie wspiera wdrażanie Traktatu o handlu bronią, międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie, programu działania ONZ i celu zrównoważonego rozwoju 16.4.2, a także do programowania fizycznego bezpieczeństwa i zarządzania zapasami, jak również sprzyja kontaktom z międzynarodowymi organami egzekwowania prawa, w tym Interpolem (iARMS) i Europolem.
- c) będzie wspierać pogłębiony dialog – zwłaszcza poprzez określanie głównych zainteresowanych stron na potrzeby innych wspieranych przez Unię inicjatyw, np. stosunki misji UE z rządami państw przyjmujących oraz ożywienie inicjatyw, takich jak programowanie fizycznego bezpieczeństwa i zarządzania zapasami, np. wspieranych przez Unię projektów w zakresie zarządzania zapasami.

4.1.5. Wskaźniki realizacji projektu

Do 40 wizyt w terenie w zakresie szkoleń i mentoringu, z naciskiem na wielokrotne wizyty służące wsparciu organów krajowych w budowaniu zdolności w zakresie śledzenia.

Projekt będzie realizowany w pełnym trzyletnim okresie realizacji projektu iTrace.

4.1.6. Beneficjenci projektu

Działania w zakresie szkoleń i mentoringu przyniosą bezpośrednie korzyści krajowym zainteresowanym stronom w państwach dotkniętych konfliktem, w tym organom egzekwowania prawa i prokuratorom. Program zaoferuje pośrednie wsparcie na rzecz krajowych dialogów z finansowanymi przez Unię i innymi inicjatywami dotyczącymi kontroli broni i zachęci do wykorzystywania międzynarodowych mechanizmów śledzenia, w tym systemu iARMS Interpolu oraz Europolu, a także ułatwi współpracę ze wspieranymi przez Unię projektami w zakresie zarządzania zapasami i innymi projektami dotyczącymi kontroli BSiL.

4.2. Projekt 2: Intensywniejsze badania terenowe niezbędne do dalszego wprowadzania do systemu iTrace w czasie rzeczywistym udokumentowanych dowodów na przenikanie broni konwencjonalnej oraz amunicji oraz na nielegalny handel nimi, a także innych stosownych informacji.

4.2.1. Cel projektu

Dzięki projektowi zwiększy się częstotliwość i czas trwania badań terenowych w zakresie broni konwencjonalnej oraz amunicji będącej w obrocie na obszarach dotkniętych konfliktem. Projekt będzie priorytetowo traktować kraje, których sytuacja szczególnie niepokoi państwa członkowskie, w tym między innymi Afganistan, Irak, Jemen, Libię, Mali, Sudan Południowy, Somalię, Syrię i Ukrainę. Badania w terenie dostarczą konkretnych dowodów na przenikanie broni konwencjonalnej w ręce rebeliantów i ugrupowań terrorystycznych; w przeciwnym wypadku byłoby to niewidoczne dla zewnętrznych obserwatorów (w tym państw członkowskich eksportujących broń). CAR złoży wniosek o uprzednią zgodę Europejskiej Grupy Roboczej ds. Wywozu Broni Konwencjonalnej (COARM) przed merytorycznym zaangażowaniem we wszystkich krajach, które nie były wcześniej objęte badaniami terenowymi iTrace lub programami szkoleniowymi i mentorskimi iTrace.

Wykorzystując nowe technologie i zaawansowane techniki kryminalistyczne, CAR zastosuje szereg różnych działań w terenie, w tym udoskonaloną dokumentację fotograficzną, ekspertyzy kryminalistyczne i odzyskiwanie zatartych znaków towarowych. CAR wykazał, że metody te ujawniają możliwe do prześledzenia informacje dotyczące broni, amunicji i powiązanego materiału niemożliwych wcześniej do prześledzenia, ułatwiając dochodzenia odnośnie do rosnącej liczby nielegalnych materiałów, których dane identyfikacyjne zostały usunięte w celu ukrycia pochodzenia.

Uzyskane w ten sposób dane poprawią zbiorowe rozumienie przez państwa członkowskie problematyki przenikania broni i jej nielegalnych transferów oraz metod stosowanych przez handlarzy w celu ich ukrycia, a także znacznie zwiększą ich zdolności, jeśli chodzi o przerwanie nielegalnego handlu.

4.2.2. Korzyść dla unijnych inicjatyw w zakresie kontroli zbrojeń

Badania terenowe iTrace są dynamicznym punktem odniesienia, jeśli chodzi o przekierowaną broń konwencjonalną w państwach dotkniętych konfliktami. W ramach tego punktu odniesienia na bieżąco mierzona jest skuteczność wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB i porozumień w zakresie kontroli broni, do których przestrzegania zobowiązały się państwa członkowskie, w tym między innymi Traktatu o handlu bronią, programu działania ONZ oraz strategii UE dotyczącej BSiL. Szczegółowa dokumentacja dotycząca broni na potrzeby konfliktu służy również jako punkt wyjścia dla oficjalnego śledzenia broni konwencjonalnej oraz kompleksowych dochodzeń w sprawie finansowania konfliktów i sieci dostaw broni.

4.2.3. Działania w ramach projektu

W ramach tego projektu podjęte zostaną następujące działania:

- a) zaangażowanie wykwalifikowanych ekspertów w dziedzinie broni do przeprowadzenia w terenie analizy nielegalnej broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni, odzyskanych z państw dotkniętych konfliktem;
- b) analiza, przegląd i weryfikacja udokumentowanych dowodów dotyczących broni konwencjonalnej, amunicji do tych rodzajów broni i jej użytkowników, w tym: dokumentacji fotograficznej, ekspertyz kryminalistycznych oraz odzyskanych zatartych znaków towarowych broni, jej części składowych oraz oznaczeń wewnętrznych i zewnętrznych, opakowań, odnośnej dokumentacji przewozowej w połączeniu z wynikami badań terenowych (użytkownicy, dostawcy i szlaki transferu);
- c) wprowadzanie wszystkich zebranych i zweryfikowanych dowodów do systemu zarządzania informacjami iTrace, a po sprawdzeniu – do internetowego portalu iTrace służącego do mapowania;
- d) identyfikacja i wspieranie lokalnych partnerów, by zapewnić nieprzerwane gromadzenie danych dla iTrace przez cały czas trwania proponowanego działania i po jego zakończeniu;
- e) dalsza współpraca z rządami państw członkowskich pozwalająca z góry ustalić krajowe punkty kontaktowe oraz mechanizm koordynacji, by doprecyzować zakres badań prowadzonych przez CAR i zapobiec ewentualnym konfliktom interesów przed rozpoczęciem tych badań.

Projekt będzie realizowany stopniowo w pełnym trzyletnim okresie realizacji projektu iTrace.

4.2.4. Rezultaty projektu

Projekt ten:

- a) spowoduje udokumentowanie na miejscu fizycznych dowodów dotyczących przenikania broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni lub nielegalnego handlu nimi w regionach dotkniętych konfliktem;

- b) zweryfikuje i opíše przypadki nielegalnego handlu na podstawie – zebranych przez CAR, organizacje posiadające aktualne umowy dotyczące wymiany informacji z CAR oraz, w odpowiednich przypadkach, inne organizacje – dowodów dotyczących przenikania broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni lub nielegalnego handlu nimi we wszystkich regionach;
- c) dostarczy konkretne dowody wizualne i fizyczne na przenikanie broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni lub nielegalny handel tą bronią, w tym zdjęcia poszczególnych egzemplarzy, numery seryjne, oznaczenia fabryczne, skrzynie, spisy przewożonych przedmiotów, dokumenty przewozowe, a także zezwolenia dla użytkownika końcowego i informacje uzyskane drogą ekspertyz kryminalistycznych i przez odzyskiwanie zatartych znaków towarowych;
- d) spowoduje sporządzenie opisów nielegalnej działalności, w tym szlaków nielegalnego handlu, podmiotów oraz sieci finansowania i sieci wsparcia uczestniczących w przenikaniu lub transferze i ocen czynników dodatkowych (w tym nieskutecznego zarządzania zapasami, braku bezpieczeństwa tych zapasów oraz zamierzonych i zorganizowanych – przy współudziale struktur państwowych – nielegalnych sieci dostaw);
- e) spowoduje wprowadzanie wyżej wymienionych dowodów do systemu zarządzania informacjami iTrace, a po sprawdzeniu – do internetowego portalu iTrace służącego do mapowania w celu ich pełnego udostępnienia opinii publicznej i państwom członkowskim za pośrednictwem bezpiecznych platform stacjonarnych i mobilnych.

4.2.5. Wskaźniki realizacji projektu

Do 75 misji w terenie (w tym, w razie potrzeby, misji poszerzonych) w okresie trzyletnim w celu wygenerowania opartych na dowodach danych do wprowadzenia do systemu zarządzania informacjami iTrace i internetowego portalu służącego do mapowania.

Projekt będzie realizowany w pełnym trzyletnim okresie realizacji projektu iTrace.

4.2.6. Beneficjenci projektu

iTrace będzie nadal w coraz większym stopniu zapewniać kompleksowe informacje wyraźnie ukierunkowane przede wszystkim na unijnych decydentów odpowiedzialnych za krajową politykę kontroli broni oraz organy wydające pozwolenia na wywóz broni, jak również instytucje, agencje i misje Unii. Ci unijni decydenci będą mieć również dostęp do informacji poufnych za pomocą bezpiecznych stacjonarnych i mobilnych platform iTrace.

Informacje publiczne będą nadal dostępne również dla wszystkich unijnych beneficjentów, jak również dla beneficjentów spoza Unii – takich jak decydenci odpowiedzialni za politykę kontroli broni i organy w krajach trzecich wydające pozwolenia na wywóz broni – organizacji pozarządowych zajmujących się badaniami naukowymi, organizacji opiniotwórczych i międzynarodowych środków przekazu.

4.3. Projekt 3: Zindywidualizowane wsparcie tych organów państw członkowskich, które są odpowiedzialne za kontrolę wywozu broni, oraz decydentów odpowiedzialnych za politykę kontroli broni.

4.3.1. Cel projektu

Projekt zapewni państwom członkowskim spójne wsparcie dwustronne, w tym regularne wizyty bezpośrednie i odpowiednią sprawozdawczość, która będzie dostosowana do określonych obszarów zainteresowania w dziedzinie kontroli broni i do wymogów każdego państwa członkowskiego w zakresie informacji. Informacje dostarczane przez organy państw członkowskich wydające pozwolenia na wywóz będą przetwarzane z należyтым poszanowaniem poufności. CAR będzie też nadal w kontakcie z szeregiem krajowych organów wydających pozwolenia na wywóz w państwach trzecich. Stosunki te będą wspierać kilka kluczowych aspektów międzynarodowych wysiłków zmierzających do zaradzenia problemowi przenikania i nielegalnego handlu bronią konwencjonalną oraz wzmocnią międzynarodowe środki przeciwdziałania przenikaniu broni, m.in. poprzez:

- a) dostarczanie organom wydającym pozwolenia na wywóz szczegółowych danych i dowodów dotyczących udokumentowanych przypadków przenikania broni; oraz
- b) na oficjalny wniosek krajowych organów państw członkowskich wydających pozwolenia na wywóz broni – udzielanie wsparcia państwom członkowskim w zakresie zdolności do przeprowadzenia weryfikacji po wysyłce lub po dostawie lub zapewnienie im takiej zdolności.

4.3.2 Korzyść dla unijnych inicjatyw w zakresie kontroli zbrojeń

Regularne wizyty zespołu projektu iTrace w stolicach państw członkowskich pozwalają na dwustronne dyskusje na delikatne tematy (np. przenikanie po wywozie), umożliwiają państwom członkowskim wносить bezpośredni wkład w kształt iTrace i jego wyniki (kierunek i zakres dochodzeń i rodzajów sprawozdawczości) oraz pomagają w opracowywaniu środków budowy zaufania (np. stosowanie „powiadomień z wyprzedzeniem” iTrace i „prawa do odpowiedzi”). Decydującym aspektem jest fakt, iż działania informacyjne iTrace skierowane do państw członkowskich zapewniają forum, na którym można prowadzić często zniuansowane dyskusje na temat krajowych wyzwań i możliwości związanych z zobowiązaniami wynikającymi z kryterium 7 wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB, i art. 11 Traktatu o handlu bronią. Kluczowe znaczenie dla zrozumienia wymogów informacyjnych państw członkowskich miały wizyty w ramach wcześniejszych projektów iTrace (I, II i III) poświęcone działaniom informacyjnym, czy to o charakterze ogólnym (np. „Jak oceniają Państwo zagrożenie w odniesieniu do rodzajów broni pojawiających się na scenie konkretnego konfliktu zbrojnego?”), lub też specyficzne dla projektu iTrace (np. „potrzebujemy interfejsu, który powiadamia nas natychmiast o każdej wyprodukowanej u nas broni udokumentowanej w ramach zespołu terenowego iTrace”).

4.3.3. Działania w ramach projektu

W ramach omawianego projektu podjęte zostaną następujące działania:

- a) wysyłanie zespołów iTrace na wielokrotne wizyty odpowiednich organów w stolicach państw członkowskich w celu przedstawienia informacji o zagadnieniach związanych z przeciwdziałaniem przenikaniu broni oraz informowania o badaniach tych zespołów;
- b) działający nieprzerwanie punkt informacyjny udzielający natychmiastowych porad w zakresie przeciwdziałania przenikaniu broni lub potencjalnie negatywnych doniesień prasowych opartych na niezweryfikowanych zgłoszeniach strony trzeciej;
- c) utrzymywanie na potrzeby organów wydających pozwolenia na wywóz w państwach członkowskich działających online interfejsów, które będą przysyłać zaszyfrowane dane z systemu zarządzania informacjami iTrace – ostrzeżenia dotyczące podmiotów, o których wiadomo, że przekierowywały w przeszłości broń konwencjonalną, profilowanie miejsc przeznaczenia o wysokim stopniu ryzyka, a także zgłaszanie w czasie rzeczywistym przekierowania broni wyprodukowanej w odośnym kraju; oraz
- d) na oficjalny wniosek krajowych organów państw członkowskich wydających pozwolenia na wywóz broni – udzielanie wsparcia państwom członkowskim w zakresie kontroli (weryfikacji) zastosowania końcowego po dostawie przez terenowe zespoły dochodzeniowo-śledcze iTrace lub zapewnienie takiej kontroli.

Projekt będzie realizowany w pełnym trzyletnim okresie realizacji projektu iTrace.

4.3.4. Rezultaty projektu

Projekt ten:

- a) udzieli organom wydającym pozwolenia na wywóz broni w państwach członkowskich, na ich wniosek, pomocy w identyfikowaniu przypadków przekierowania po wywozie;
- b) dostarczy informacji wspierających analizę ryzyka przenikania broni dokonywaną przez organy wydające pozwolenia na wywóz broni w państwach członkowskich zgodnie ze wspólnym stanowiskiem 2008/944/WPZiB i z Traktatem o handlu bronią przed wydaniem pozwolenia na wywóz;
- c) zapewni organom wydającym pozwolenia na wywóz broni w państwach członkowskich, na ich żądanie, zdolności w zakresie weryfikacji po wysyłce;
- d) wesprze decydentów odpowiedzialnych za politykę kontroli broni w państwach członkowskich przekazywanymi w czasie rzeczywistym informacjami o trendach w zakresie przenikania i nielegalnego handlu, wspomagającymi krajowe zaangażowanie w międzynarodowe procesy polityczne; oraz
- e) udzieli krajowym organom ścigania państw członkowskich wsparcia na rzecz postępowań przygotowawczych, w stosownych przypadkach i na wniosek tych organów.

4.3.5. Wskaźniki realizacji projektu

Utrzymywanie dostosowanych do potrzeb interfejsów dla stacjonarnych i mobilnych komputerów, przysyłających informacje z zabezpieczonych partycji systemu iTrace do krajowych organów państw członkowskich. Zapewnianie przez dział pomocy technicznej, który będzie obsługiwany przez personel projektu iTrace, pełnego wsparcia organom kontroli wywozu broni w państwach członkowskich i decydentom odpowiedzialnym z politykę kontroli broni w tych państwach. Do 45 wizyt w stolicach państw członkowskich, na wniosek tych państw.

Projekt będzie realizowany w pełnym trzyletnim okresie realizacji projektu iTrace.

4.3.6. Beneficjenci projektu

Wszystkie zainteresowane państwa członkowskie poprzez wizyty w stolicach, jak i przeprowadzane na wniosek misje kontrolne po wysyłce.

4.4. Projekt 4: Działalność informacyjna skierowana do zainteresowanych stron i koordynacja międzynarodowa

4.4.1. Cel projektu

Projekt ukaże korzyści ze stosowania iTrace międzynarodowym i krajowym decydom, ekspertom w dziedzinie kontroli broni konwencjonalnej i organom wydającym pozwolenia na wywóz broni. Zostaną również opracowane działania informacyjne mające na celu dalszą koordynację wymiany informacji i budowanie trwałych partnerstw z osobami fizycznymi i organizacjami zdolnymi do generowania informacji, które mogą zostać wprowadzone do systemu iTrace.

4.4.2. Korzyść dla unijnych inicjatyw w zakresie kontroli zbrojeń

Projekt ten na licznych konferencjach, wydarzeniach i procesach pokaże wsparcie Unii dla projektu iTrace i przedstawi rolę tego projektu w dostarczaniu konkretnych informacji wspierających międzynarodowe inicjatywy w zakresie kontroli broni. Kolejne projekty iTrace (I, II i III) pokazały, że międzynarodowe działania informacyjne odgrywają kluczową rolę w: 1) kształtowaniu międzynarodowego programu działań dotyczącego międzynarodowych procesów kontroli broni oraz 2) tworzeniu możliwości współpracy państw spoza Unii z projektem iTrace i bardziej ogólnie z unijnymi inicjatywami w zakresie kontroli zbrojeń.

4.4.3. Działania w ramach projektu

W ramach omawianego projektu podjęte zostaną następujące działania, ze zwróceniem szczególnej uwagi na unikanie powielania działań innych przedsięwzięć, np. działań informacyjnych dotyczących Traktatu o handlu bronią:

- a) prezentacje przygotowane przez personel projektu iTrace na potrzeby odpowiednich konferencji międzynarodowych dotyczących nielegalnego handlu bronią konwencjonalną we wszystkich jego aspektach. Celem tych prezentacji będzie przedstawienie iTrace, ze szczególnym uwzględnieniem: 1) konkretnych korzyści płynących ze wspomagania przez iTrace procesu monitorowania realizacji Traktatu o handlu bronią, programu działania ONZ, i innych odpowiednich instrumentów międzynarodowych; 2) użyteczności iTrace dla określania priorytetowych dziedzin międzynarodowej pomocy i współpracy; oraz 3) użyteczności iTrace dla organów zezwalających na wywóz broni jako mechanizmu profilowania oceny ryzyka;
- b) prezentacje przygotowane przez personel projektu iTrace na potrzeby rządów krajowych i operacji pokojowych. Celem tych prezentacji będzie przedstawienie iTrace odpowiednim departamentom misji, zachęcenie do zawierania i rozwijania formalnych umów dotyczących wymiany informacji pozwalających na generowanie informacji, które mogą być wprowadzane do iTrace, oraz wspomaganie decydentów w określaniu priorytetowych dziedzin międzynarodowej pomocy i współpracy.

Projekt będzie realizowany w pełnym trzyletnim okresie realizacji projektu iTrace.

4.4.4. Rezultaty projektu

Projekt ten:

- a) ukaże korzyści ze stosowania iTrace oraz przedstawi koncepcję dokumentowania, kompilowania i wymiany danych o przenikaniu krajowym i międzynarodowym decydom, którzy zajmują się realizacją porozumień dotyczących kontroli broni konwencjonalnej i kontroli wywozu broni (Traktatu o handlu bronią, programu działania ONZ i innych odpowiednich instrumentów międzynarodowych) oraz wspieraniem ich wdrażania;
- b) zapewni stosowne informacje wspomagające decydentów i ekspertów w dziedzinie kontroli broni konwencjonalnej w określeniu priorytetowych dziedzin międzynarodowej pomocy i współpracy oraz formułowaniu skutecznych strategii przeciwdziałania przenikaniu broni;

- c) dostarczy organom wydającym pozwolenia na wywóz szczegółowych informacji na temat iTrace i jego użyteczności dla oceny ryzyka, a ponadto zapewni możliwości otrzymywania dalszych informacji zwrotnych i dalszego doskonalenia systemu;
- d) ułatwi wymianę informacji między rządami krajowymi i operacjami pokojowymi ONZ oraz operacjami monitorowania sankcji ONZ, w tym przetwarzanie danych i ich analizę z wykorzystaniem systemu iTrace;
- e) ułatwi dalsze budowanie sieci ekspertów w dziedzinie kontroli broni konwencjonalnej zaangażowanych w badania terenowe dotyczące przenikania broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni oraz nielegalnego handlu nimi;
- f) posłuży popularyzacji śledzenia broni konwencjonalnej i amunicji do tych rodzajów broni jako środka wspierającego monitorowanie wdrożenia Traktatu o handlu bronią, planu działania ONZ i międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie, a także innych międzynarodowych i regionalnych instrumentów kontroli broni i jej wywozu.

4.4.5. Wskaźniki realizacji projektu

Personel iTrace będzie uczestniczył w maksymalnie 30 konferencjach. Na wszystkich konferencjach zostanie zaprezentowany system iTrace. Programy tych konferencji i krótkie streszczenia zostaną włączone do opisowych sprawozdań kwartalnych.

Projekt będzie realizowany w pełnym trzyletnim okresie realizacji projektu iTrace.

4.4.6. Beneficjenci projektu

Zob. sekcja 4.2.6 powyżej. Zawiera ona pełny wykaz beneficjentów, który jest identyczny z wykazem beneficjentów niniejszego projektu.

4.5. Projekt 5: sprawozdania iTrace dotyczące kierunków polityki

4.5.1. Cel projektu

W ramach tego projektu zostaną sporządzone sprawozdania dotyczące zasadniczych kwestii merytorycznych, opracowane na podstawie wprowadzonych do systemu iTrace danych z badań terenowych. Sprawozdania te zostaną opracowane w taki sposób, by wyróżnić konkretne dziedziny budzące niepokój społeczności międzynarodowej, w tym najważniejsze wzorce nielegalnego handlu bronią konwencjonalną i amunicją oraz kanały ich dystrybucji w regionach, a także priorytetowe dziedziny, którym społeczność międzynarodowa powinna poświęcić uwagę.

4.5.2 Korzyść dla unijnych inicjatyw w zakresie kontroli zbrojeń

Sprawozdania iTrace skupiają uwagę międzynarodową na kompleksowym charakterze unijnych inicjatyw z zakresu kontroli broni i zobowiązań dokonanych przez państwa członkowskie w celu rozwiązania kwestii przenikania broni konwencjonalnej i amunicji do niej. Od roku 2013 sprawozdania te były przedmiotem doniesień w wielu ważnych środkach przekazu na świecie, co spowodowało działania na szczeblu krajowym ze strony rządów, parlamentarzystów i społeczeństwa obywatelskiego. Ponieważ w sprawozdaniach iTrace ujawnia się nielegalną broń konwencjonalną pochodzącą z Unii, ukazują one progresywne nastawienie państw członkowskich do kontroli broni. To zapewne zachęca do przejrzystości oraz rozszerzania udziału w wielostronnych traktatach i systemach dotyczących rozbrojenia, nieprolifracji i kontroli broni oraz ich rozpowszechniania, o co apeluje się w globalnej strategii UE, tj. zasada „przewodzenia przykładem”.

4.5.3. Działania w ramach projektu

Dogłębna analiza prowadząca do opracowania, przeglądu, zredagowania i publikacji – w tym drukowania i dystrybucji egzemplarzy papierowych – maksymalnie 20 sprawozdań merytorycznych iTrace.

4.5.4. Rezultaty projektu

Projekt ten:

- a) spowoduje opracowanie maksymalnie 20 sprawozdań, z których każde będzie poświęcone oddzielnemu problemowi budzącemu niepokój społeczności międzynarodowej;

- b) zagwarantuje dystrybucję sprawozdań politycznych iTrace wśród wszystkich państw członkowskich;
- c) spowoduje opracowanie ukierunkowanej strategii informacyjnej, by zapewnić jak największy zasięg globalny;
- d) utrwali wyeksponowanie działania na arenie politycznej i w mediach międzynarodowych przez m.in. przedstawianie informacji o nielegalnej broni konwencjonalnej będącej głównym przedmiotem niepokoju, zapewni mającą odniesienie do polityki analizę wspierającą trwające procesy kontroli broni, oraz dopasuje sprawozdania tak, by zapewniać maksymalne zainteresowanie międzynarodowych środków przekazu.

4.5.5. Wskaźniki realizacji projektu

Maksymalnie 20 dostępnych publicznie w internecie sprawozdań merytorycznych iTrace opracowanych w okresie realizacji proponowanego działania.

Projekt będzie realizowany w pełnym trzyletnim okresie realizacji projektu iTrace.

4.5.6. Beneficjenci projektu

Zob. sekcja 4.2.6 powyżej. Zawiera ona pełny wykaz beneficjentów, który jest identyczny z wykazem beneficjentów niniejszego projektu.

4.6. Projekt 6: Śledzenie nielegalnej broni konwencjonalnej i amunicji do niej oraz pogłębione badania

4.6.1. Cel projektu

W ramach projektu będą nadal wysyłane oficjalne wnioski o śledzenie skierowane do rządów, dotyczące nielegalnej broni konwencjonalnej i amunicji do niej; odpowiedzi na te wnioski dostarczą kompleksowych informacji o łańcuchach dostaw i umożliwią określenie lokalizacji i okoliczności, w których ta broń i amunicja zostały przekierowane do nieuprawnionych użytkowników. Celem tych działań jest ustalenie mechanizmów przenikania broni konwencjonalnej i amunicji do niej w poszczególnych przypadkach i z pomocą państw eksportujących – zwłaszcza organów kontroli broni działających w państwach członkowskich. Śledzenie dostarcza szczegółowych informacji na temat sieci zaopatrzenia w nielegalną broń konwencjonalną, określa przypadki nieuprawnionego ponownego przekierowywania z naruszeniem umów z użytkownikami końcowymi, zaznacza naruszenia embarg nałożonych przez ONZ i Unię oraz powiadamia państwa o przekierowywaniu w następstwie wywozu. Przede wszystkim, ponieważ informacje ze śledzenia przekazują same rządy, dane te stanowią podstawę tworzenia polityki kontroli broni.

4.6.2 Korzyść dla unijnych inicjatyw w zakresie kontroli zbrojeń

Wnioski o śledzenie umożliwiły projektowi iTrace przekazanie danych wspierających różnorakie działania z zakresu egzekwowania prawa prowadzone przez państwa członkowskie (i państwa spoza UE); działania te obejmowały ściąganie i skazywanie osób zaangażowanych w handel bronią konwencjonalną i amunicją do niej oraz materiałami pokrewnym.

Wnioski o śledzenie powiadamiają państwa członkowskie także o przypadkach przekierowywania broni w następstwie wywozu, dostarczając niezwykle ważnych informacji wspierających skuteczną ocenę ryzyka związanego z pozwoleniami na wywóz broni. System iTrace jako taki bezpośrednio przekazuje informacje pomagające państwom członkowskim w realizacji kryterium 7 wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB i art. 11 Traktatu o handlu bronią. Informacje uzyskane drogą śledzenia służą także do identyfikacji nieuprawnionych użytkowników końcowych, podmiotów przekierowujących broń konwencjonalną, bezprawnych uczestników łańcucha dostaw oraz nielegalnych podmiotów finansujących – co zapewnia państwom członkowskim ważne dane do profilowania ryzyka wywozu.

4.6.3. Działania w ramach projektu

Stały strumień wniosków o śledzenie oraz powiązanej z nimi korespondencji i dalszych badań przez cały czas trwania projektu.

4.6.4. Rezultaty projektu

Projekt ten:

- a) będzie śledził w nieporównywalnym tempie nielegalną broń konwencjonalną i amunicję do niej znajdujące w obszarach dotkniętych konfliktem. Usprawnienia wprowadzone do obowiązujących procedur działania CAR podczas projektu iTrace III w następstwie szeroko zakrojonych konsultacji z państwami członkowskimi sprawia, że informacje gromadzone przez jednostkę ds. śledzenia CAR będą poddane przeglądowi przez rządy przed ich podaniem do wiadomości i staną się częścią największego światowego repozytorium wiedzy o rozpoznanej broni z sytuacji konfliktowych;

- b) nowo utworzona jednostka ds. pogłębionych badań będzie pobierać informacje zgromadzone ze śladów broni konwencjonalnej i amunicji do niej, aby ustalić w większym stopniu kwestię tego, „kto, dlaczego, co, kiedy i jak” dotyczącą przenikania broni, sporządzając rozkład łańcucha dostaw i skupiając się na trzech filarach dochodzenia: sieciach ludzkich, finansowaniu nielegalnej broni i logistyce zaopatrzenia. Jednostka ta będzie mogła być rozmieszczana na całym świecie i będzie prowadzić prace w celu uzyskania niepublicznych zeznań świadków, informacji finansowych oraz dokumentów w obszarach dotkniętych konfliktem i poza nimi; oraz
- c) ostatecznie jednostka ta będzie dawać decydentom nowy szereg możliwości rozwiązania kwestii nielegalnego przenikania broni konwencjonalnej i amunicji do niej oraz powiązanych sieci finansowych i logistycznych; możliwości te będą uzupełniać środki takie jak embargo na broń i bezpośrednie kontrole wywozu, wraz z możliwościami zakłócania sieci, od stosowania zasady należytej staranności w bankach po ukierunkowane kontrole kontenerów oraz oznaczanie pośredników handlowych.

4.6.5. Wskaźniki realizacji projektu

Ilość i powodzenie wniosków o śledzenie będą rejestrowane i oceniane na bieżąco przez cały czas trwania działania.

Projekt będzie realizowany w pełnym trzyletnim okresie realizacji projektu iTrace.

4.6.6. Beneficjenci projektu

Zob. sekcja 4.2.6 powyżej. Zawiera ona pełny wykaz beneficjentów, który jest identyczny z wykazem beneficjentów niniejszego projektu.

5. Lokalizacja

Realizacja projektów 1, 2 i 6 będzie wymagać wysłania wielu ekspertów w dziedzinie broni konwencjonalnej do regionów dotkniętych konfliktem. Delegowanie ekspertów będzie oceniane w każdym konkretnym przypadku pod kątem bezpieczeństwa, dostępu do informacji i łatwości jej uzyskania. CAR nawiązało już kontakty lub rozpoczęło realizację projektów w wielu spośród odnośnych państw. Projekt 3 będzie realizowany w stolicach państw członkowskich (a także na terenie państw członkowskich stosownie do ich wymogów). Projekt 4 będzie realizowany na międzynarodowych konferencjach, w koordynacji z rządami oraz odpowiednimi organizacjami, by zapewnić jak największe wyeksponowanie projektu. Projekt 5 zostanie opracowany w Belgii, we Włoszech, we Francji i w Zjednoczonym Królestwie.

6. Czas trwania

Całkowity szacowany czas trwania połączonych projektów wynosi 36 miesięcy.

7. Podmiot odpowiedzialny za realizację; wyeksponowanie działań Unii

CAR umieszcza niewielkie terenowe zespoły dochodzeniowo-śledcze w miejscowych siłach obrony i bezpieczeństwa, wśród personelu odpowiedzialnego za utrzymanie lub wspieranie pokoju, a także w ramach innych podmiotów dysponujących mandatem w zakresie bezpieczeństwa. Zawsze, gdy te siły lub misje zabezpieczają miejsca, w których zbierane są nielegalna broń lub dowody, zespoły CAR odzyskują wszelkie dostępne dowody dotyczące ich i grup użytkowników. CAR rozpoczyna następnie śledzenie wszystkich egzemplarzy, które można jednoznacznie zidentyfikować, i prowadzi dalekosiężne badania ich nielegalnych transferów, łańcucha dostaw i wsparcia udzielanego stronom, które zagrażają pokojowi i stabilności.

We współpracy z krajowymi organami wydającymi pozwolenia na wywóz CAR odtwarza łańcuchy dostaw odpowiedzialne za dostawy broni do wykorzystania w konfliktach zbrojnych – poprzez identyfikowanie nielegalnej działalności i przenikania broni z rynku legalnego na nielegalny. CAR zapisuje wszystkie zgromadzone informacje w swoim globalnym systemie monitorowania broni – iTrace, który, dysponując ponad 500 000 wpisów o broni, amunicji i materiałach pokrewnych wykorzystywanych w konfliktach, jest największym na świecie repozytorium danych o broni wykorzystywanej w konfliktach.

CAR wykorzystuje te informacje, by: a) ostrzec państwa członkowskie o przenikaniu broni konwencjonalnej i amunicji do niej oraz b) umożliwić ukierunkowane inicjatywy przeciwdziałające przenikaniu broni, w tym poddane przeglądowi środki kontroli wywozu i międzynarodowe działania dyplomatyczne.

Dowiedziano skuteczności tej metody w niemal natychmiastowym wykrywaniu przypadków przenikania – zespoły terenowe CAR ostrzegały państwa członkowskie o przenikanej broni, gdy wciąż jeszcze znajdowały się na obszarach dotkniętych konfliktem np. przebywając na miejscu w Mosulu, w Iraku. W niektórych przypadkach zespołom CAR udało się wykryć niedozwolony ponowny transfer broni dwa miesiące po tym, jak opuściła ona fabrykę.

Decyzja Rady UE (WPZiB) 2017/2283 wspiera CAR w dalszym prowadzeniu i zwiększaniu skuteczności projektu iTrace utworzonego decyzją 2013/698/WPZiB i odnowionego decyzją (WPZiB) 2015/1908. Projekty – określane jako odpowiednio iTrace I, II i III – ugruntowały pozycję iTrace jako istotnej globalnej inicjatywy w zakresie monitorowania broni wykorzystywanej w konfliktach i udzieliły bezpośredniego wsparcia unijnym organom wydającym pozwolenia na wywóz oraz decydom odpowiedzialnym za politykę kontroli broni.

Ponadto w dniu 2 grudnia 2015 r. w planie działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi bronią palną i materiałami wybuchowymi oraz ich wykorzystywaniu do celów niezgodnych z prawem zaapelowano o szersze stosowanie iTrace i zalecono, by każdy krajowy organ ścigania sprawdzał wpisy w iTrace w przypadku stwierdzenia przekierowania broni i amunicji. W roku 2019 CAR zawarł protokół ustaleń z Europol, by wspomagać te działania. Ponadto CAR przekazywał dane z iTrace do prowadzonego przez Interpol systemu iARMS i wspomagał Interpol w identyfikacji broni wprowadzanej do systemu iARMS przez państwa członkowskie.

CAR podejmie wszelkie stosowne środki w celu wyeksponowania faktu, że działanie jest w pełni finansowane przez Unię. Środki te zostaną przedsięwzięte zgodnie z Podręcznikiem dotyczącym komunikacji i widoczności w ramach działań zewnętrznych Unii Europejskiej opracowanym i opublikowanym przez Komisję Europejską.

CAR zapewni w związku z tym wyeksponowanie wkładu Unii przez używanie stosownego logo i prowadzenie działań promocyjnych, podkreślając rolę odgrywaną przez Unię, zapewniając przejrzystość unijnych działań i podnosząc świadomość co do przyczyn przyjęcia niniejszej decyzji oraz powodów jej wspierania przez Unię, a także rezultatów tego wsparcia. Na materiałach wyprodukowanych w wyniku tego projektu w widocznym miejscu zostanie umieszczona flaga UE zgodnie z unijnymi wytycznymi dotyczącymi prawidłowego wykorzystywania i reprodukcji flagi.

8. Metodologia i zabezpieczenia dla partnerów rządowych

W ramach działania iTrace będzie prowadzona politycznie wyważona sprawozdawczość. Zgodnie z podstawowymi zasadami CAR, w ramach działania będą przedkładane sprawozdania na temat nielegalnej broni konwencjonalnej i amunicji do mniej, dokumentowanej przez terenowe zespoły dochodzeniowo-śledcze CAR w obszarach dotkniętych konfliktem, bez względu na jej rodzaj i pochodzenie i bez względu na przynależność podmiotu posiadającego tę broń. CAR dostrzega, że państwa członkowskie ujawniające informacje w interesie przejrzystości mogą wystawić swój wywóz broni na bardziej wnikliwą analizę publiczną. Zatem CAR będzie w możliwie największym zakresie:

- a) wyrażał w sprawozdaniach publicznych uznanie dla tych państw członkowskich, które przekazały na rzecz działania iTrace informacje w interesie przejrzystości publicznej; oraz
- b) pilnował, by sprawozdawczość publiczna w ramach iTrace wyraźnie odróżniała państwa członkowskie, o których mowa w punkcie a), od państw, które konsekwentnie nie ujawniają informacji wspierających badania w ramach iTrace.

8.1 Jasność operacyjna

CAR będzie się zwracał o uprzednią aprobatę COARM przed faktycznym zaangażowaniem się we wszystkich krajach poprzednio nieobjętych badaniami terenowymi ani programami szkoleniowymi i mentorskimi w ramach iTrace. Wszelkie takie wnioski będą obejmowały ogólny zakres badań prowadzonych przez CAR oraz metodologię przewidzianą dla danego kraju. W chwili przyjmowania niniejszej decyzji programy iTrace działały w następujących krajach: Afganistan; Bahrajn; Benin; Burkina Faso; Republika Środkowoafrykańska; Czad; Demokratyczna Republika Konga; Wybrzeże Kości Słoniowej; Egipt; Etiopia; Gambia; Ghana; Indie; Irak; Izrael; Jordania; Kenia; Liban; Libia; Mali; Mauretania; Maroko; Mjanma; Nepal; Niger; Nigeria; Filipiny; Arabia Saudyjska; Senegal; Somalia; Sudan Południowy; Sudan; Syria; Tunezja; Turcja; Uganda; Ukraina; Zjednoczone Emiraty Arabskie; oraz Jemen.

8.2 Łagodzenie stronniczości

CAR dostrzega, że ilość szczegółów przekazywana przez rządy w odpowiedzi na wnioski o śledzenie – od braku odpowiedzi po pełne ujawnienie i przekazanie dokumentów transferowych – może sprawić, że państwa członkowskie doświadczą jawności publicznej w różnym stopniu. CAR zobowiązuje się do łagodzenia wszelkich przejawów stronniczości, jaka może się pojawić w sprawozdaniach iTrace z powodu rozbieżności odpowiedzi na wnioski o śledzenie, przez:

- a) wyraźne zaznaczenie w tekście przy wszystkich przypadkach zgłoszonych za pośrednictwem działania iTrace, w których państwa członkowskie odpowiadały w sposób przejrzysty na wnioski o śledzenie, legalności transferów będących przedmiotem tych wniosków;

- b) wyraźne zaznaczenie w tekście przy wszystkich przypadkach zgłoszonych za pośrednictwem działania iTrace, w których państwa nie odpowiedziały na wnioski o śledzenie, że „ze względu na brak odpowiedzi CAR nie może wypowiedzieć się na temat legalności przedmiotowego transferu” (nie będzie miało to zastosowania do przypadków, w których państwa członkowskie, w odpowiedzi na konkretne wnioski, podały przyczyny, dla których nie mogły one odpowiedzieć niezwłocznie lub w pełni); oraz
- c) przekazywanie Europejską Służbę Działań Zewnętrznych terminowego sprawozdania na temat wszystkich przypadków, w których CAR nie otrzymał od państw potwierdzenia otrzymania przez nie wniosku o śledzenie w terminie 28 dni od otrzymania. CAR będzie rejestrował wszystkie potwierdzenia otrzymane przezeń w formie listów, faksów, listów elektronicznych lub telefonów.

8.3. Proces śledzenia

Państwa członkowskie odpowiadają na wydane przez CAR w ramach projektu iTrace wnioski o śledzenie całkowicie według własnego uznania, zgodnie z ich krajowym ustawodawstwem dotyczącym kontroli wywozu i poufności danych.

Początkowo CAR wysyła wnioski o śledzenie elektronicznie do stałego przedstawicielstwa danego rządu przy ONZ w Nowym Jorku, chociaż zachęca rządy (z przyczyn administracyjnych) do przydzielania punktu kontaktowego w stolicach do celów przyszłej komunikacji dotyczącej działania iTrace.

Proces śledzenia odbywa się zgodnie z wewnętrznymi standardowymi procedurami operacyjnymi CAR 02.02 i składa się z następujących etapów:

- a) po pobraniu danych, terenowe zespoły dochodzeniowo-śledcze mające za zadanie śledzenie broni konwencjonalnej i amunicji do niej oznaczają te dane do dalszego śledzenia w działającym w iTrace światowym systemie zgłaszania broni;
- b) jednostka ds. śledzenia w CAR przegląda wszystkie pozostałe dane zgromadzone na miejscu i w połączeniu z jednostką analityczną CAR uruchamia wszelkie wnioski o śledzenie, które uzna za stosowne;
- c) w odniesieniu do pozycji wybranych do śledzenia system automatycznie i) przydziela numer wniosku do każdej pozycji; ii) zbiera wnioski o śledzenie dotyczące jednej lub więcej pozycji, pochodzące z jednego kraju, i tworzy jeden komunikat dotyczący śledzenia; oraz iii) przydziela do każdego komunikatu numer korespondencyjny;
- d) przesłanie wniosku o śledzenie zapoczątkowuje 28-dniowy okres oczekiwania, z uwzględnieniem procedur krajowych, np. w państwach członkowskich. W trakcie okresu oczekiwania dana pozycja nie może być publikowana ani wymieniana w jakichkolwiek informacjach CAR;
- e) jeżeli na końcu tego 28-dniowego okresu oczekiwania jednostka ds. śledzenia nie otrzymała odpowiedzi, może ona przekazać przypomnienie (pocztą elektroniczną lub przez telefon, z zaznaczeniem wszystkich posiadanych informacji). Przypomnienie nie zapoczątkowuje kolejnego okresu 28-dniowego;
- f) gdy jednostka ds. śledzenia otrzyma odpowiedź na wniosek, powiadamia cały odnośny personel. Personel ten omawia odpowiedź z jednostką ds. śledzenia i decyduje o sposobie działania (tj. czy strona odpowiadająca udzieliła odpowiedzi na pytania CAR? Czy CAR powinien przeprowadzić dalsze działania lub zwrócić się o wyjaśnienia? Czy CAR może wydać prawo do odpowiedzi?);
- g) gdy otrzymane zostaną wszystkie wyjaśnienia, jednostka ds. śledzenia sporządza powiadomienie z prawem odpowiedzi. Jest to zwięzłe podsumowanie informacji przekazanych w odpowiedzi na wniosek CAR i zawiera ostrzeżenia w reakcji na brakujące lub niejasne informacje. Tekst ten ma być dosłownie odtworzony w systemie iTrace i w innych materiałach CAR i musi on stanowić wyczerpujący zestaw informacji przekazanych przez podmiot odpowiadający na wniosek o śledzenie. Jednostka ds. śledzenia przekazuje wstępną wersję tekstu zespołowi odpowiedzialnemu za dany wniosek o śledzenie, by mógł on dokonać sprawdzenia. Po zaakceptowaniu tekstu zespół powiadamia jednostkę ds. śledzenia na piśmie, a jednostka ta przesyła prawo do odpowiedzi;
- h) przesłanie prawa do odpowiedzi zapoczątkowuje kolejny 28-dniowy okres oczekiwania, w trakcie którego CAR zwraca się do strony odpowiadającej o zaproponowanie informacji dodatkowych lub zmian w tekście;

- i) jeżeli strona odpowiadająca zaproponuje zmiany w tekście prawa do odpowiedzi, CAR dokonuje tych zmian i ponownie wystawia prawo do odpowiedzi. Każdorazowo gdy jednostka ds. śledzenia wydaje prawo do odpowiedzi, rozpoczyna się kolejny 28-dniowy okres oczekiwania. Proces ten może być powtarzany do czasu, gdy CAR uzna, że miała miejsce konstruktywna wymiana. CAR nie jest zobowiązany do akceptowania zmian w dokumencie prawa do odpowiedzi *ad infinitum*.
- j) procedura prawa do odpowiedzi kończy się albo wtedy, gdy dany rząd powiadomi CAR, że tekst jest dopuszczalny, albo wtedy, gdy CAR uzna, że dalsze zmiany proponowane przez dany rząd są nieuzasadnione lub zbędne. Jeżeli dany rząd stwierdzi, że nie zgadza się z CAR, a CAR uzna, że podnoszone kwestie są nieuzasadnione lub zbędne, CAR musi wymienić punkty sprzeciwu w tekście prawa do odpowiedzi;
- k) w przypadkach, gdy proces prawa do odpowiedzi trwa i publikacja nastąpi wkrótce, dwa tygodnie przed „zablokowaniem” tekstu CAR komunikuje stronie odpowiadającej, że dalsze zmiany redakcyjne nie zostaną wprowadzone do publikacji po dacie finalizacji tekstu;
- l) gdy jednostka ds. śledzenia wprowadziła do tekstu prawa do odpowiedzi wszystkie zmiany i informacje dodatkowe, przekazuje wstępną wersję tego tekstu zespołowi, który odpowiadał za wniosek o śledzenie, by mógł on dokonać sprawdzenia. Po zaakceptowaniu tekstu zespół CAR powiadamia pisemnie jednostkę ds. śledzenia. Po zaaprobowaniu tekst zostaje „zablokowany” i nie można dokonać w nim dalszych zmian. Odtąd tekst ten musi być odtwarzany dosłownie we wszelkich informacjach publicznych lub nie, odnoszących się do tego przypadku. Jest zatem niezbędne, by jednostka ds. śledzenia i odnośne zespoły uzgodniły tekst dosłowny w całości przed wydaniem praw do odpowiedzi; oraz
- m) jeżeli dany rząd w odpowiedzi na wnioski o śledzenie wystosowane przez CAR, określi kolejny punkt w łańcuchu dostaw, CAR wystosuje do tej strony nowy wniosek o śledzenie i proces śledzenia rozpocznie się ponownie od lit. a).

8.4. Powiadomienie wyprzedzające

CAR wysyła powiadomienie wyprzedzające do wszystkich stron, które są wyraźnie wymienione w publikacjach iTrace. Ma to postać formalnej wiadomości, która jest opracowywana przez autora mającej się ukazać publikacji i przesyłana przez jednostkę ds. śledzenia. W powiadomieniu wyprzedzającym opisuje się sposób, w jaki w sprawozdaniu zostanie ujęty związek między rządem lub innym wymienionym podmiotem i danym przypadkiem; przeznaczeniem tego powiadomienia jest zapewnienie, by:

- a) CAR dołożył należytej staranności przy zawartych w jego informacjach wszelkich zarzutach lub odniesieniach do podmiotów; oraz
- b) informacje przedstawiane w sprawozdaniach CAR były dokładne i sprawiedliwe.

Wysłanie powiadomienia wyprzedzającego zapoczątkowuje 28-dniowy okres oczekiwania, podczas którego CAR zwraca się do odbiorców o sprawdzenie dokładności przekazywanych informacji i o przedstawienie ewentualnego sprzeciwu. Pozycja ta nie może być opublikowana ani wymieniana w żadnych informacjach CAR podczas tego 28-dniowego okresu.

9. Sprawozdawczość

CAR będzie opracowywał sprawozdania narracyjne co kwartał. Będą one obejmować m.in. szczegółowe informacje o działaniach przeprowadzonych podczas okresu sprawozdawczego, z podziałem na projekty, z uwzględnieniem dat i instytucji krajowych. Sprawozdania będą także obejmowały liczbę konsultacji przeprowadzonych za pośrednictwem iTrace z państwami członkowskimi.

Zakres geograficzny działań badawczych, liczba i kategoria ustaleń oraz ich pochodzenie będą dostępne na stronie internetowej iTrace działającej w czasie rzeczywistym.

DECYZJA RADY (WPZiB) 2019/2192**z dnia 19 grudnia 2019 r.****zmieniająca decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 lipca 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/512/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 19 marca 2015 r. Rada Europejska uzgodniła, że niezbędne środki zostaną podjęte, aby wyraźnie powiązać okres obowiązywania środków ograniczających z pełną realizacją porozumień mińskich, mając na uwadze fakt, że ich pełna realizacja była przewidziana na dzień 31 grudnia 2015 r.
- (3) W dniu 27 czerwca 2019 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2019/1108 ⁽²⁾, przedłużającą obowiązywanie decyzji 2014/512/WPZiB do dnia 31 stycznia 2020 r., aby umożliwić dalszą ocenę realizacji porozumień mińskich.
- (4) Po dokonaniu oceny realizacji porozumień mińskich Rada jest zdania, że należy przedłużyć stosowanie decyzji 2014/512/WPZiB o kolejne sześć miesięcy, aby umożliwić Radzie dalszą ocenę realizacji tych porozumień.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2014/512/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 9 ust. 1 akapit pierwszy decyzji 2014/512/WPZiB otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 lipca 2020 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2019 r.

W imieniu Rady
K. MIKKONEN
Przewodnicząca

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/512/WPZiB z dnia 31 lipca 2014 r. dotycząca środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 229 z 31.7.2014, s. 13).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/1108 z dnia 27 czerwca 2019 r. zmieniająca decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 175 z 28.6.2019, s. 38).

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/2193**z dnia 17 grudnia 2019 r.****określająca zasady obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych oraz ustanawiająca formaty danych do celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE)***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 8995)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 11 ust. 3 i art. 16 ust. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 11 ust. 2 dyrektywy 2012/19/UE ustanawia metodę obliczania osiągnięcia minimalnych celów w zakresie odzysku WEEE określonych w załączniku V do tej dyrektywy.
- (2) W celu zapewnienia zharmonizowanego obliczania, weryfikacji i zgłaszania konieczne jest ustanowienie dodatkowych przepisów w odniesieniu do szeregu parametrów dotyczących obliczeń. Parametry te odnoszą się w szczególności do obliczania masy WEEE, który jest przygotowywany do ponownego użycia, trafia do zakładu recyklingu, jest odzyskiwany i przetwarzany w państwie członkowskim, w którym został zebrany, w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim.
- (3) W szczególności przygotowanie do ponownego użycia powinno zaliczać się, wraz z recyklingiem, do osiągnięcia połączonego minimalnego celu w zakresie odzysku.
- (4) W celu zapewnienia jednolitego stosowania przepisów dotyczących metod obliczeniowych przez wszystkie państwa członkowskie należy ponadto ustalić, w odniesieniu do najpowszechniejszych materiałów składowych WEEE i niektórych procesów recyklingu, które materiały odpadowe należy włączyć do obliczeń, oraz punkt, w którym uznaje się, że takie materiały trafiają do procesu recyklingu.
- (5) W celu zapewnienia porównywalności danych, które mają być zgłaszane w odniesieniu do recyklingu WEEE, punkt, w którym uznaje się, że materiały wchodzą do procesu recyklingu, powinien również mieć zastosowanie do materiałów odpadowych, które przestały być odpadami w wyniku wstępnego przetwarzania.
- (6) Konieczne jest również wyjaśnienie metody obliczania ilości WEEE zgłaszanego jako poddany recyklingowi lub odzyskany w odniesieniu do materiałów usuniętych w trakcie wstępnego przetwarzania.
- (7) Ponieważ przetwarzanie WEEE może obejmować różne etapy, na których WEEE może być wysyłany do innego państwa członkowskiego lub wywożony poza Unię w celu jego przetworzenia, w postaci całych urządzeń lub części, konieczne jest wyjaśnienie, co może być wliczane do masy WEEE przetwarzanego w państwach członkowskich zaangażowanych w taką operację.
- (8) Zgodnie z art. 10 ust. 1 dyrektywy 2012/19/UE przetwarzanie WEEE może, pod pewnymi warunkami, odbywać się poza terytorium państwa członkowskiego, w którym go zebrano, lub poza terytorium Unii. W takich przypadkach jedynie państwo członkowskie, w którym zebrano ten WEEE, powinno mieć możliwość zaliczenia tego WEEE do odpowiednich minimalnych celów w zakresie odzysku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 38.

- (9) Art. 16 ust. 4 dyrektywy 2012/19/UE nakłada na państwa członkowskie obowiązek zbierania określonych rodzajów informacji dotyczących sprzętu elektrycznego i elektronicznego (EEE) i WEEE.
- (10) Art. 16 dyrektywy 2012/19/UE, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/849 ⁽²⁾, nakłada na państwa członkowskie obowiązek przekazywania Komisji, za każdy rok kalendarzowy, danych zebranych w ramach wdrażania ust. 4 tego artykułu, zgodnie z formatem ustalonym przez Komisję. Format ten powinien zapewniać, aby przekazane dane stanowiły solidną podstawę do weryfikacji i monitorowania realizacji minimalnych celów w zakresie zbierania i odzysku WEEE określonych w dyrektywie 2012/19/UE.
- (11) Art. 16 ust. 7 dyrektywy nakłada na państwa członkowskie obowiązek przedłożenia Komisji sprawozdania z kontroli jakości dołączonego do danych zgłoszonych zgodnie z art. 16 ust. 6. Ważne jest, aby sprawozdania z kontroli jakości były porównywalne między innymi w celu umożliwienia Komisji dokonania przeglądu zgłoszonych danych, w tym sposobu organizacji gromadzenia danych, źródeł danych, metodyki stosowanej do obliczania poziomu zbierania WEEE, opisu wszelkich uzasadnionych oszacowań, a także kompletności, rzetelności, terminowości i spójności. W tym celu konieczne jest ustanowienie formatu sprawozdania z kontroli jakości.
- (12) Zgodnie z art. 7 ust. 1 dyrektywy 2012/19/UE od 2019 r. minimalny poziom zbierania, który każde państwo członkowskie ma osiągać co roku, wynosi 65 % średniej masy EEE wprowadzonego do obrotu w trzech poprzednich latach w danym państwie członkowskim lub alternatywnie 85 % masy WEEE wytworzonego w tym państwie członkowskim. W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2017/699 ⁽³⁾ ustanowiono wspólną metodę obliczania masy EEE wprowadzanego do obrotu w każdym państwie członkowskim oraz wspólną metodę obliczania masy WEEE wytworzonego w każdym państwie członkowskim. Państwa członkowskie powinny wskazać metodę, którą decydują się stosować do obliczania poziomu zbierania WEEE w formacie zgłaszania danych i w sprawozdaniu z kontroli jakości.
- (13) Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2012/19/UE, ze skutkiem od dnia 15 sierpnia 2018 r., każdy EEE należy zaklasyfikować do jednej z sześciu kategorii określonych w załączniku III do dyrektywy, w przeciwieństwie do dziesięciu kategorii, które miały zastosowanie w okresie przejściowym przed tą datą. Format zgłaszania danych powinien odzwierciedlać to przejście i zapewnić, by przekazywane informacje umożliwiały weryfikację i monitorowanie realizacji celów w zakresie odzysku WEEE określonych w art. 11 ust. 1 i w załączniku V (część 3) do dyrektywy 2012/19/UE, w podziale na kategorie.
- (14) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 39 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE ⁽⁴⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zasady obliczania minimalnych celów w zakresie odzysku, o których mowa w art. 11 ust. 1 dyrektywy 2012/19/UE

1. Masę zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) zgłaszanego jako przygotowany do ponownego użycia stanowi masa całych urządzeń, które stały się odpadami, oraz części składowych WEEE, które po sprawdzeniu, czyszczeniu lub naprawie mogą być ponownie użyte bez jakichkolwiek dalszych czynności sortowania lub przetwarzania wstępnego.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/849 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywy 2000/53/WE w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji, 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów i 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 93).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/699 z dnia 18 kwietnia 2017 r. ustanawiające wspólną metodę obliczania masy sprzętu elektrycznego i elektronicznego (EEE) wprowadzanego do obrotu w każdym państwie członkowskim oraz wspólną metodę obliczania masy zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) wytworzonego w każdym państwie członkowskim (Dz.U. L 103 z 19.4.2017, s. 17).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

W przypadku gdy części składowe są przygotowywane do ponownego użycia, jako przygotowaną do ponownego użycia zgłasza się jedynie masę samej części składowej.

W przypadku gdy całe urządzenia są przygotowywane do ponownego użycia, a w procesie przygotowania do ponownego użycia nowymi częściami zastąpiono jedynie części składowe stanowiące łącznie mniej niż 15 % całkowitej masy urządzenia, masę całego urządzenia zgłasza się jako przygotowaną do ponownego użycia.

Urządzenia i części składowe, które są oddzielone w zakładach przetwarzania WEEE i są przeznaczone do ponownego użycia bez konieczności dalszego sortowania lub przetwarzania wstępnego, również zgłasza się jako przygotowane do ponownego użycia.

2. Masą WEEE trafiającego do zakładu recyklingu jest masa materiałów pochodzących z WEEE, które po ich właściwym przetworzeniu zgodnie z art. 8 ust. 2 dyrektywy 2012/19/UE, wchodzi do procesu recyklingu, w ramach którego materiały odpadowe są ponownie przetwarzane na produkty, materiały lub substancje, które nie są odpadami.

Czynności wstępne obejmujące sortowanie, demontaż, rozdrabnianie lub innego rodzaju przetwarzanie wstępne w celu usunięcia materiałów odpadowych, które nie są przeznaczone do dalszego ponownego przetwarzania, nie są uznawane za recykling.

Punkty, w których uznaje się pewne materiały odpadowe pochodzące z WEEE za wchodzące do procesu recyklingu, określono w załączniku I. W przypadku gdy materiały odpadowe przestają być odpadami w wyniku przetwarzania wstępnego w punktach określonych w załączniku I, ilość tych materiałów zalicza się do ilości WEEE zgłaszanego jako poddany recyklingowi.

Gdy zakład recyklingu przeprowadza przetwarzanie wstępne, masa materiałów usuniętych w trakcie przetwarzania wstępnego, które nie są poddane recyklingowi, nie zalicza się do ilości WEEE zgłaszanego jako poddany recyklingowi lub odzyskowi przez ten zakład i nie zalicza się jej do osiągnięcia celów w zakresie recyklingu i odzysku.

3. Masa WEEE zgłaszanego jako poddany odzyskowi obejmuje przygotowanie do ponownego użycia, recykling i inne sposoby odzysku, w tym odzysk energii.

4. Masa WEEE zgłaszanego jako przetworzony w danym państwie członkowskim nie obejmuje masy WEEE sortowanego i magazynowanego w tym państwie członkowskim przed jego wywozem do innego państwa członkowskiego lub poza Unię w celu przetworzenia.

5. Masa WEEE zgłaszanego przez państwo członkowskie jako przetworzony w innym państwie członkowskim lub poza Unię obejmuje odpowiednio ilości WEEE będącego całymi urządzeniami, które stały się odpadami i które są wysyłane do innego państwa członkowskiego lub poza Unię w celu usunięcia zanieczyszczeń, demontażu, rozdrobnienia, recyklingu lub odzysku. Masa ta nie obejmuje ilości wywożonych materiałów pochodzących z przetwarzania WEEE, które ma miejsce w zgłaszającym państwie członkowskim.

6. Jeżeli WEEE jest wysyłany w celu przetworzenia do innego państwa członkowskiego lub wywożony w celu przetworzenia do państwa trzeciego zgodnie z art. 10 dyrektywy 2012/19/UE, jedynie to państwo członkowskie, które zebrało i wysłało ten WEEE lub dokonało jego wywozu, może zaliczyć go na poczet minimalnych celów w zakresie odzysku, o których mowa w art. 11 ust. 1 dyrektywy 2012/19/UE.

7. Państwa członkowskie mogą wykorzystać uzasadnione oszacowania, o których mowa w art. 16 ust. 4 dyrektywy 2012/19/UE, do obliczenia średniego odsetka materiałów poddawanych recyklingowi i odzyskowi pochodzących z WEEE i części składowych WEEE.

Artykuł 2

Format zgłaszania danych, o których mowa w art. 16 ust. 6 dyrektywy 2012/19/UE oraz sprawozdanie z kontroli jakości

1. Państwa członkowskie zgłaszają ilości sprzętu elektrycznego i elektronicznego (EEE) wprowadzonego do obrotu na ich terytorium, WEEE zebranego ze wszystkich źródeł, osiągniętego poziomu zbierania oraz, w stosownych przypadkach, ilości wytworzonego WEEE, przy użyciu formatu określonego w tabeli 1 w załączniku II.

Dane te zgłasza się w podziale na kategorie EEE określone w załączniku III do dyrektywy 2012/19/UE. W przypadku kategorii 4 „sprzęt wielkogabarytowy” dane zgłasza się w ramach dwóch podkategorii, a mianowicie: „4a: sprzęt wielkogabarytowy, z wyłączeniem paneli fotowoltaicznych” oraz „4b: panele fotowoltaiczne”.

2. Państwa członkowskie zgłaszają ilości WEEE przygotowanego do ponownego użycia, poddanego recyklingowi i odzyskowi, osiągnięty łączny poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu, osiągnięty poziom odzysku oraz ilości WEEE przetworzonego w danym państwie członkowskim oraz, w stosownych przypadkach, przetworzonego w innym państwie członkowskim lub poza Unią, stosując format określony w tabeli 2 w załączniku II.

Dane te zgłasza się w podziale na kategorie EEE określone w załączniku III do dyrektywy 2012/19/UE. W przypadku kategorii 4 „sprzęt wielkogabarytowy” dane zgłasza się w ramach dwóch podkategorii, a mianowicie: „4a: sprzęt wielkogabarytowy, z wyłączeniem paneli fotowoltaicznych” oraz „4b: panele fotowoltaiczne”.

3. Państwa członkowskie zgłaszają dane, o których mowa w ust. 1 i 2, w formie elektronicznej za pośrednictwem standardu wymiany danych ustanowionego przez Komisję.

4. Państwa członkowskie zgłaszają dane dotyczące masy EEE wprowadzonego do obrotu obliczonej zgodnie z art. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/699.

5. Państwa członkowskie zgłaszają dane dotyczące masy wytworzonego WEEE obliczonej zgodnie z art. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/699.

6. Państwa członkowskie zgłaszają poziom zbierania osiągnięty w roku sprawozdawczym, obliczony na podstawie średniej masy EEE wprowadzonego do obrotu w tych państwach w trzech poprzednich latach.

W przypadku gdy państwo członkowskie oblicza poziom zbierania na podstawie ilości WEEE wytworzonego na jego terytorium, zgłasza ono dane na temat masy wytworzonego WEEE i dane na temat poziomu zbierania WEEE w oparciu o wytworzony WEEE.

W przypadku gdy państwo członkowskie oblicza poziom zbierania na podstawie średniej masy EEE wprowadzonego do obrotu w trzech poprzednich latach, może ono zgłaszać, na zasadzie dobrowolności, dane na temat masy wytworzonego WEEE i dane na temat poziomu zbierania WEEE w oparciu o wytworzony WEEE.

7. Państwa członkowskie przedkładają sprawozdanie z kontroli jakości, stosując format określony w załączniku III do niniejszej decyzji.

W przypadku gdy państwa członkowskie stosują uzasadnione oszacowania w celu zgłoszenia danych dotyczących ilości i kategorii WEEE zebranego ze wszystkich źródeł, WEEE przetworzonego w państwie członkowskim lub średniego odsetka materiałów poddawanych recyklingowi i odzyskowi pochodzących z WEEE oraz części składowych WEEE, metoda zastosowana w odniesieniu do tych oszacowań jest opisana w sprawozdaniu z kontroli jakości.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2019 r.

W imieniu Komisji
Virginijus SINKEVIČIUS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

**PUNKTY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 2, W KTÓRYCH MATERIAŁY ODPADOWE
POCHODZĄCE Z WEEE WCHODZĄ DO PROCESU RECYKLINGU**

Materiał	Wejście do procesu recyklingu
Szkło	Szkło sortowane, niepoddane innemu przetwarzaniu przed obróbką w piecu szklarskim lub wykorzystaniem do produkcji mediów filtracyjnych, materiałów ściernych, materiałów izolacyjnych ze szkła oraz materiałów budowlanych.
Metale	Metale sortowane, niepoddane innemu przetwarzaniu przed obróbką w piecu do przetapiania metali lub piecu do obróbki cieplnej metali.
Tworzywa sztuczne	Tworzywa sztuczne podzielone wg polimerów, niepoddane innemu przetwarzaniu przed poddaniem granulowaniu, ekstruzji lub formowaniu. Płatki z tworzyw sztucznych, niepoddane innemu przetwarzaniu przed wykorzystaniem w produkcie końcowym.
Drewno	Drewno sortowane, niepoddane innemu przetwarzaniu przed wykorzystaniem w produkcji płyt wiórowych. Sortowane drewno poddawane procesowi kompostowania.
Wyroby włókiennicze	Wyroby włókiennicze sortowane, niepoddane innemu przetwarzaniu przed wykorzystaniem w produkcji włókien tekstylnych, szmat lub granulatów.
Części składowe WEEE składające się z wielu materiałów	Metale, tworzywa sztuczne, szkło, drewno, wyroby włókiennicze i inne materiały pochodzące z przetwarzania części składowych WEEE (np. materiały z obróbki płytek obwodów drukowanych), które podlegają recyklingowi.

FORMAT ZGŁASZANIA DANYCH DO CELÓW DYREKTYWY 2012/19/UE W SPRAWIE ZUŻYTEGO SPRZĘTU ELEKTRYCZNEGO I ELEKTRONICZNEGO

Tabela 1

Sprzęt elektryczny i elektroniczny (EEE) wprowadzony do obrotu, wytworzony i zebrany zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny (WEEE) oraz poziom zbierania WEEE

	1	2	3	4	5	6	
Kategoria produktu	EEE wprowadzony do obrotu	Wytworzony WEEE	WEEE zebrany z gospodarstw domowych	WEEE zebrany od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe	Ogółem Zebrany WEEE	Poziom zbierania WEEE (%)	
						Metodyka	
	Całkowita masa (w tonach)	Całkowita masa (w tonach)	Całkowita masa (w tonach)	Całkowita masa (w tonach)	Całkowita masa (w tonach)	A. na podstawie wprowadzenia do obrotu (%)	B. na podstawie wytworzonego WEEE (%)
1. Sprzęt działający na zasadzie wymiany temperatury							
2. Ekrany, monitory i sprzęt zawierający ekrany o powierzchni większej niż 100 cm ²							
3. Lampy							
4. Sprzęt wielkogabarytowy ⁽¹⁾ (którykolwiek z zewnętrznych wymiarów przekracza 50 cm)							
4a. Sprzęt wielkogabarytowy, z wyłączeniem paneli fotowoltaicznych ⁽¹⁾							
4b. Panele fotowoltaiczne							
5. Sprzęt małogabarytowy (żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm)							
6. Małogabarytowy sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny (żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm)							
Ogółem							

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Kategoria produktu	Przygotowanie do ponownego użycia	Recykling	Przygotowanie do ponownego użycia i recyklingu	Poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu	Odzysk	Poziom odzysku	WEEE przetworzony w danym państwie członkowskim	WEEE przetworzony w innym państwie członkowskim	WEEE przetworzony poza Unią
	Całkowita masa (w tonach)	Całkowita masa (w tonach)	Całkowita masa (w tonach)	%	Całkowita masa (w tonach)	%	Całkowita masa (w tonach)	Całkowita masa (w tonach)	Całkowita masa (w tonach)
4a. Sprzęt wielkogabarytowy, z wyłączeniem paneli fotowoltaicznych ⁽¹⁾									
4b. Panele fotowoltaiczne ⁽¹⁾									
5. Sprzęt małogabarytowy (żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm)									
6. Małogabarytowy sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny (żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm)									
Ogółem				-		-			

⁽¹⁾ Na potrzeby składania sprawozdań kategorię 4 – sprzęt wielkogabarytowy – podzielono na podkategorię „4a.: sprzęt wielkogabarytowy, z wyłączeniem paneli fotowoltaicznych” oraz „4b: panele fotowoltaiczne”. Państwa członkowskie zgłaszają dane w ramach podkategorii 4a i 4b i zostawiają puste pole w wierszu dotyczącym kategorii 4. Jeżeli państwo członkowskie nie jest w stanie dokonać rozróżnienia danych w ramach podkategorii 4a i 4b, wypełnia komórki w różnych kolumnach wyłącznie w wierszu dotyczącym kategorii 4.

Uwaga:

Państwa członkowskie dokonują rozróżnienia między rzeczywistą wartością zerową (0 ton) a wartościami brakującymi/ilościami nieznanymi. Wpisują „0”, aby zgłosić wartość „zero ton” oraz „M”, gdy dane nie są znane.

ZAŁĄCZNIK III

FORMAT SPRAWOZDANIA Z KONTROLI JAKOŚCI TOWARZYSZĄCEGO DANYM, O KTÓRYCH
MOWA ZAŁĄCZNIKU II

CZĘŚĆ 1

INFORMACJE OGÓLNE

Państwo członkowskie

Tytuł

Sprawozdanie z kontroli jakości danych przedłożonych do celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 38).

Organizacja przedkładająca dane i sprawozdanie z kontroli jakości

Osoba wyznaczona do kontaktów/dane kontaktowe

Rok odniesienia

Data dostarczenia/wersja sprawozdania z kontroli jakości

Wniosek o poufne traktowanie

Niniejsze sprawozdanie z kontroli jakości jest dostępne

— publicznie (na stronie internetowej Komisji):

☐ Tak/☐ Tak, z wyjątkiem sekcji:
☐ Nie

Jeśli nie, proszę podać jednoznacznie, które sekcje powinny być poufne, oraz podać przyczyny poufności:
— dla członków Komitetu Dostosowania Technicznego (TAC) i grupy ekspertów ds. zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE):

☐ Tak/☐ Tak, z wyjątkiem sekcji:
☐ Nie

Jeśli nie, proszę podać jednoznacznie, które sekcje powinny być poufne, oraz podać przyczyny poufności:

CZĘŚĆ 2

ŹRÓDŁO DANYCH, PROCES WALIDACJI DANYCH I ZAKRES

A. Stosowana metodyka i źródła danych

A.1: Metodyka obliczania ilości EEE wprowadzonego do obrotu

Proszę podać metodykę obliczania ilości EEE wprowadzonego do obrotu zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/699 z dnia 18 kwietnia 2017 r. ustanawiającym wspólną metodę obliczania masy sprzętu elektrycznego i elektronicznego (EEE) wprowadzanego do obrotu w każdym państwie członkowskim oraz wspólną metodę obliczania masy zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) wytworzonego w każdym państwie członkowskim (Dz.U. L 103 z 19.4.2017, s. 17).

A.2: Metodyka obliczania poziomu zbierania WEEE

Proszę podać metodykę obliczania poziomu zbierania WEEE.

Jeżeli zastosowana metoda opiera się na średniej masie EEE wprowadzonego do obrotu w poprzednich trzech latach, proszę przedstawić dane na temat ilości EEE wprowadzonego do obrotu w ciągu trzech lat poprzedzających rok odniesienia.

	Masa całkowita (w tonach) EEE wprowadzonego do obrotu w państwie członkowskim
Rok (jeden rok przed rokiem odniesienia)	
Rok (dwa lata przed rokiem odniesienia)	
Rok (trzy lata przed rokiem odniesienia)	
Średnia masa trzech lat = (suma wierszy 1 + 2+3, podzielona przez 3)	

A.3: Źródło danych

Proszę opisać źródło danych dla poszczególnych pozycji wymienionych poniżej (np. dane ze spisu powszechnego/statystyki krajowe/obowiązki sprawozdawcze dla przedsiębiorstw lub certyfikowanych jednostek gospodarczych/agencji/stowarzyszeń/badania składu odpadów/konkretnej oceny skutków, jakie może mieć prawodawstwo krajowe oraz odpowiednie przepisy).

a) EEE wprowadzony do obrotu (tabela 1: kolumna 1)

Proszę podać źródła wykorzystywane do gromadzenia danych dotyczących EEE wprowadzonego do obrotu.

b) wytworzony WEEE (tabela 1: kolumna 2)

Proszę podać dane na temat masy wytworzonego WEEE obliczonej przy użyciu narzędzia obliczeniowego WEEE oraz podać ewentualne aktualizacje danych dotyczących narzędzia obliczeniowego WEEE.

W przypadku państw członkowskich, które zgłaszają poziom zbierania WEEE obliczony na podstawie wytworzonego WEEE, dane te są obowiązkowe. Państwa członkowskie, które zgłaszają poziom zbierania WEEE obliczony na podstawie średniej masy EEE wprowadzonego do obrotu w poprzednich trzech latach, mogą przekazywać te dane na zasadzie dobrowoli.

c) **zebrany WEEE** (tabela 1: kolumny 3, 4, 5 i 6)

Proszę podać źródła wykorzystywane do gromadzenia danych dotyczących WEEE zebranego ze wszystkich źródeł. Należy wziąć pod uwagę, że zgodnie z art. 7 ust. 2 dyrektywy 2012/19/UE ilość zebranego WEEE stanowi ilość WEEE, który został:

- a) otrzymany przez punkty zbierania i zakłady przetwarzania;
- b) otrzymany przez dystrybutorów;
- c) zebrany selektywnie przez producentów lub przez strony trzecie działające w ich imieniu.

Proszę wyraźnie określić, czy ustanowiono systemy umożliwiające posiadaczom i dystrybutorom zwrot WEEE co najmniej nieodpłatnie zgodnie z art. 5 dyrektywy 2012/19/UE oraz podać informacje o danych, jakie można uzyskać z tych systemów.

.....

d) **przygotowanie WEEE do ponownego użycia, recyklingu i odzysku** (tabela 2: kolumny 1, 2 i 5)

Proszę wziąć pod uwagę, że zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 2012/19/UE wykorzystuje się dane dotyczące masy WEEE, jego części składowych i materiałów lub substancji, które trafiają do zakładu przygotowania do ponownego użycia, recyklingu lub odzysku (wkład), po odpowiednim przetworzeniu zgodnie z art. 8 ust. 2 dyrektywy 2012/19/UE.

Proszę podać źródła wykorzystywane w odniesieniu do danych dotyczących przygotowania do ponownego użycia, recyklingu i odzysku WEEE zgodnie z art. 11 ust. 4 dyrektywy 2012/19/UE.

Proszę wykazać rozróżnienie między wkładem trafiającym do zakładu przygotowania do ponownego użycia, zakładu recyklingu, spalania (lub procesu wytopu) lub zakładu odzysku (energii).

.....

e) **przetworzony WEEE** (tabela 2: kolumny 7, 8 i 9)

Proszę podać źródła wykorzystywane do zbierania danych dotyczących WEEE przetworzonego w danym państwie członkowskim oraz WEEE przetworzonego w innym państwie członkowskim lub poza Unią.

Proszę również przedstawić ogólny opis systemów przetwarzania dostępnych w danym państwie członkowskim oraz określić, czy wymogi dotyczące przetwarzania lub minimalne normy jakości w odniesieniu do przetwarzania zebranego WEEE w państwie członkowskim różnią się od wymogów załącznika VII do dyrektywy 2012/19/UE lub wykraczają poza jego zakres. W takim przypadku proszę przedstawić opis tych wymogów lub norm.

.....

B. Jakość źródeł danych/Proces walidacji danych

B.1: Jakość źródeł danych

Proszę opisać jakość różnych wykorzystanych źródeł (w tym wyzwania związane z jakością danych oraz sposób, w jaki zamierzają Państwo poprawić jakość danych w przyszłości).

.....

B.2: Jakość oszacowań dotyczących EEE wprowadzonego do obrotu według różnych kategorii

W przypadku gdy przed pozyskaniem przez państwa członkowskie dane są gromadzone przez podmioty w ramach kategorii EEE innych niż określone w dyrektywie 2012/19/UE lub w ramach podkategorii, proszę wyjaśnić, jakie kategorie lub podkategorie EEE są stosowane oraz w jaki sposób dane w ramach tych kategorii przekształca się w dane w ramach kategorii EEE objętych dyrektywą 2012/19/UE.

.....

B.3: Monitorowanie osiągnięcia celów

Proszę przedstawić opis środków krajowych mających na celu wspieranie realizacji celów dotyczących zbierania, przygotowania do ponownego użycia i recyklingu oraz odzysku.

Proszę również przedstawić informacje na temat środków podjętych w celu informowania użytkowników EEE oraz zachęcania ich do postępowania z WEEE zgodnie z art. 14 dyrektywy 2012/19/UE.

Jeżeli zgłaszane są ilości WEEE „przetwarzanego w innych państwach członkowskich” lub „przetwarzanego poza UE”, proszę określić:

- czy wywóz ten jest brany pod uwagę przy obliczaniu poziomu odzysku oraz poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu,
- w jaki sposób uzyskano poziomy odzysku, przygotowania do ponownego użycia i recyklingu w odniesieniu do tych wywożonych ilości.

W przypadku wymogu przedłożenia dowodu w postaci dokumentu oprócz dowodu wymaganego na podstawie art. 10 ust. 2 dyrektywy 2012/19/UE, który to dowód należy przedłożyć w celu zatwierdzenia wywozu przez właściwe organy, proszę opisać wymagane dowody w postaci dokumentów.

.....

B.4: Dostosowanie i spójność danych

Proszę opisać działania podjęte w celu uniknięcia podwójnego liczenia importowanego WEEE, którego nie zalicza się do osiągnięcia celów i nie zgłasza się jako przetworzony lub przygotowany do ponownego użycia, recyklingu i odzysku w państwie członkowskim przywozu.

Proszę opisać wszelkie korekty w celu uwzględnienia przywozu i wywozu, na przykład w celu uwzględnienia przywozu i wywozu prywatnego lub deklaracji wprowadzających w błąd (użycie EEE zamiast WEEE) itp.

.....

B.5: Proces walidacji danych

Proszę opisać proces stosowany do ustalania ważności danych.

Proszę również podać szczegóły dotyczące systemu kontroli oraz monitorowania stosowanego w państwie członkowskim w celu weryfikacji właściwego wdrożenia dyrektywy 2012/19/UE.

.....

C. Kompletność/zakres

C.1: Czy źródła danych, o których mowa powyżej, obejmują cały sektor?

☐ Tak/☐ Nie

.....

C.2: Czy zastosowano uzasadnione oszacowania dotyczące EEE wprowadzonego do obrotu zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym 2017/699?

☐ Tak/☐ Nie

.....

C.3: Czy zastosowano uzasadnione oszacowania dotyczące zebranego i przetworzonego WEEE, które są brane pod uwagę do celów sprawozdawczości dotyczącej osiągnięcia odpowiednich celów?

☐ Tak/☐ Nie

Jeśli tak, proszę opisać metodykę uzyskiwania takich oszacowań i przedstawić odpowiednie dokumenty potwierdzające.

.....

C.4: Czy zastosowano uzasadnione oszacowania dotyczące średniego udziału procentowego materiałów z recyklingu i odzysku pochodzących z WEEE i części składowych WEEE, które są uwzględniane do celów sprawozdawczości dotyczącej osiągnięcia odpowiednich celów?

☐ Tak/☐ Nie

Jeśli tak, proszę opisać metodykę uzyskiwania takich oszacowań i przedstawić odpowiednie dokumenty potwierdzające.

.....

C.5: Jaki odsetek zebranego i przetworzonego WEEE jest objęty systemem sprawozdawczości lub szacuje się, że jest nim objęty?

.....

D. Pozostałe

D.1: Brakujące dane

W przypadku braku obowiązkowych danych proszę opisać przyczyny tych luk oraz przedstawić informacje na temat środków podjętych w celu zaradzenia tej sytuacji.

.....

D.2: Kontrola wiarygodności

Proszę wskazać, czy wystąpiła którakolwiek z następujących sytuacji:

1. Ilość EEE wprowadzonego do obrotu wynosi mniej niż 10 kg na mieszkańca rocznie	☐ Tak/ ☐ Nie
2. Ilość zebranego WEEE przekracza ilość EEE wprowadzonego do obrotu	☐ Tak/ ☐ Nie
3. Poziom zbierania WEEE jest wyższy niż 75 % EEE wprowadzonego do obrotu lub 100 % wytworzonego WEEE	☐ Tak/ ☐ Nie
4. Ilość przetworzonego WEEE przekracza ilość zebranego WEEE	☐ Tak/ ☐ Nie
5. Ilość WEEE poddanego recyklingowi (w tym przygotowania do ponownego użycia) przekracza ilość odzysku WEEE (w tym przygotowania do ponownego użycia)	☐ Tak/ ☐ Nie
6. Poziom recyklingu (w tym przygotowania do ponownego użycia) przekracza 95 %.	☐ Tak/ ☐ Nie
7. Poziom odzysku (w tym przygotowania do ponownego użycia) przekracza 99 %	☐ Tak/ ☐ Nie
8. Przerwa w szeregu czasowym (znaczące zmiany ilości zgłoszonych w czasie)	☐ Tak/ ☐ Nie

Jeżeli odpowiedź na jedno lub więcej pytań jest twierdząca, proszę podać dodatkowe informacje dotyczące wystąpienia i powiązanych przyczyn.

.....

E. Różnice w stosunku do danych zgłoszonych w poprzednich latach

Proszę przedstawić opis i wyjaśnienia dotyczące wszelkich istotnych zmian metodologicznych w podejściu do gromadzenia lub walidacji danych lub zmian metodyki stosowanej do obliczania poziomów zbierania i odzysku WEEE dla bieżącego roku odniesienia stosunku do podejść i metodyki stosowanych w poprzednich latach odniesienia.

.....

F. Główne krajowe strony internetowe, dokumenty referencyjne i publikacje

Proszę podać wszelkie inne istotne źródła informacji, w tym sprawozdania dotyczące aspektów jakości danych, ich zakresu lub innych aspektów związanych z egzekwowaniem przepisów, takie jak sprawozdania organizacji odpowiedzialności producenta na temat osiągnięć w zakresie zbierania, przetwarzania i recyklingu WEEE, sprawozdania na temat najlepszych praktyk w zakresie zbierania i przetwarzania WEEE, sprawozdania dotyczące przywozu i wywozu WEEE oraz wszelkie inne źródła danych i informacji związanych z WEEE.

.....

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2019/2194**z dnia 29 listopada 2019 r.****w sprawie przyznania uprawnień do składania podpisów (EBC/2019/33)**

PREZES EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 38,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 38 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem ESBC”) stanowi, że prawne zobowiązania EBC w stosunku do osób trzecich są podejmowane przez prezesa EBC lub przez dwóch członków Zarządu, lub na podstawie podpisów dwóch pracowników EBC, którzy zostali należycie upoważnieni przez prezesa do składania podpisów w imieniu EBC. W celu ułatwienia sprawnego funkcjonowania procesów roboczych w EBC pracownikom należy przyznać uprawnienia do zaciągania zobowiązań w imieniu EBC wobec osób trzecich z tytułu funkcji, jaką pełnią w EBC.
- (2) Niniejsza decyzja przyznaje Szefowi Służb, działającemu w imieniu Prezesa EBC, uprawnienie do upoważniania pracowników – w wyjątkowych i uzasadnionych przypadkach – do zaciągania zobowiązań w imieniu EBC wobec osób trzecich.
- (3) Istnieją sytuacje, w których osoby nie będące pracownikami EBC muszą występować w charakterze przedstawicieli EBC i wykonywać prawa przysługujące EBC lub też zaciągać zobowiązania w jego imieniu wobec osób trzecich, np. poprzez dokonywanie odbiorów prac wykonywanych na rzecz EBC przez usługodawców lub w kontekście wspólnych procedur przetargowych z innymi instytucjami Unii. Dlatego też Szef Służb, działając w imieniu Prezesa EBC, powinien mieć możliwość upoważniania takich osób w wyjątkowych przypadkach do zaciągania zobowiązań w imieniu EBC i zgodnie z jego instrukcjami.
- (4) Niniejsza decyzja nie narusza żadnych szczególnych aktualnych lub przyszłych upoważnień wydanych przez prezesa EBC do zaciągania zobowiązań w imieniu EBC zgodnie z art. 38 Statutu ESBC,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Uprawnienie do składania podpisów związane z funkcją

1. Z tytułu pełnionej funkcji upoważnia się osoby w ramach ich odpowiednich obszarów kompetencji do zaciągania zobowiązań w imieniu EBC wobec osób trzecich zgodnie ze szczegółowymi warunkami zawartymi w załącznikach I oraz II.
2. W ramach ustalania kategorii na potrzeby ust. 1, jeżeli nie jest możliwe dokładne określenie wartości netto zaciąganego zobowiązania, dokonuje się rozsądnego i ostrożnego oszacowania. Oszacowanie to uwzględnia potencjalne ryzyka, na jakie narażony jest EBC, w szczególności ryzyko finansowe i reputacyjne.

Artykuł 2

Uprawnienie do składania podpisów na podstawie specjalnego upoważnienia

1. W wyjątkowych i uzasadnionych przypadkach nieobjętych zakresem art. 1 przyznaje się Szefowi Służb, działającemu w imieniu Prezesa EBC, uprawnienie do upoważniania innych pracowników EBC (pracowników lub zatrudnionych na podstawie umów krótkoterminowych) do zaciągania zobowiązań w imieniu EBC wobec osób trzecich.
2. Szef Służb przedkłada prezesowi EBC coroczne sprawozdanie dotyczące decyzji podjętych na podstawie uprawnień przekazanych zgodnie z ust. 1.

*Artykuł 3***Uprawnienie do upoważniania osób trzecich do składania podpisów**

1. Szefowi Służb działającemu w imieniu Prezesa EBC przyznaje się – w sprawach należących do zakresu kompetencji Szefa Służb – uprawnienie do tego, aby w wyjątkowych przypadkach upoważniał osoby nie będące pracownikami EBC do zaciągania zobowiązań w imieniu EBC wobec osób trzecich w sposób zgodny z instrukcjami wydanymi przez EBC w celu realizacji umów zawartych przez EBC z taką osobą lub z podmiotem, z którym osoba taka jest powiązana.
2. Takie upoważnienie nie obejmuje prawa do udzielania dalszych upoważnień.

*Artykuł 4***Księga osób uprawnionych do składania podpisów w imieniu EBC**

Pracowników EBC upoważnionych do zaciągania zobowiązań w imieniu EBC wobec osób trzecich ujmuje się w Księdze osób uprawnionych do składania podpisów w imieniu EBC, o której mowa w art. 14 ust. 2 decyzji EBC/2004/2 ⁽¹⁾.

*Artykuł 5***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 29 listopada 2019 r.

Prezes EBC
Christine LAGARDE

⁽¹⁾ Decyzja EBC/2004/2 z dnia 19 lutego 2004 r. przyjmująca Regulamin Europejskiego Banku Centralnego (Dz.U. L 80 z 18.3.2004, s. 33).

ZAŁĄCZNIK I

Kategoria	Uprawnienie do składania podpisów związane z funkcją	Wartość netto
B	Członkowie Zarządu poza Prezesem; przewodniczący Rady ds. Nadzoru; Szef Służb	Bez limitu, jeżeli równocześnie podpisane przez osobę uprawnioną do składania podpisów należącą do kategorii C lub wyższej
C	Wszyscy pracownicy na stanowiskach przypisanych do grupy zaszeregowania K lub L	Powyżej 2 000 000 EUR, jeżeli równocześnie podpisane przez osobę uprawnioną do składania podpisów należącą do kategorii B
		Do 2 000 000 EUR, jeżeli równocześnie podpisane przez osobę uprawnioną do składania podpisów należącą do kategorii D lub wyższej
D	Wszyscy pracownicy na stanowiskach przypisanych do grupy zaszeregowania I lub J Przewodniczący Komitetu Pracowniczego	Do 2 000 000 EUR, jeżeli równocześnie podpisane przez osobę uprawnioną do składania podpisów należącą do kategorii C lub wyższej
		Do 20 000 EUR, jeżeli równocześnie podpisane przez osobę uprawnioną do składania podpisów należącą do kategorii E lub wyższej
E	Menedżerowie projektu mianowani przez przewodniczącego grupy sterującej projektem (<i>Project Steering Group</i> , PSG)	Do 20 000 EUR, jeżeli równocześnie podpisane przez osobę uprawnioną do składania podpisów należącą do kategorii D lub wyższej
		Do 1 000 EUR, jeżeli równocześnie podpisane przez osobę uprawnioną do składania podpisów należącą do kategorii E lub wyższej

ZAŁĄCZNIK II

W odniesieniu do niektórych kategorii zobowiązań stosuje się następujące wyłączenia od postanowień załącznika I.

Kategoria zobowiązań	Uprawnienie do składania podpisów
Zatrudnianie	Osoby upoważnione do składania podpisów w Dyrekcji Generalnej ds. Kadr (DG/HR)
Akt powołania rozpoczynający stosunek pracy lub prowadzący do awansu	
— Członkowie zarządu i stanowiska przypisane do grupy zaszeregowania K oraz L	— Jedna osoba uprawniona do składania podpisów należąca do kategorii B oraz jedna osoba uprawniona do składania podpisów należąca do kategorii C
— Stanowiska przypisane do grupy zaszeregowania I oraz J	— Jedna osoba uprawniona do składania podpisów należąca do kategorii C oraz jedna osoba uprawniona do składania podpisów należąca do kategorii D
— Pozostali pracownicy, osoby oddelegowane i stażyści	— Jedna osoba uprawniona do składania podpisów należąca do kategorii D oraz jedna osoba uprawniona do składania podpisów należąca do kategorii E
Późniejsze zmiany aktu powołania i inne dokumenty zmieniające status zatrudnienia (np. przedłużenie umowy o pracę, przeniesienie pracownika i inne formy <i>mobility</i>)	
— Członkowie zarządu i stanowiska przypisane do grupy zaszeregowania K oraz L	— Jedna osoba uprawniona do składania podpisów należąca do kategorii C oraz jedna osoba uprawniona do składania podpisów należąca do kategorii D
— Pozostali pracownicy, osoby oddelegowane i stażyści	— Jedna osoba uprawniona do składania podpisów należąca do kategorii D oraz jedna osoba uprawniona do składania podpisów należąca do kategorii E
Zamówienia publiczne	Uprawnienie do składania podpisów
Dokumentacja mająca wpływ na status prawny dostawców w procedurach przetargowych, w szczególności zawiadomienia o przyznaniu zamówienia (award letters) i nieprzyznaniu zamówienia (rejection letters) (z wyłączeniem podpisywania kontraktów)	W odniesieniu do procedur przetargowych, dla których nie ustanawia się Komitetu Zamówień Publicznych (Procurement Committee, PRC): Jedna osoba uprawniona do składania podpisów należąca do kategorii D oraz jedna osoba uprawniona do składania podpisów należąca do kategorii E pochodząca z jednostki organizacyjnej odpowiedzialnej budżetowo za procedurę przetargową.
	W odniesieniu do procedur przetargowych, dla których ustanawia się Komitet Zamówień Publicznych: Przewodniczący Komitetu Zamówień Publicznych lub, w przypadku jego nieobecności, inna osoba uprawniona do składania podpisów należąca do kategorii D pochodząca z jednostki organizacyjnej odpowiedzialnej budżetowo za procedurę przetargową oraz jedna osoba uprawniona do składania podpisów pochodząca z działu Centralne zamówienia publiczne.
Zarządzanie kontraktami	Uprawnienie do składania podpisów w jednostce organizacyjnej odpowiedzialnej budżetowo
Zmiany kontraktów	Co do zasady – osoby uprawnione do składania podpisów zgodnie z wartością zmiany kontraktu, według załącznika I. Wyłączenia — W przypadku zmian istotnych – osoby uprawnione do składania podpisów należące do tej samej kategorii, co w przypadku pierwotnego zawarcia kontraktu. — W przypadku drobnych zmian – co najmniej jedna osoba uprawniona do składania podpisów należąca do kategorii D oraz jedna osoba uprawniona do składania podpisów należąca do kategorii E.

Wypowiedzenie kontraktu	Osoby uprawnione do składania podpisów należące do tej samej kategorii, co w przypadku pierwotnego zawarcia kontraktu.
Inne czynności dotyczące zarządzania kontraktami (np. protokoły odbioru, potrącenia, przedłużenie kontraktu), które są przewidziane w kontrakcie.	Co najmniej jedna osoba uprawniona do składania podpisów należąca do kategorii D oraz jedna osoba uprawniona do składania podpisów należąca do kategorii E, chyba że wartość lub znaczenie kontraktu wymagają wyższej kategorii.

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2019/2195**z dnia 5 grudnia 2019 r.****zmieniająca decyzję EBC/2010/14 w sprawie weryfikacji autentyczności i jakości obiegowej oraz powtórnego wprowadzania do obiegu banknotów euro (EBC/2019/39)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 128 ust. 1,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 16,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Bank Centralny (EBC) ma wyłączne prawo do upoważniania do emisji banknotów euro w Unii. Prawo to obejmuje kompetencję do podejmowania działań mających na celu ochronę wiarygodności banknotów euro jako środka płatniczego. Decyzja EBC/2010/14 ⁽¹⁾ określa jednolite zasady i procedury dotyczące weryfikacji autentyczności i jakości obiegowej banknotów euro oraz ich ponownego wprowadzania do obiegu. W świetle doświadczeń zdobytych w ramach stosowania i interpretacji decyzji EBC/2010/14 zachodzi potrzeba wprowadzenia szeregu zmian o charakterze technicznym, a także dalsza objaśnienie i ulepszenie określonych zasad, procedur i definicji. W szczególności konieczne są jaśniejsze instrukcje i definicje w odniesieniu do przekazywanych danych o liczbie obsłużonych banknotów euro oraz liczbie banknotów euro oddzielonych jako nienadające się do obiegu i ponownie wprowadzonych do obiegu.
- (2) Obecnie banknoty kategorii 3 muszą być przekazywane krajowym bankom centralnym jak najszybciej, nie później niż w ciągu 20 dni roboczych od ich wpłaty do urzędu. Ponieważ banknoty kategorii 3 są czasami połączone z banknotami kategorii 4a i 4b, prowadzi to do niepotrzebnego przesyłania większej liczby autentycznych banknotów do dalszej analizy. Konieczne jest zatem ponowne sortowanie banknotów kategorii 3 w celu oddzielenia ich od banknotów kategorii 4a i 4b.
- (3) W załączniku IV do decyzji EBC/2010/14 określono szczegółowo dane gromadzone przez podmioty zajmujących się obsługą gotówki. Mając na względzie przejrzystość, należy doprecyzować dane podlegające przekazywaniu, aby były one możliwie najpełniejsze i najbardziej dokładne.
- (4) Decyzja EBC/2013/10 ⁽²⁾ wprowadziła nowe zasady mające zastosowanie do przyszłych serii banknotów euro w celu objaśnienia i usprawnienia niektórych procedur dotyczących reprodukcji, wymiany i wycofywania banknotów euro. Pewne zmiany należy w związku z tym również wprowadzić do decyzji EBC/2010/14.
- (5) Decyzja EBC/2010/14 powinna zatem zostać odpowiednio zmieniona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Zmiany**

W decyzji EBC/2010/14 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) »banknoty euro« – banknoty spełniające wymogi określone w decyzji EBC/2013/10 ^(*) lub w innym akcie prawnym zastępującym lub uzupełniającym wspomnianą decyzję oraz spełniające specyfikacje techniczne określone przez Radę Prezesów.

(*) Decyzja EBC/2013/10 z dnia 19 kwietnia 2013 r. w sprawie nominałów, parametrów, reprodukcji, wymiany i wycofywania banknotów euro (Dz.U. L 118 z 30.4.2013, s. 37).”;

(1) Decyzja EBC/2010/14 z dnia 16 września 2010 r. w sprawie weryfikacji autentyczności i jakości obiegowej oraz powtórnego wprowadzania do obiegu banknotów euro (Dz.U. L 267 z 9.10.2010, s. 1).

(2) Decyzja EBC/2013/10 z dnia 19 kwietnia 2013 r. w sprawie nominałów, parametrów, reprodukcji, wymiany i wycofywania banknotów euro (Dz.U. L 118 z 30.4.2013, s. 37).

- 2) załącznik I otrzymuje brzmienie określone w załączniku I do niniejszej decyzji;
- 3) załącznik IIa otrzymuje brzmienie określone w załączniku II do niniejszej decyzji;
- 4) załącznik IV otrzymuje brzmienie określone w załączniku III do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Postanowienia końcowe

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Podmioty zajmujące się obsługą gotówki w państwie członkowskim, które przyjmie euro po dacie przyjęcia niniejszej decyzji, stosują ją od dnia przyjęcia euro przez państwo członkowskie, w którym są one zlokalizowane.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 5 grudnia 2019 r.

Wimieniu Rady Prezesów EBC

Prezes EBC

Christine LAGARDE

ZAŁĄCZNIK I

‘ZAŁĄCZNIK I

URZĄDZENIA DO OBSŁUGI BANKNOTÓW

1. Ogólne wymogi techniczne

- 1.1. Aby być uznanym za urządzenie do obsługi banknotów, dane urządzenie musi być zdolne do sortowania banknotów euro, klasyfikowania pojedynczych banknotów euro oraz oddzielania banknotów euro zgodnie z ich klasyfikacją, bez udziału operatora urządzenia, z zastrzeżeniem załączników IIa i IIb. Urządzenia do obsługi banknotów, z wyjątkiem urządzeń do wydawania monet (ang. coin dispensing machines, CDM), muszą posiadać wymaganą liczbę wydzielonych kieszeni wyjściowych lub innego rodzaju środki zapewniające wiarygodne oddzielenie sortowanych banknotów euro.
- 1.2. Urządzenia do obsługi banknotów muszą mieć możliwość modyfikacji ustawień, aby mogły w wiarygodny sposób wykrywać nowe rodzaje fałszyfikatów. Dodatkowo w razie potrzeby urządzenia te muszą mieć możliwość modyfikacji ustawień w celu dostosowania do bardziej lub mniej rygorystycznych standardów sortowania według jakości obiegowych.

2. Kategorie urządzeń do obsługi banknotów

Urządzenia do obsługi banknotów dzielą się na urządzenia obsługiwane przez klienta oraz urządzenia obsługiwane przez personel:

Tabela 1

Urządzenia obsługiwane przez klienta

A. Urządzenia obsługiwane przez klienta, w których deponowana jest gotówka, zapewniające identyfikację klienta		
1.	Urządzenia do przyjmowania banknotów z funkcją weryfikacji autentyczności (ang. cash-in machines, CIM)	Urządzenia do przyjmowania banknotów z funkcją weryfikacji autentyczności pozwalają klientom na wpłatę banknotów euro na ich rachunek bankowy przy użyciu karty bankowej lub innych środków, nie posiadają jednak żadnych funkcji pozwalających na wypłacanie gotówki. Urządzenia te weryfikują banknoty euro pod względem autentyczności oraz umożliwiają ustalenie posiadacza rachunku; weryfikacja jakości obiegowych jest opcjonalna.
2.	Urządzenia do przyjmowania i wydawania banknotów pracujące w obiegu zamkniętym (ang. cash-recycling machines, CRM)	Urządzenia do przyjmowania i wydawania banknotów pracujące w obiegu zamkniętym pozwalają klientom na wpłatę banknotów euro na ich rachunek bankowy oraz na wypłatę banknotów euro z ich rachunków bankowych przy użyciu karty bankowej lub innych środków. Urządzenia te sprawdzają autentyczność oraz jakość obiegowych banknotów euro, jak również umożliwiają ustalenie posiadacza rachunku. Dla wypłat gotówki urządzenia te mogą wykorzystywać autentyczne i nadające się do obiegu banknoty euro, które zostały wpłacone przez innych klientów w poprzednich transakcjach.
3.	Urządzenia do przyjmowania i wydawania banknotów (ang. combined cash-in machines, CCM)	Urządzenia do przyjmowania i wydawania banknotów niepracujące w obiegu zamkniętym pozwalają klientom na wpłatę banknotów euro na ich rachunki bankowe oraz na wypłatę banknotów euro z tych rachunków przy użyciu karty bankowej lub innych środków. Urządzenia te weryfikują banknoty euro pod względem autentyczności oraz umożliwiają ustalenie posiadacza rachunku; weryfikacja jakości obiegowych jest opcjonalna. Do wypłat gotówki urządzenia te nie wykorzystują banknotów euro, które zostały wpłacone przez innych klientów w poprzednich transakcjach, lecz jedynie banknoty euro, które zostały w nich umieszczone oddzielnie.
B. Urządzenia do wydawania banknotów z funkcją weryfikacji autentyczności i jakości obiegowych (bankomaty)		
4.	Urządzenia do wydawania banknotów z funkcją weryfikacji autentyczności i jakości obiegowych (bankomaty)	Bankomaty są urządzeniami wypłacającymi banknoty, które weryfikują autentyczność i jakość obiegowych banknotów euro przed wypłaceniem ich klientom. Bankomaty wykorzystują banknoty euro umieszczone w nich przez podmioty zajmujące się obsługą gotówki lub inne systemy automatyczne (np. automaty do sprzedaży).

C. Urządzenia do wydawania monet

5.	Urządzenia do wydawania monet (ang. coin dispensing machines, CDM)	Urządzenia do wydawania monet pozwalają klientom na otrzymanie monet po wcześniejszym wprowadzeniu do nich banknotów euro. Przed wydaniem monet urządzenia do wydawania monet dokonują potwierdzenia autentyczności banknotów euro. Te banknoty euro nie są ponownie wprowadzane do obiegu.
----	--	---

Urządzenie do przyjmowania i wydawania banknotów pracujące w obiegu zamkniętym (CRM) może być wykorzystywane jako urządzenie do przyjmowania banknotów z funkcją weryfikacji autentyczności (CIM) lub urządzenie do przyjmowania i wydawania banknotów (CCM), jeżeli zastosowane w nim systemy detektorów, oprogramowanie oraz inne elementy wykorzystywane do wykonywania jego głównych funkcji są takie same, jak te określone na stronie internetowej EBC dla urządzeń do przyjmowania i wydawania banknotów pracujących w obiegu zamkniętym (CRM) (*).

Urządzenie do przyjmowania i wydawania banknotów (CCM) może być wykorzystywane jako urządzenie do przyjmowania banknotów z funkcją weryfikacji autentyczności (CIM), jeżeli zastosowane w nim systemy detektorów, oprogramowanie oraz inne elementy wykorzystywane do wykonywania jego głównych funkcji są takie same, jak te określone na stronie internetowej EBC dla urządzeń do przyjmowania i wydawania banknotów (CCM).

Tabela 2

Urządzenia obsługiwane przez personel

1.	Sortery (ang. banknote processing machines, BPM)	Sortery weryfikują autentyczność i jakość obiegową banknotów euro.
2.	Urządzenia do sprawdzania autentyczności banknotów (banknote authentication machines, BAM)	Urządzenia do sprawdzania autentyczności banknotów weryfikują autentyczność banknotów euro.
3.	Urządzenia kasjerskie z funkcją sprawdzania autentyczności i jakości obiegową banknotów (ang. teller assistant recycling machines, TARM)	Urządzenia kasjerskie z funkcją sprawdzania autentyczności i jakości obiegową banknotów są obsługiwane przez podmioty zajmujące się obsługą gotówki urządzeniami do przyjmowania i wydawania banknotów pracującymi w obiegu zamkniętym, które weryfikują banknoty euro pod względem autentyczności i jakości obiegową. Dla wypłat gotówki urządzenia te mogą wykorzystywać autentyczne banknoty euro, które zostały wpłacone przez innych klientów w poprzednich transakcjach. Dodatkowo przechowują one banknoty euro w bezpiecznym miejscu, jak również pozwalają podmiotom zajmującym się obsługą gotówki na uznawanie lub obciążanie rachunków bankowych ich klientów.
4.	Urządzenia kasjerskie z funkcją sprawdzania autentyczności banknotów (ang. teller assistant machines, TAM)	Urządzenia kasjerskie z funkcją sprawdzania autentyczności banknotów są urządzeniami obsługiwane przez podmioty zajmujące się obsługą gotówki, które weryfikują banknoty euro pod względem autentyczności. Dodatkowo przechowują one banknoty euro w bezpiecznym miejscu, jak również pozwalają podmiotom zajmującym się obsługą gotówki na uznawanie lub obciążanie rachunków bankowych ich klientów.

Urządzenia obsługiwane przez personel muszą obsługiwać banknoty w wiązkach.

Urządzenie, które zostało poddane testom oraz zostało umieszczone na stronie internetowej EBC w wykazie urządzeń do przyjmowania i wydawania banknotów pracujących w obiegu zamkniętym (CRM) lub urządzeń do przyjmowania banknotów z funkcją weryfikacji autentyczności (CIM)/urządzeń do przyjmowania i wydawania banknotów (CCM), może być wykorzystane odpowiednio jako urządzenie kasjerskie z funkcją sprawdzania autentyczności i jakości obiegową banknotów (TARM) lub urządzenie kasjerskie z funkcją sprawdzania autentyczności banknotów (TAM). W takim przypadku urządzenie może być obsługiwane wyłącznie przez personel podmiotów zajmujących się obsługą gotówki.

3. Typy urządzeń do obsługi banknotów

Eurosystem przeprowadza testy typów urządzeń do obsługi banknotów. Typy urządzeń do obsługi banknotów rozróżniane są według zastosowanych w nich systemów detektorów, oprogramowania oraz innych składników wykorzystywanych dla wykonywania ich głównych funkcji. Funkcjami tymi są: a) potwierdzanie autentyczności autentycznych banknotów euro; b) wykrywanie i oddzielanie banknotów euro podejrzanych co do autentyczności; c) w odpowiednich przypadkach – wykrywanie i oddzielanie banknotów euro nienadających się do obiegu od banknotów euro nadających się do obiegu; oraz d) identyfikowanie przedmiotów rozpoznanych jako banknoty euro budzące wątpliwości co do autentyczności oraz, jeśli ma to zastosowanie, banknotów euro, których autentyczność nie została jednoznacznie potwierdzona.'

(*) www.ecb.europa.eu.

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK IIA

KLASYFIKACJA BANKNOTÓW EURO I POSTĘPOWANIE Z NIMI PRZEZ URZĄDZENIA OBSŁUGIWANE PRZEZ KLIENTA

Banknoty euro podlegają zaklasyfikowaniu do jednej z następujących kategorii oraz rozdzielaniu według kategorii. Urządzenia, które nie weryfikują banknotów euro pod względem jakości obiegowej, nie muszą dokonywać rozróżnienia pomiędzy kategoriami 4a i 4b.

Tabela 1

Sposób klasyfikacji banknotów euro i postępowania z nimi przez urządzenia obsługiwane przez klienta, do których gotówka jest wpłacana w połączeniu z identyfikacją klienta

Kategoria		Charakterystyka	Postępowanie
1.	Przedmioty nierozpoznane jako banknoty euro	Nierozpoznane jako banknoty euro ze względu na następujące cechy: — banknoty euro nieobsługiwane przez dane urządzenie — banknoty inne niż euro — przedmioty podobne do banknotów euro — błędny wizerunek lub format — duży zagięty róg (rogi) lub brakująca część (części) — błąd urządzenia w zakresie pobrania lub transportu	Zwrot przez urządzenie klientowi
2.	Banknoty euro budzące wątpliwości co do autentyczności	Rozpoznany wizerunek i format, ale co najmniej jedna ze sprawdzanych przez urządzenie cech umożliwiających potwierdzenie autentyczności nie jest wykryta bądź nie spełnia zadanych parametrów	Wycofanie z obiegu Jak najszybsze przekazanie w celu sprawdzenia autentyczności właściwym organom krajowym – wraz z informacją o posiadaczu rachunku, nie później niż w ciągu 20 dni roboczych od ich wpłaty do urządzenia. Nie dokonywać uznania rachunku posiadacza.
3.	Banknoty euro o niepotwierdzonej autentyczności	Rozpoznany wizerunek i format, ale nie wszystkie cechy umożliwiające potwierdzenie autentyczności zostały sprawdzone przez urządzenie ze względu na odchylenia od zadanej jakości lub tolerancji. W większości przypadków są to banknoty euro nienadające się do obiegu	Wycofanie z obiegu Banknoty euro zostają jak najszybciej dostarczone KBC, nie później niż w ciągu 20 dni roboczych od ich wpłaty do urządzenia. Informacje o posiadaczu rachunku należy przechowywać przez osiem tygodni od momentu wykrycia banknotu euro przez urządzenie. Informacje te udostępnia się KBC na jego żądanie. W porozumieniu z KBC możliwe jest również udostępnienie temu KBC wraz z banknotami euro informacji umożliwiających ustalenie posiadacza rachunku. Można uznać rachunek posiadacza
4a.	Banknoty euro rozpoznane jako autentyczne i nadające się do obiegu	Wszystkie testy autentyczności i jakości obiegowej wykonywane przez urządzenie dały wynik pozytywny	Można ponownie wprowadzić do obiegu Uznanie rachunku posiadacza
4b.	Banknoty euro rozpoznane jako autentyczne, ale nienadające się do obiegu	Wszystkie testy autentyczności wykonywane przez urządzenie dały wynik pozytywny. Przy najmniej jeden test pod względem jakości obiegowej dał wynik negatywny	Nie można ponownie wprowadzić do obiegu, banknoty podlegają zwrotowi do KBC Uznanie rachunku posiadacza

Szczegółowe zasady odnoszące się do tabeli 1:

1. Banknoty euro kategorii 2 i 3 nie są zwracane klientowi przez urządzenie do obsługi banknotów, w przypadku gdy urządzenie to pozwala na anulowanie wpłaty. Zatrzymywanie takich banknotów euro w przypadku anulowania transakcji może być dokonywane przez składowanie ich w tymczasowej komorze w urządzeniu.
2. Banknoty euro kategorii 3 nie muszą być fizycznie oddzielane od banknotów euro kategorii 4a lub 4b. W przypadku braku takiego fizycznego oddzielenia zastosowanie nadal znajduje termin na dostarczenie KBC połączonych banknotów euro kategorii 3, 4a i 4b, jak i stosuje się wymogi dotyczące identyfikacji klienta dla banknotów euro kategorii 3.
3. Banknoty kategorii 3, również po połączeniu ich z banknotami kategorii 4a lub 4b, mogą być poddane ponownemu sortowaniu w urządzeniu do obsługi banknotów każdego typu, po jego pomyślnym przetestowaniu. Banknoty te są następnie traktowane jako banknoty sklasyfikowane przez drugie urządzenie do obsługi banknotów, przy czym należy zachować możliwość ustalenia pierwotnego posiadacza rachunku pierwotnych banknotów kategorii 3, na wypadek, gdyby banknoty te zostały odrzucone przez drugie urządzenie jako banknoty, których autentyczność nie została jednoznacznie potwierdzona.

Tabela 2

Sposób klasyfikacji banknotów euro i postępowania z nimi przez urządzenia do wydawania banknotów z funkcją weryfikacji autentyczności i jakości obiegowej (bankomaty)

Kategoria		Charakterystyka	Postępowanie
1.	Przedmioty nierozpoznane jako banknoty euro	Nierozpoznane jako banknoty euro ze względu na następujące cechy: — banknoty euro nieobsługiwane przez dane urządzenie — banknoty inne niż euro — przedmioty podobne do banknotów euro — błędny wizerunek lub format — duży zagięty róg (rogi) lub brakująca część (części) — błąd urządzenia w zakresie pobrania lub transportu	Nie można wypłacić klientowi
2.	Banknoty euro podejrzane co do autentyczności	Rozpoznany wizerunek i format, ale co najmniej jedna ze sprawdzanych przez urządzenie cech umożliwiających potwierdzenie autentyczności nie jest wykryta bądź nie spełnia zadanych parametrów	Nie można wypłacić klientowi Jak najszybsze przekazanie w celu sprawdzenia autentyczności właściwym organom krajowym – wraz z informacją o posiadaczu rachunku, jeżeli jest ona dostępna, nie później niż w ciągu 20 dni roboczych od ich wykrycia przez urządzenie
3.	Banknoty euro o niepotwierdzonej autentyczności	Rozpoznany wizerunek i format, ale nie wszystkie cechy umożliwiające potwierdzenie autentyczności zostały sprawdzone przez urządzenie ze względu na odchylenia od zadanej jakości lub tolerancji. W większości przypadków są to banknoty euro nienadające się do obiegu	Nie można wypłacić klientowi Banknoty euro jak najszybciej przekazuje się KBC w celu sprawdzenia autentyczności, nie później niż w ciągu 20 dni roboczych od ich wpłaty do urządzenia.
4a.	Banknoty euro rozpoznane jako autentyczne i nadające się do obiegu	Wszystkie testy autentyczności i jakości obiegowej wykonywane przez urządzenie dały wynik pozytywny	Można wypłacić klientom
4b.	Banknoty euro rozpoznane jako autentyczne, ale nienadające się do obiegu	Wszystkie testy autentyczności wykonywane przez urządzenie dały wynik pozytywny Przynajmniej jeden test pod względem jakości obiegowej dał wynik negatywny	Nie można wypłacić klientom, banknoty podlegają zwrotowi do KBC

Szczegółowe zasady odnoszące się do tabeli 2:

1. Banknoty euro kategorii 1, 2 i 3 nie muszą być fizycznie oddzielane. Połączone banknoty wszystkich trzech kategorii należy traktować jak banknoty euro kategorii 2. Jeżeli banknoty kategorii 1, 2 i 3 mogą być oddzielone przy pomocy innego urządzenia do obsługi banknotów lub, jeśli zostało to uzgodnione z KBC, przez wykwalifikowany personel, traktuje się je zgodnie z treścią tabeli 2.
2. Banknoty euro kategorii 3 nie muszą być fizycznie oddzielane od banknotów euro kategorii 4a i 4b. W przypadku braku takiego fizycznego oddzielenia zastosowanie nadal znajduje termin na dostarczenie KBC mieszanych banknotów euro kategorii 3, 4a i 4b określony dla banknotów kategorii 3.
3. Banknoty kategorii 3, również po połączeniu ich z banknotami kategorii 4a lub 4b, mogą być poddane ponownemu sortowaniu w urządzeniu do obsługi banknotów każdego typu, po jego pomyślnym przetestowaniu. Banknoty te są następnie traktowane jako banknoty sklasyfikowane przez drugie urządzenie do obsługi banknotów.

Tabela 3

**Sposób klasyfikacji banknotów euro i postępowania z nimi przez urządzenia do wydawania monet
(coin dispensing machines, CDM)**

Urządzenia do wydawania monet muszą weryfikować autentyczność otrzymanych banknotów i zatrzymywać te, które budzą podejrzenia co do autentyczności, jednak nie muszą dokonywać fizycznego rozdzielenia banknotów według kategorii.

Banknoty budzące podejrzenia co do autentyczności muszą być jak najszybciej przekazane w celu sprawdzenia ich autentyczności właściwym organom krajowym – wraz z informacją o posiadaczu rachunku, jeżeli jest ona dostępna, nie później niż w ciągu 20 dni roboczych od ich wykrycia przez urządzenie.

Alternatywnie banknoty otrzymane przez urządzenie do wydawania monet mogą być poddane ponownemu sortowaniu przez każdy pomyślnie przetestowany typ urządzenia do obsługi banknotów, a następnie być traktowane jako banknoty sklasyfikowane przez to urządzenie. Jeżeli dostępne są informacje o posiadaczu rachunku w odniesieniu do tych banknotów, które zostały sklasyfikowane jako należące do kategorii 2 lub kategorii 3 w trakcie ponownego sortowania, podlegają one zachowaniu.”

ZAŁĄCZNIK III

„ZAŁĄCZNIK IV

GROMADZENIE DANYCH OD PODMIOTÓW ZAJMUJĄCYCH SIĘ OBSŁUGĄ GOTÓWKI**1. Cele**

Dane gromadzone są w celu umożliwienia krajowym bankom centralnym (KBC) oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu (EBC) monitorowania odpowiednich działań podmiotów zajmujących się obsługą gotówki oraz w celu nadzoru nad przebiegiem czynności w zakresie cyklu obiegu gotówki.

2. Zasady ogólne

- 2.1. Dane o urządzeniach do obsługi banknotów muszą być przekazywane, gdy urządzenia te wykorzystywane są na podstawie niniejszej decyzji. Urządzenia do wydawania monet są objęte zwolnieniem z obowiązków sprawozdawczych.
- 2.2. Podmioty zajmujące się obsługą gotówki regularnie przekazują KBC ich państw członkowskich następujące informacje:
 - o miejscach, w których obsługiwana jest gotówka, takich jak oddziały, filie lub agencje; oraz
 - o urządzeniach do obsługi banknotów i urządzeniach wypłacających banknoty.
- 2.3. Ponadto podmioty zajmujące się obsługą gotówki, które ponownie wprowadzają do obiegu banknoty euro za pomocą urządzeń do obsługi banknotów oraz urządzeń wypłacających banknoty, regularnie przekazują KBC ich państw członkowskich wszystkie następujące informacje:
 - o poziomie operacji gotówkowych (liczbie obsługiwanych banknotów euro) z udziałem urządzeń do obsługi gotówki oraz urządzeń wypłacających banknoty;
 - o niewielkich oddziałach, filiach lub agencjach instytucji kredytowych, gdzie liczba operacji gotówkowych jest niewielka, a jakość obiegu sprawdza się ręcznie.
3. Typy danych i wymogi sprawozdawcze
- 3.1. W zależności od ich charakteru gromadzone dane dzielą się na dane stałe i dane operacyjne.

Dane stałe

- 3.2. Dane stałe zawierają informacje dotyczące: a) indywidualnych podmiotów zajmujących się obsługą gotówki oraz urządzeń do obsługi gotówki i urządzeń wypłacających banknoty, którymi się posługują; jak również (b) niewielkich oddziałów, filii lub agencji instytucji kredytowych.
- 3.3. Dane stałe dostarczane są KBC w dniu rozpoczęcia stosowania niniejszej decyzji, a następnie co sześć miesięcy. Dostarczeniu podlegają dane określone we wzorze zawartym w dodatku 1, przy czym KBC może wymagać ich dostarczenia w innym formacie.
- 3.4. KBC może postanowić o gromadzeniu na potrzeby monitoringu danych na poziomie lokalnym, np. na poziomie oddziałów lub filii.
- 3.5. KBC może zobowiązać podmioty zajmujące się obsługą gotówki do wskazania urządzeń do przyjmowania i wydawania banknotów pracujących w obiegu zamkniętym (CRM) wykorzystywanych odpowiednio jako urządzenia do przyjmowania i wydawania banknotów (CCM) lub urządzenia do przyjmowania banknotów z funkcją weryfikacji autentyczności (CIM), oraz urządzeń do przyjmowania i wydawania banknotów (CCM), które są używane jako urządzenia do przyjmowania banknotów z funkcją weryfikacji autentyczności (CIM).
- 3.6. Dostarczeniu podlegają dane dotyczące niewielkich oddziałów, filii lub agencji określone we wzorze zawartym w dodatku 3, przy czym KBC może wymagać ich dostarczenia w innym formacie.

Dane operacyjne

- 3.7. Dane pochodzące z obsługi banknotów euro i ponownego wprowadzania ich do obiegu przez podmioty zajmujące się obsługą gotówki klasyfikowane są jako dane operacyjne.

- 3.8. KBC może podjąć decyzję o wyłączeniu innych podmiotów gospodarczych, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1338/2001 ⁽¹⁾, z obowiązku przekazywania danych operacyjnych, jeśli liczba banknotów euro, które podmioty te ponownie wprowadzają do obiegu za pomocą urządzeń wypłacających banknoty jest mniejsza, niż próg określony przez KBC.
- 3.9. Dane dostarcza się co sześć miesięcy. Przekazywane są one KBC najpóźniej dwa miesiące po zakończeniu danego okresu sprawozdawczego, tj. do końca lutego oraz do końca sierpnia. Mogą być one dostarczane przy użyciu wzoru zawartego w dodatku 2. Jeżeli taka była praktyka przed wejściem w życie niniejszej decyzji, w okresie przejściowym KBC mogą wymagać sprawozdawczości miesięcznej lub sprawozdawczości kwartalnej.
- 3.10. Dane dostarczane są przez podmioty zajmujące się obsługą gotówki, które zajmują się fizyczną obsługą banknotów euro. W przypadku gdy podmiot zajmujący się obsługą gotówki zlecił sprawdzanie autentyczności oraz jakości obiegowej innemu podmiotowi zajmującemu się obsługą gotówki, dane dostarczane są przez podmiot zajmujący się obsługą gotówki wyznaczony zgodnie z art. 3 ust. 2.
- 3.11. Dane przekazywane są przez podmioty zajmujące się obsługą gotówki w zestawieniach, zagregowanych na poziomie kraju oraz podzielonych ze względu na nominały banknotów euro. Podział ze względu na serie banknotów nie jest wymagany. Dane operacyjne za niewielkie oddziały, filie lub agencje instytucji kredytowych przekazuje się oddzielnie.
- 3.12. KBC może postanowić o gromadzeniu na potrzeby monitoringu danych na poziomie lokalnym, np. na poziomie oddziałów lub filii.
- 3.13. Podmioty zajmujące się obsługą gotówki, które zleciły sprawdzanie autentyczności oraz jakości obiegowej innym podmiotom zajmującym się obsługą gotówki, mogą być wezwane do dostarczenia KBC szczegółowych informacji o podmiotach, którym zleciły wykonywanie tych czynności, w tym o umowach dotyczących zlecenia.
- 3.14. Dostarczeniu podlegają dane dotyczące niewielkich oddziałów, filii lub agencji określone we wzorze zawartym w dodatku 3, przy czym KBC może wymagać ich dostarczenia w innym formacie i może uzgodnić z podmiotami zajmującymi się obsługą gotówki gromadzenie szerszego zakresu danych.
4. **Poufność oraz publikacja danych**
- 4.1. Zarówno dane stałe, jak i dane operacyjne, są poufne.
- 4.2. KBC oraz EBC mogą postanowić o publikacji raportów lub statystyk z wykorzystaniem danych zgromadzonych zgodnie z niniejszym załącznikiem. Publikacje takie wymagają zagregowania na takim poziomie, aby żadnych danych nie można było skojarzyć z konkretnymi podmiotami sprawozdawczymi.
-

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem (Dz.U. L 181 z 4.7.2001, s. 6).

*Dodatek 1***WZÓR SPRAWOZDANIA***Dane stałe*

Niniejsze informacje dostarczane są do:

[Nazwa KBC; dane kontaktowe dla zapytań; adres]

1. Informacje o podmiocie zajmującym się obsługą gotówki

Nazwa podmiotu zajmującego się obsługą gotówki:

Adres siedziby:

Kod pocztowy:

Miasto:

Ulica:

Rodzaj przedsiębiorstwa:

— Instytucja kredytowa

— Kantor wymiany walut

— Przedsiębiorstwo transportu gotówki, które nie jest instytucją płatniczą

— Handlowiec (detaliczny)

— Kasyno

— Inne, w tym instytucje płatnicze, które nie zaliczają się do żadnej z powyższych kategorii (wskazać)

Osoby kontaktowe:

Nazwiska:

Numery telefonów:

Numery faksów:

Adresy e-mail:

Zleceniobiorca (jeśli dotyczy)

Nazwa:

Adres:

Kod pocztowy:

Miasto:

2. Urządzenia obsługiwane przez klienta

Kategoria urządzenia	Numer identyfikacyjny ⁽¹⁾	Producent ⁽¹⁾	Nazwa urządzenia ⁽¹⁾	Metoda identyfikacji ⁽¹⁾ (wersja systemu wykrywania/ oprogramowania)	Łączna liczba w użyciu
Urządzenia do przyjmowania banknotów z funkcją sprawdzania autentyczności pracujące w obiegu zamkniętym (CIM)					
Urządzenia do przyjmowania i wydawania banknotów pracujące w obiegu zamkniętym (CRM)					
Urządzenia do przyjmowania i wydawania banknotów nie pracujące w obiegu zamkniętym (CCM)					
Urządzenia do wydawania banknotów z funkcją weryfikacji autentyczności i jakości obiegowej (bankomaty)					

⁽¹⁾ (*) Powyższe wpisy podlegają uzupełnieniu zgodnie z odpowiadającymi im wpisami na stronie internetowej EBC.

3. Urządzenia obsługiwane przez personel

Kategoria urządzenia	Numer identyfikacyjny ⁽¹⁾	Producent ⁽¹⁾	Nazwa urządzenia ⁽¹⁾	Metoda identyfikacji ⁽¹⁾ (wersja systemu wykrywania/ oprogramowania)	Łączna liczba w użyciu
Sortery					
Urządzenia do sprawdzania autentyczności banknotów					
Urządzenia kasjerskie z funkcją sprawdzania autentyczności i jakości obiegowej banknotów (TARM)					
Urządzenia kasjerskie z funkcją sprawdzania autentyczności banknotów (TAM)					

⁽¹⁾ (*) Powyższe wpisy podlegają uzupełnieniu zgodnie z odpowiadającymi im wpisami na stronie internetowej EBC.

4. Urządzenia wypłacające banknoty nieuwzględnione w powyższej tabeli dotyczącej urządzeń obsługiwanych przez klienta

	Łączna liczba w użyciu
Bankomaty	
Terminale samoobsługowe	
Inne	

Dodatek 2

WZÓR SPRAWOZDANIA

Dane operacyjne

1. Informacje o podmiocie zajmującym się obsługą gotówki

Nazwa podmiotu zajmującego się obsługą gotówki	
Okres sprawozdawczy	

2. Dane

Następujące pozycje danych podlegają zagregowaniu na poziomie krajowym lub regionalnym, zgodnie z decyzją KBC – wyłączając niewielkie oddziały, filie lub agencje.

	Całkowita liczba obsłużonych banknotów euro	Banknoty euro oddzielono jako nienadające się do obiegu	Banknoty euro ponownie wprowadzone do obiegu
5 EUR			
10 EUR			
20 EUR			
50 EUR			
100 EUR			
200 EUR			
500 EUR			

W powyższej tabeli kolumna zatytułowana »Całkowita liczba obsłużonych banknotów euro« musi określać całkowitą liczbę banknotów, których autentyczność i jakość obiegu zostały zweryfikowane przez urządzenia do obsługi banknotów, tj. urządzenia do przyjmowania i wydawania banknotów pracujące w obiegu zamkniętym (CRM), urządzenia do wydawania banknotów z funkcją weryfikacji autentyczności i jakości obiegu (bankomaty), urządzenia kasjerskie z funkcją sprawdzania autentyczności i jakości obiegu banknotów (TARM), sortery oraz urządzenia do przyjmowania i wydawania banknotów (CCM) z opcjonalną weryfikacją jakości obiegu. W tych danych nie ujmuje się następujących banknotów: a) banknotów, których weryfikacja autentyczności i jakości obiegu jest przeprowadzana ręcznie, np. w ramach operacji przy kasie lub operacji jednostki rozliczeniowej (back office); b) banknotów, które zostały zweryfikowane pod względem autentyczności, ale nie jakości obiegu przez urządzenia do obsługi banknotów, np. urządzenia do przyjmowania banknotów z funkcją weryfikacji autentyczności (CIM), urządzenia do przyjmowania i wydawania banknotów (CCM) (bez opcjonalnej weryfikacji jakości obiegu), urządzenia kasjerskie z funkcją sprawdzania autentyczności banknotów (TAM) i urządzenia do sprawdzania autentyczności banknotów (BAM).

Kolumna zatytułowana »Banknoty euro oddzielono jako nienadające się do obiegu« stanowi podzbiór całkowitej liczby obsłużonych banknotów euro i musi obejmować liczbę banknotów sklasyfikowanych przez urządzenia jako autentyczne i nienadające się do obiegu (tzn. banknoty kategorii 4b). Ta pozycja danych odnosi się do urządzeń do przyjmowania i wydawania banknotów pracujących w obiegu zamkniętym (CRM), urządzeń do wydawania banknotów z funkcją weryfikacji autentyczności i jakości obiegu (bankomatów), urządzeń kasjerskich z funkcją sprawdzania autentyczności i jakości obiegu banknotów (TARM) i sorterów, a także urządzeń do przyjmowania i wydawania banknotów (CCM) z opcjonalną weryfikacją jakości obiegu.

Kolumna zatytułowana »Banknoty euro ponownie wprowadzone do obiegu« stanowi podzbiór całkowitej liczby obsłużonych banknotów euro i:

a) w odniesieniu do urządzeń do przyjmowania i wydawania banknotów pracujących w obiegu zamkniętym (CRM), urządzeń do wydawania banknotów z funkcją weryfikacji autentyczności i jakości obiegu (bankomatów) oraz urządzeń kasjerskich z funkcją sprawdzania autentyczności i jakości obiegu banknotów (TARM) musi określać liczbę banknotów, które zostały sklasyfikowane jako autentyczne i nadające się do obiegu (tj. kategoria 4a) przez urządzenia i wydane klientom, zgodnie z danymi statystycznymi urządzenia;

b) w odniesieniu do sorterów oraz urządzeń do przyjmowania i wydawania banknotów (CCM) z opcjonalną weryfikacją jakości obiegu musi określać liczbę banknotów, które zostały sklasyfikowane jako autentyczne i nadające się do obiegu (tj. kategoria 4a) przez urządzenia i które nie zostały zwrócone KBC, ale zostały zatrzymane z intencją ich ponownego wprowadzenia do obiegu w ramach cyklu obiegu gotówki.

Liczba banknotów euro rozproszonych przez urządzenia do obsługi banknotów obsługiwane przez klientów oraz urządzenia wypłacające banknoty

W przypadku zastosowania przez KBC wyjątku obejmującego niewielkie oddziały, filie lub agencje, o którym mowa w art. 7, dane te są obowiązkowe dla instytucji kredytowych danego państwa członkowskiego. Instytucje kredytowe mają obowiązek zasięgnięcia opinii KBC w celu ustalenia, czy dane te podlegają przekazaniu.

Dodatek 3

NIEWIELKIE ODDZIAŁY, FILIE LUB AGENCJE INSTYTUCJI KREDYTOWYCH

Poniższe informacje dostarczane są wyłącznie przez instytucje kredytowe, które posiadają niewielkie oddziały, filie lub agencje, o których mowa w art. 7 ust. 1.

1. Informacje o instytucji kredytowej

Nazwa instytucji kredytowej	
Okres sprawozdawczy	

2. Dane

Nazwa niewielkiego oddziału, filii lub agencji	Adres	Liczba banknotów euro rozprawdzanych przez urządzenia do obsługi banknotów obsługiwane przez klientów oraz urządzenia wypłacające banknoty

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) 2019/2117 z dnia 29 listopada 2019 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 320 z dnia 11 grudnia 2019 r.)

Strona 103, przypis ⁽¹⁾ otrzymuje brzmienie:

- „⁽¹⁾ Do wyłącznego celu dopuszczenia do międzynarodowego handlu włóknom pochodzącym od wikunii (*Vicugna vicugna*) oraz jego produktami pochodnymi, wyłącznie w przypadku gdy włókno uzyskano w wyniku strzyżenia żywych wikunii. Handel produktami pochodnymi z tego włókna może odbywać się tylko w przypadku spełnienia następujących warunków:
- a) Każda osoba lub każdy podmiot przetwarzające włókno wikunii w celu produkcji tkaniny lub odzieży musi wnioskować do odpowiednich organów kraju pochodzenia [kraje pochodzenia: kraje, w których występuje dany gatunek, tj. Argentyna, Boliwia, Chile, Ekwador i Peru] o zezwolenie na wykorzystanie napisu, znaku lub logo »vicuña [kraj pochodzenia]« przyjętego przez państwa zasięgu gatunku, które są stronami Konwencji o ochronie wikunii i zarządzaniu jej zasobami.
 - b) Tkaniny i odzież wprowadzane do obrotu muszą być oznaczone i opisane zgodnie z następującymi przepisami:
 - (i) W przypadku międzynarodowego handlu tkaniną wykonaną z włókna pozyskanego w wyniku strzyżenia żywych wikunii, bez względu na to, czy tkanina została wyprodukowana w państwach zasięgu tego gatunku, należy stosować napis, znak lub logo, tak aby można było zidentyfikować kraj pochodzenia. Napis, znak lub logo VICUÑA [KRAJ POCHODZENIA] ma następującą formę:

Ten napis, znak lub logo muszą być umieszczone na wewnętrznej stronie tkaniny. Ponadto na krajkach tkaniny należy umieścić napis VICUÑA [KRAJ POCHODZENIA].

- (ii) W przypadku międzynarodowego handlu odzieżą wykonaną z włókna pozyskanego w wyniku strzyżenia żywych wikunii, bez względu na to, czy odzież została wyprodukowana w państwach zasięgu tego gatunku, należy stosować napis, znak lub logo określone w lit. b) ppkt (i). Ten napis, znak lub logo muszą być umieszczone na metce. Jeżeli odzież produkowana jest poza krajem pochodzenia, oprócz napisu, znaku lub logo, o których mowa w lit. b) ppkt (i) należy podać również nazwę kraju, w którym odzież została wyprodukowana.
 - c) W przypadku międzynarodowego handlu wyrobami rękodzieła wykonanymi z włókna pozyskanego w wyniku strzyżenia żywych wikunii, wytworzonymi w państwach zasięgu gatunku, należy stosować napis, znak lub logo VICUÑA [KRAJ POCHODZENIA] – ARTESANÍA zgodnie z poniższym wzorem:

- d) W przypadku wykorzystania włókna pozyskanego w wyniku strzyżenia żywych wikunii do produkcji tkanin lub odzieży, należy stosować napis, znak lub logo każdego z krajów pochodzenia włókna, zgodnie z lit. b) ppkt (i) oraz (ii).
 - e) Wszystkie inne okazy są uznane za okazy gatunków wymienionych w dodatku I i handel nimi jest odpowiednio uregulowany.”.

Sprostowanie do decyzji Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2019/2158 z dnia 5 grudnia 2019 r. w sprawie metodologii i procedur określania i gromadzenia danych dotyczących czynników warunkujących wysokość opłaty stosowanych do obliczania rocznych opłat nadzorczych (EBC/2019/38)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 327 z dnia 17 grudnia 2019 r.)

Strona 104, art. 11:

zamiast: „Niniejsza decyzja wchodzi w życie w trzecim dniu po dniu jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.”,

powinno być: „Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.”.

Sprostowanie do rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2019/2155 z dnia 5 grudnia 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1163/2014 w sprawie opłat nadzorczych (EBC/2019/37)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 327 z dnia 17 grudnia 2019 r.)

Strona 74, art. 2:

zamiast: „Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.”,

powinno być: „Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL